

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 116. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 911/ - třetí čtení
2. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 652/ - třetí čtení
3. Návrh poslanců Jany Pastuchové, Jana Bauera, Hany Aulické Jírovcové, Víta Kaňkovského, Lucie Šafránkové, Markéty Pekarové Adamové a Lenky Dražilové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 1143/ - druhé čtení

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 116. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 6. srpna 2021

Obsah:

Strana:

6. srpna 2021

Schůzi zahájil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Usnesení schváleno (č. 1766).

Schválen pořad schůze.

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 911/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Heleny Válkové	7
Řeč poslankyně Olgy Richterové	8
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	11
Řeč poslance Milana Brázdila	12
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	12
Řeč poslankyně Olgy Richterové	15
Řeč poslance Jana Čížinského	15
Řeč poslankyně Heleny Válkové	16
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	16
Řeč poslance Lea Luzara	17

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Olgy Richterové	17
Řeč poslance Jana Čížinského	18
Řeč poslance Mariana Jurečky	18
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	19
Řeč poslance Aleše Juchelky	19
Řeč poslankyně Olgy Richterové	20
Řeč poslance Marka Výborného	20
Řeč poslance Patrika Nachera	21
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	21
Řeč poslance Jiřího Běhounka	22

Řeč poslankyně Jaroslavy Puntové	22
Řeč poslance Aleše Juchelky	23
Řeč poslance Mariana Jurečky	23
Řeč poslance Petra Beitla	26
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	27
Řeč poslance Petra Dolínka	28
Řeč poslance Ondřeje Veselého	28
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	29
Řeč poslance Víta Rakušana	29

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	30
Řeč poslance Petra Dolínka	30
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	31
Řeč poslance Petra Gazdíka	31
Řeč poslance Lea Luzara	31
Řeč poslance Marka Výborného	34
Řeč poslance Jana Čížinského	35
Řeč poslankyně Jaroslavy Puntové	35
Řeč poslance Lea Luzara	35
Řeč poslance Ivo Pojezného	36
Řeč poslance Jana Čížinského	36
Řeč poslance Vlastimila Válka	36
Řeč ministra zahraničních věcí Jakuba Kulhánka	37
Řeč poslance Marka Bendy	38
Řeč poslance Lukáše Černožského	38

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Marka Nováka	39
Řeč poslankyně Olgy Richterové	39
Řeč poslance Marka Nováka	40

Usnesení schváleno (č. 1767).

Řeč poslance Marka Nováka	53
---------------------------------	----

Usnesení schváleno (č. 1768).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

2. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 652/ - třetí čtení

Řeč poslance Ondřeje Profanta	53
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	55
Řeč poslance Ondřeje Profanta	55
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	56

Řeč poslankyně Evy Fialové	56
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	57
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	57
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	58
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	58
Řeč poslankyně Olgy Richterové	58
Řeč poslance Jana Lipavského	59
Řeč poslankyně Evy Fialové	59
Řeč poslance Patrika Nachera	60
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	60
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	61
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	61
Řeč poslance Jaroslava Holíka	62
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	62
Řeč poslance Jana Pošváře	63
Řeč poslance Jana Lipavského	63
Řeč poslance Romana Kubička	63
Řeč poslance Petra Třešňáka	64
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	64
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	65
Řeč poslance Jana Lipavského	65
Řeč poslance Ondřeje Profanta	66

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Lukáše Černoorského	66
--	----

3. Návrh poslanců Jany Pastuchové, Jana Bauera, Hany Aulické Jírovcové, Víta Kaňkovského, Lucie Šafránkové, Markéty Pekarové Adamové a Lenky Dražilové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 1143/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Jany Pastuchové	66
Řeč poslankyně Olgy Richterové	67

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

6. srpna 2021

Přítomno: 116 poslanců

(Schůze zahájena v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 116. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Připomínám, že na 111. schůzi Poslanecké sněmovny jsme usnesením číslo 1744 stanovili podrobnější pravidla jednání i zasedací pořádek v tomto jednacím sále. Prosím, nezapomeňte se podepsat na prezenční listiny v předsáli a poté se přihlásit na své jednotce konferenčního systému. Zároveň je nutné, abyste se před odchodem ze sálu vždy odhlásili. Dále připomínám, že prostřednictvím jednotek konferenčního systému se lze v rozpravě hlásit pouze k faktickým poznámkám. Řádné přihlášky do rozpravy lze podávat pouze písemně, a to u obsluhy hlasovacího zařízení nebo z místa zdvižením ruky. Chtěl bych vás požádat o písemné přihlášky s ohledem na to, že tento jednací sál je jiný a není úplně dobře vidět dozadu.

(Poslanci upozorňují na velmi špatnou slyšitelnost.) Za to já úplně nemůžu, že není slyšet.

Schůzi svolal předseda Poslanecké sněmovny podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu na základě žádosti 47 poslanců. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou dne 30. července tohoto roku.

Je to lepší? Tak já poprosím, abychom se uklidnili v sále, abychom se pokusili ztišit atmosféru, protože je vidět, že tato aparatura, na kterou nejsme zvyklí, není úplně stoprocentně výkonná, a neslyšíme a nerozumíme. Já už blíž k těm mikrofonům jít nemůžu, to už nejde, to už bych ležel vedle.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslankyni Markétu Pekarovou Adamovou a pana poslance Jaroslava Holíka. Má někdo nějaký jiný návrh? Nikoho nevidím, takže budeme hlasovat o tomto návrhu.

Zahájil jsem hlasování. Hlasujte prosím. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 1, hlasovalo 85 poslanců, pro 81, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 116. schůzi Poslanecké sněmovny určili paní poslankyni Markétu Pekarovou Adamovou a pana poslance Jaroslava Holíka.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: Vondráček Radek – rodinné důvody, Bartoš Ivan – pracovní důvody, Bělca Josef – rodinné důvody, Bendl Petr – pracovní důvody, Benešík Ondřej – osobní důvody, Birke Jan – bez udání důvodu, Blaha Stanislav – osobní důvody, Blažková Irena – rodinné důvody, Černochová Jana – pracovní důvody, Černý Alexander – zdravotní důvody, Červíčková Monika – zdravotní důvody, Dolejš Jiří – osobní důvody, Elfmark František – rodinné důvody, Farský Jan – osobní důvody, Gajdušková Alena – rodinné důvody, Golasowská Pavla – pracovní důvody, Grebeníček Miroslav – zdravotní důvody, Grospič Stanislav – rodinné důvody, Hájek Josef – rodinné důvody, Chvojka Jan – rodinné důvody, Jakob Jan – pracovní důvody, Janda Jakub – osobní důvody, Janulík Miloslav – pracovní důvody, Kalátová Iva – rodinné důvody, Kalous Adam – rodinné důvody, Klaus Václav – zdravotní důvody, Kováčik Pavel – osobní důvody, Krutáková Jana – rodinné důvody, Kytýr

Jaroslav – rodinné důvody, Langšádlová Helena – osobní důvody, Levová Jana – zdravotní důvody, Majerová Zahradníková Zuzana – pracovní důvody, Mališ Přemysl – rodinné důvody, Martinů Jaroslav – rodinné důvody, Michálek Jakub – osobní důvody, Mračková Vildumetzová Jana – rodinné důvody, Oborná Monika – zdravotní důvody, Onderka Roman – rodinné důvody, Ožanová Zuzana – rodinné důvody, Pávek Petr – rodinné důvody, Pawlas Daniel – zdravotní důvody, Pikal Vojtěch – zdravotní důvody, Plzák Pavel – rodinné důvody, Pražák David – pracovní důvody, Procházková Věra – pracovní důvody, Pustějovský Pavel – zahraniční cesta, Růžička Pavel – rodinné důvody, Schwarzenberg Karel – zdravotní důvody, Sklenák Roman – rodinné důvody, Staněk Pavel – zahraniční cesta, Stanjura Zbyněk – rodinné důvody, Šindelář Pavel – osobní důvody, Špičák Julius – rodinné důvody, Tureček Karel – zahraniční cesta, Valachová Kateřina – rodinné důvody, Valenta Jiří – rodinné důvody, Venhoda Petr – zahraniční cesta, Vymazal Jaroslav – osobní důvody, Vyzula Rostislav – rodinné důvody, Zlesák Radek – rodinné důvody. Pan poslanec Krejza omluven dnes z celé mimořádné schůze bez udání důvodu, paní poslankyně Šlechtová dnes na celý jednací den z osobních důvodů.

Členové vlády: Babiš Andrej – pracovní důvody, Benešová Marie – osobní důvody, Brabec Richard bez udání důvodu, Dostálová Klára – rodinné důvody, Hamáček Jan – osobní důvody, Metnar Lubomír – osobní důvody, Plaga Robert – rodinné důvody, Schillerová Alena – pracovní důvody, Toman Miroslav – pracovní důvody, Vojtěch Adam – osobní důvody, Zaorálek Lubomír – osobní důvody.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 116. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu. Rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad. Tak, já nechám hlasovat o pořadu schůze.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 2, hlasovalo 99 poslanců, pro 90, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Pořad schůze byl schválen.

A nyní přistoupíme k prvnímu bodu pořadu, kterým je

1.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 911/ - třetí čtení

Projednávání tohoto bodu jsme zahájili 28. července na 113. schůzi. Rozprava byla přerušena, protože na 11. hodinu byla svolána 114. schůze Poslanecké sněmovny. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan ministr zahraničních věcí Jakub Kulhánec a zpravodaj garančního výboru poslanec Marek Novák. Připomínám, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 911/8, který byl doručen dne 17. června 2021, a usnesení garančního výboru byla doručena jako sněmovní tisky 911/9 a 10.

Budeme tedy pokračovat v přerušené rozpravě, do které se dále přihlásili... Mám tady poznámku, že k faktické poznámce byla přihlášena paní poslankyně Aulická? K faktické poznámce k tomuto bodu byla naposledy... takže dnes to stahuje. A v rozpravě vystoupí jako první paní poslankyně Helena Válková. Ta tady asi není. (Z lavic se ozývá: Je.) Je? Je vzadu. Paní poslankyně Válková je přihlášena do rozpravy k prvnímu bodu.

Pan poslanec Pražák ruší omluvu na záznam. (V sále je neklid.) A poprosím vás o klid v jednacím sále, protože opravdu ta akustika není stoprocentní a úplně přesně vy neslyšíte mě, já neslyším toho, co říká na mikrofon, a tak dále.

Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Zkusím takhle ten respirátor trochu uvolnit, aby mě bylo dobře slyšet. Pane předsedající, děkuji za udělení slova.

Milé kolegyně, milí kolegové, ještě jednou se na vás obracím a zdůrazňuji, že jako zmocněnkyně vlády, této koaliční vlády, pro lidská práva jsem se tímto problémem dlouhodobě zabývala, z titulu i své funkce místopředsedkyně Rady vlády pro lidská práva a samozřejmě také jako někdo, kdo má v gesci činnost a koordinuje činnost Vládního výboru pro práva dítěte. Současně jako poslankyně jsem vždycky sledovala zájem těch, kteří se starají o ohrožené děti. Jsou to kromě rodičů, kteří někdy zaskakují v případech, kdy by potřebovali samozřejmě odbornou pomoc a ještě ji úplně nemají k dispozici v rozsahu a kvalitě, jakou by si zasloužili, tak jsou to zejména ti, kteří zaskakují za rodiče, čili pěstouni, osvojitelé, zdvopy, tedy krizová centra, a v neposlední řadě také ta zařízení ústavní, která se starají o ty nejmenší, nejenom tedy děti do tří let, ale do čtyř, pěti, šesti, sedmi let, které z jakýchkoliv důvodů se v těch ústavních zařízeních ocitly.

Začínám takto obecně, jenom abyste věděli, že to není zájem ad hoc, ale že tato vláda sleduje tuto problematiku dlouhodobě. A samozřejmě velmi vítám, také jsem ráda podepsala svolání této mimořádné schůze, protože jde kromě jiného o zkvalitnění péče těch, kteří se o ty děti starají mimo ústavní zařízení, čili pěstounů, zvýšení jejich odměn a v podstatě takové nastartování jiného systému, které nás dovede do rodiny, kam patříme, evropských zemí, které již neumísťují své děti, zejména děti nejmladší, do ústavních zařízení. Když se podíváme třeba na tabulky, jak to vypadá, protože kromě pěstounských – ještě pro ty, kteří si to nevybaví, nebo není to zákon, který by tak bedlivě sledovali, protože jsou jinak orientovaní, tak když se podíváme na země, které umísťují své děti – a mají zákazy umísťovat děti do ústavních zařízení – do jiných typů péče, tak jenom pro ilustraci: Maďarsko dokonce výše hranice – k 1. 1. 2020 jsou to data – 12 roků, Polsko 10 roků, Chorvatsko 7 roků, Rumunsko 7 roků, Slovensko 6 let, Srbsko 3 roky. Úmyslně jsem vzala ty členské země Rady Evropy, které jsou nám jako východoevropské nebo středoevropské země bližší. Nehovořím vůbec o těch, které jsou na západ od naší hranice.

Čili ten návrh, který máte ve sněmovním tisku 911, se netýká jenom zvýšení a zkvalitnění péče pěstounů, ale je tam i pozměňovací návrh, na kterém jsme společně pracovali napříč politickým spektrem, čili nejsou to jenom Piráti, není to jenom hnutí ANO, není to jenom – další politické strany, aby teď to pořadí se někoho nedotklo. Myslím si, že tady jsme se spojili všichni, a využili jsme k tomu i různé tisky. Některé, a o tom bude zřejmě hovořit můj kolega Aleš Juchelka, jsou komplexnější a upravují řekněme systematictější způsobem i související právní předpisy. Některé nejsou tak komplexní, zaměřují se v té oblasti neumísťování dětí do ústavních zařízení pouze na tu užší problematiku a samozřejmě tím, že to není třeba komplexní novela, tak bude třeba ještě v tom dalším volebním období učinit další legislativní kroky. Nicméně jsme se nakonec rozhodli, ti z nás, a pochopitelně jako u každého zákona máme volné hlasování, kteří se domnívají, že nazrál ten čas, který skutečně nazrál, aby i Česká republika neumísťovala děti do tří let věku, když vidíme a porovnáme tu věkovou hranici, to je to minimum minima, do ústavních zařízení a měla na tu transformaci dva a půl roku, dva a půl roku, aby ještě více zkvalitnila systém pěstounské péče, tak ti z nás, kteří tímto způsobem přemýšlejí, podpoří i ten pozměňovací návrh, kde jako první je uvedena, a na kterém jsme se ale spolupodíleli, paní poslankyně Richterová. Při hlasování každý potom bude mít možnost se podívat, jak kdo z nás hlasoval.

Já jsem se chtěla zastavit ještě u jedné věci, kterou jsem tady dostatečně minule nezdůraznila. Evropský výbor pro sociální práva 17. června velmi zkritizoval Českou republiku a vytkl jí, že porušuje práva nejmenších dětí, protože v těch ústavních zařízeních – my je známe pod názvem kojenecké ústavy, ale už se tomu tak neříká, jsou to dětské domovy pro děti do tří let – není zajištěna ta psychická, emocionální a jiná potřeba toho dítěte tak, aby bylo garantováno, že v jeho pozdějším životě se právě pobyt v tom ústavním zařízení negativně, nepříznivě neotiskne na jeho psychice. Jsou samozřejmě výzkumy, které nám ukazují, že statisticky významně častěji takové děti končí v péči odborníků v oblasti řekněme psychického zdraví, psychologové, psychiatři, neřkuli o jiných, závažnějších poruchách sociální povahy.

Takže to je jedna věc, že tady čelíme velké kritice Evropského výboru pro sociální práva. A druhá věc, a ta se mě tedy dotýká a tady se vám k tomu přiznám. Já mezi sedmým a devátým předstoupím, to je vždycky jednou za deset roků zhruba, před Výbor OSN pro práva dítěte a budu obhajovat zprávu České republiky, která se právě v tom jednom bodě týká kritiky z roku 2011, že jsme ještě neučinili žádné legislativní a organizační kroky. Jak bych si přála, abych mohla říci: na schůzi 6. srpna 2021 jsme ten krok udělali. A proto ty z vás napříč politickým spektrem, kteří to myslí vážně, ti, kteří zapomenou chvilku na předvolební kampaně, ty, kterým je jedno, jestli ten návrh podepsal pirát, někdo za hnutí ANO, KDU-ČSL, SPD, tak ti aby zvedli ruku, a nastartovali tak systém, který nám do budoucna zajistí, aby děti mladší tří let, a já doufám, že to budou brzo děti mladší šesti let, končily v kvalifikovaných rodinách pro zajištění náhradní péče. A pokud tady někdo ještě váhá a říká: ale co s nimi bude za ty tři roky?, tak mohu ujistit, že už teď nám velmi dobře fungují krizová centra, kde to dítě může být na tři, prodlouženo na šest měsíců, že zde máme pochopitelně už nyní síť menších center, která nám zajistí, aby to dítě se neoctló do slova a do písmene na ulici, a že tam samozřejmě jsou výjimky, jak ti z vás, kteří si ty pozměňovací návrhy přečetli, dobře vědí, že nebudeme dělit sourozenecké skupiny, že děti se závažným zdravotním postižením nezůstanou bez pomoci, naopak budou ve specializovaných odděleních. S tím se pochopitelně také počítá. Čili žádné dítě, ale hlavně to zdravé, které by mohlo vyrůstat v jiném prostředí než v ústavním, nezůstane bez pomoci.

Proto bych vás chtěla požádat, poprosit, opravdu spíš poprosit, abyste to ještě před hlasováním zvážili. Protože to, že každý z nás rád zvedne ruku pro zvýšení odměn pěstounům, o tom tady diskutovat nemusíme. To všichni víme, jsou to takzvané laciné body. Laciné to nebylo pro ty, kteří to vyjednávali na Ministerstvu financí. A něco o tom vím a nebudu je tady jmenovat, protože už by to bylo politikaření. Ale klobouk dolů, povedlo se to a sama za sebe jako zmocněnkyně vlády pro lidská práva vám moc, kolegyně a kolegové, děkuji. Ale zvednout ruku pro to, aby děti do tří let se dostaly z ústavních zařízení za dva a půl roku, to už určitou odvahu bude potřebovat. Moc vám děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji. Další v rozpravě vystoupí paní poslankyně Olga Richterová. Já poprosím, abyste mi odmazali z faktických poznámek paní poslankyni Válkovou. Děkuji. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji moc za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, jsem velmi vděčná za slova, která tady pronesla paní poslankyně Helena Válková. Jenom bych tady chtěla vypíchnout asi čtyři věci, které k tomu zazněly. Že péče o děti v okolních zemích i vyloženě ve východní Evropě se opírá o ty vědecké poznatky, že bohužel ale pro malé děti jsou ústavy poškozující. Je to vidět na tom, že třeba Maďarsko má dětské domovy až pro děti starší 12 let, Polsko pro děti starší 10 let nebo Chorvatsko a Rumunsko pro děti starší sedmi let. Sousední Slovensko malé děti umisťuje do rodinné péče až do šesti let věku. Na tomto

srovnání, vážené kolegyně a kolegové, chci ukázat, že to zvládly všechny tyto země. A zabrousím ještě mimo Evropskou unii. Zvládlo to i Srbsko, které přijímá do domovů jenom děti tříleté a starší. Proto vám ještě jednou chci předestřít tu možnost, že se posuneme k transformaci. Většina krajů naší země ji zvládla, ale ještě několik krajů zbývá, kde k tomu zatím ta motivace tak intenzivní bohužel nebyla.

To byla ta jedna věc, co jsem chtěla vypíchnout. Je to hlasování v proceduře pod písmenem C, body 1 až 11. Jde o pozměňovací návrh, kde skutečně je nás řada poslanců z různých stran. Zdůraznila bych, že jde o iniciativu zejména odbornou. Nikdo z nás, si myslím, nechce uzurpovat tu snahu, kterou odvedly odborné organizace v posledních 20 letech na vysvětlování, jak celoživotně poškozující bohužel je absence jedné pečující osoby, stabilní, nestřídající se, pro malé děti.

Druhá věc, kterou bych ráda k tomuto návrhu, k této důležité možnosti uvedla, je ten časový přechod. Jsou tam nahrané dva pozměňovací návrhy. Jde o termín do konce roku 2023 nebo do konce roku 2024. Prostě tam máme dva a půl roku přechod. Prosím, myslíte na to, že se jedná pouze o 228 dětí ročně, alespoň tak to vycházelo, ta současná čísla, přepočteno tedy zhruba 19 dětí na kraj, a většina se jich vrací do původních rodin.

Takže ta druhá věc, kterou chci zdůraznit: Když namísto těch 70 tisíc korun měsíčně na lůžko, 70 tisíc korun měsíčně na lůžko v průměru v kojeneckém ústavu, když namísto toho zlomek těchto peněz dáme do prevence, dáme do podpory rodin – protože prostě naprostá většina rodin ty děti pak dostává zpět – tak by se zvládlo, aby vůbec nemusely být odebírané. Jsou to, abych to řekla přesně, dvě třetiny dětí, které se z kojeneckých ústavů vracejí do svých biologických rodin. Takže tam lze předejít tomu umístění do náhradní péče. Mimochodem, často je tohle umístění, to odebrání dětí, spojeno se ztrátou bydlení.

Pak jsem chtěla říct třetí věc. Opět, už to zaznělo, ale zdůrazním to. Nezapomněli jsme na ty složitější skupiny, na větší sourozenecké skupiny, je tam pro ně výjimka. Nebo na děti s těžkým zdravotním postižením. Zase tam je výjimka. Tam je mi líto, ale realisticky přiznáváme, že to bychom nezvládli řešit jinak než ústavní péčí. Máme řadu malých transformovaných zařízení, která právě rodinám dětí s těžkým zdravotním postižením poskytují podporu a doprovázení, poskytují odlehčovací péči, a velmi bychom si přáli, aby tímto směrem vlastně šly všechny stávající kojenecké ústavy. Aby byly oporou rodinám, kterým se narodilo dítě s těžkým postižením a které potřebují odlehčení a pomoc.

Čtvrtá věc – ta ještě nezazněla a zkusím ji zdůraznit. Bohužel děti, které jsou u nás umístěny do ústavní péče, se velmi často stěhují. Bohužel to v praxi vypadá tak, že projdou během svého dětství a dospívání řadou ústavů. Protože se dneska stěhují z kojeneckého ústavu do dětského domova pro mladší děti, potom často jdou do jiného dětského domova do školy. Není to vůči nim vůbec fér. Naopak když se podíváme na konkrétní čísla, jak to bylo vloni, tak 95,5 % dětí z přechodné pěstounské péče odešlo do trvalé rodiny. Takže na to bychom se měli zaměřit. Ne stěhovat děti z jednoho druhu ústavní péče do druhého druhu ústavní péče, ale zajistit jim co nejdříve stabilní rodinu.

Maličkou odbočku si dovoluji. Pomohlo by tomu i posílení takzvaného předadopčního umístění, aby se co nejvíc využívalo u dětí, kde se čeká, že by mohly být právně volné, aby mohly být umístěny jakoby předadopčním způsobem budoucím rodičům. Velmi často tam opravdu potom už zůstávají.

Poslední věc. Prostě ti pracovníci, pracovnice ústavu mohou dělat sebelepší práci, mohou se snažit sebevíc, ale bohužel princip toho střídání na směny a toho velkého zařízení nevyhovuje biologickým potřebám malých dětí. Prostě potřebují mít u sebe alespoň tu jednu stabilní náruč, toho jednoho člověka, co je pochová ve dne v noci. Být pěstounem u takhle

malých dětí je práce na 24 hodin denně sedm dní v týdnu. Je to práce velice zodpovědná a práce, která dosud byla nedocenená.

Jsem ráda – a tím bych přešla k těm dalším pozměňovacím návrhům, co tam máme – že budeme tedy hlasovat o navýšení odměn pěstounům. Je tam řada návrhů. Za Piráty jsme předložili konkrétní. A za co jsem zejména ráda, ty odměny pěstounů budou navázány na minimální mzdu, takže do budoucna bychom už neměli být v jakési pasti, že osm let stagnuje odměna pěstouna, protože zákon nebyl otevřen Poslaneckou sněmovnou. Mimochodem i novela, kterou projednáváme, tady vlastně leží zhruba rok a čtvrt. To navázání na minimální mzdu zajistí, že už nebudeme muset řešit přepisování částek v zákonech, ale prostě valorizace o inflaci bude fungovat, odměna pěstounů nebude stále klesat. Přijde mi to velice důležité, protože jsou velice důležitou součástí naší sociální péče a dáme tím najevo, že si jich dostatečně vážíme a že prostě tu práci bude možné dělat. Protože práce přechodných pěstounů dnes už skoro za ty peníze nebylo možné vykonávat.

Už jenom velice stručně zmíním, že vedle návrhů číslo 8504 a 8505, které obsahují ten věkový limit a konec umístování nejmenších dětí do ústavní péče s těmi výjimkami pro děti s těžším stupněm postižení anebo členy větších sourozeneckých skupin, tak vedle toho samozřejmě předkládáme návrhy na zvýšení odměn různých druhů pěstounů s tím navázáním na minimální mzdu. Je to návrh číslo 8470. Pokud by to někoho zajímalo, tak si to může najít ve sněmovním systému. My tam máme právě navázání na 1,5násobek minimální mzdy až 2,5násobek u situací výjimečných, péče o děti s těžkým zdravotním postižením a větší skupiny.

Potom tam je jeden důležitý aspekt. Navrhli jsme oddělit odměňování pečujících příbuzných, a to takovým způsobem, aby do budoucna bylo možné zohlednit ten rozdíl potřeb. Pečující příbuzní prostě potřebují jinou podporu a jiné služby, tak aby to bylo možné rozdělit jak v té oblasti finanční, tak té odborné. Těch pozměňovacích návrhů, které jdou tímto směrem, je více. Opět ale doporučuji k pozornosti tento návrh číslo 8470. Domnívám se, že je nejvíc propracovaný, že pokrývá celou tu škálu.

Ještě jsme předložili pozměňovací návrh číslo 8467, kde vymezujeme definici mladého dospělého, aby se lépe definovalo, za jakých okolností má na ten zaopatřovací příspěvek pro mladé dospělé, za jakých okolností má u těchto dětí opouštějících náhradní péči a dětské domovy mladý člověk nárok. V návrhu 8468 pak navrhuje upravit výši příspěvku a hlavně právě to pravidelné zvyšování v závislosti na minimální mzdě. Tady zase, chci to vaší pozornosti, vážené kolegyně a kolegové, doporučit, je to návrh, který opět škrtne jakoby tu pevnou cifru ze zákona a dá tam koeficient minimální mzdy, aby to bylo možné roky nechat být, roky neotevírat.

Pak jsme ještě předložili pozměňovací návrh č. 8469, který krajským úřadům ukládá povinnost pravidelně zveřejňovat, a teď to zdůrazním, v pseudonymizované podobě – čili aby nebyly konkrétně poznat – počty uchazečů o náhradní rodinnou péči a také počty dětí, kterým má kraj zprostředkovat náhradní rodinu. Je to drobná úprava. Krajské úřady to stejně vedou, tu informaci mají, takže to pro ně není zatěžující, ale ztransparentnila by celý proces vyhledávání nových zájemců o náhradní péči, a tam vnímáme obrovské stížnosti pěstounů napříč kraji, a učinilo by to také celý proces vyhledávání nových zájemců o náhradní péči důvěryhodnějším. A protože je potřebujeme, potřebujeme pěstouny, tak pojďme udělat i tenhle krok. Také by to usnadnilo mezikrajskou spolupráci v této oblasti.

A ještě tam máme dva návrhy, kde číslo 8466 vrací do zákona možnost, aby v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, tedy v tzv. zdvopech nebo klokáčích, byla ochrana dětem poskytnuta i na jejich vlastní žádost. Asi nedopatřením to v novelizaci vypadlo, ta vlastní žádost, a znamenalo by to vlastně obrovský krok zpátky s ohledem na participaci dětí

třeba dvanáctiletých, třináctiletých na jejich vlastním osudu. Ročně je několik nižších desítek dětí, prostě není to jedno, není to ani 60, je to někde 20– 30 dětí ročně, které se z vlastní vůle a na vlastní žádost obrátí na ta zařízení. A asi se všichni shodneme, že kolem těch dvanácti, třinácti let už je logické, že si jsou schopny rozhodnout, jestli prostě potřebují požádat stát o pomoc, protože doma to není dobré. A bohužel to prostě z té novely vypadlo, tak my chceme, aby ta vlastní žádost dítěte byla zachována. To je návrh č. 8466.

A potom ještě návrh 8503, ten vrací do zákona opět tím pozměňovákem – do zákona o zvláštních řízeních soudních – lhůtu 24 hodin pro rozhodnutí v tzv. rychlém předběžném opatření. My máme obavy, že když se zruší ta lhůta 24 hodin, hrozí zbytečné průtahy v případech, kdy je třeba rozhodovat bezodkladně.

Tak to jsou taková konkrétní zlepšení, která navrhujeme k celé té novele zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

Pak je tam ještě jeden významný krok. V návrhu č. 8473 se věnujeme ještě tomu, jaké jsou podmínky právě dětí žijících například v domovech pro osoby se zdravotním postižením. Je to návrh, který konkrétně popisuje, že není správné, aby v těchto institucích děti byly umisťovány do stejných domácností jako dospělí, což se bohužel v těchto domovech dnes často děje, ale hlavně to dává limit, omezení počtu dětí na jednoho pracovníka. Takže je to návrh, který by dal dětem přesnější ochranu co do podmínek například v těch domovech pro osoby s postižením. Je to opět důležité, jde to opět ruku v ruce s tím komplexním promyšlením návrhu na věkový limit pro ty možnosti ústavní péče u malých dětí.

Velmi tedy prosím, vážené kolegyně a kolegové, schvalme dneska nejenom zvýšení odměn pěstounům, ale i navázání na minimální mzdu, to, abychom nemuseli tento zákon zase za pár let otevírat na základě oprávněného tlaku pěstounů. Schvalme také navýšení odborné podpory, kde dneska máme podklady od ministerského ústavu, Výzkumného ústavu práce a sociálních věcí, který uvádí, že by vlastně na odborné podpoře ta náhradní rodina potřebovala zhruba 70 tisíc korun ročně, čili odbornou podporu v této hodnotě, ale dneska je ten příspěvek 48 tisíc korun. A teď zdůrazňuji – jde například na psychologickou podporu, terapie nebo podporu nějakého odlehčení skrze tábory a hlídání, ale nejčastěji tam jde o ty terapie a doprovázení, odborné doprovázení.

Úplně závěrem. Až budete hlasovat, prosím, myslíte na to, že to je zákon, na který se zase mnoho let čekalo, a že nás může z té ani ne východní Evropy, ale spíše z přístupu, který už vůbec neplatí, nepatří do našeho století a do naší geografické polohy, posunout blíže k Západu. Prosím, hlasujte s ohledem na ty nejmenší. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak, já vám také děkuji. A s přednostním právem vystoupí pan místopředseda Okamura. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, v rámci projednávání novely zákona o sociálně-právní ochraně dětí, kterou teď tady projednáváme, je pro naše hnutí SPD klíčová budoucí podoba úpravy fungování pěstounské péče, protože práce pěstounů, která je zároveň doslova posláním, spočívající v zajišťování péče o osamělé a ohrožené a mnohdy i zdravotně postižené děti, je společensky nesmírně důležitou záležitostí a v jednoznačném veřejném zájmu je i její důstojné finanční ohodnocení. Proto poslankyně SPD Lucie Šafránková podala k této novele návrh na významné zvýšení odměn pěstounů, kterých je u nás v současné době nedostatek, přičemž stav je rok od roku horší. Počty pěstounů dlouhodobě klesají a klesá i počet nových zájemců o poskytování pěstounské péče. Navrhujeme tedy za SPD zvýšení měsíčních finančních odměn jak u tzv. dlouhodobých

pěstounů, tak zejména u tzv. náhradních, krátkodobých pěstounů, jejichž ohodnocení je nyní naprosto nedostatečné.

Od roku 2013 byla několikrát zvyšována minimální mzda, což vítáme a podporujeme, ovšem odměny pěstounů v tomto období odpovídajícím způsobem zvyšovány nebyly. V rámci odměn pěstounů nebyla ani adekvátním způsobem finančně zohledněna a rozlišena péče o děti zdravotně postižené, závislé na péči jiných osob, což je práce mnohem náročnější, a to nejen finančně, než standardní péče o zdravé dítě. Přičemž vedle takto náročné pěstounské péče nelze ještě pracovat na další pracovní úvazek, a to ani částečný, protože jde často o práci doslova na 24 hodin denně. Pokud nyní razantně finančně nepodpoříme výkon pěstounské péče, do budoucna vzroste počet opuštěných a ohrožených dětí umístěných v ústavní péči, a tím pádem dojde i ke zvýšení veřejných výdajů ve formě nákladů na tento typ péče v pobytových zařízeních, protože nebudeme mít jinou možnost, jak tuto péči adekvátně zajistit.

Dále rovněž navrhuje do zákona o sociálně-právní ochraně dětí, tedy do tohoto zákona, vložit automatický valorizační mechanismus, pomocí něhož by se odměny pěstounů pravidelně každoročně zvyšovaly na základě meziročního růstu reálné průměrné mzdy v národním hospodářství.

Prosím vás o podporu těchto návrhů SPD a také doprovodného usnesení, které se týká sjednocení metodiky pro doprovázející organizace. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Také děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Milan Brázdil. Já přečtu omluvy. Pan poslanec František Vácha se omlouvá dnes z osobních důvodů, pan poslanec Navrkal se z osobních důvodů omlouvá z dnešního jednání mezi 9. hodinou a 9. hodinou 10. minutou. A pan poslanec Radek Holomčík z dnešního jednání z rodinných důvodů. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Já bych rád reagoval na předřečníky. To, že všichni se tady shodneme, že dítě má být prostě u rodičů, a když ti rodiče o něho nemají zájem, tak nějaký náhradní člověk, který by měl lásku k němu, to všichni chápeme. Ale v těch kojeneckých ústavech, aspoň z mé praxe z Olomouckého kraje, kde jezdíme velmi často se záchrannou službou nejenom, já nevím, k torpidním, epileptickým záchvatům, ale tam jsou děti, které mají závažné onemocnění, s hydrocefalem a podobně, a kdo bude – jasně, ty děti, které jsou zdravé, budou umístěny do pěstounské péče, ale kdo se bude starat o ty děti, které jsou závažně nemocné? Vrátíme je do nemocnice? Tam ten vývoj ke zlepšení asi nenastane. Kam půjdou ty děti, o které pěstouni nebudou mít zájem, protože to nezvládnou? Nebo řekněme si na rovinu, že prostě ta péče je opravdu, opravdu závažná. To potřebuje zdravotníka. Tedy jestli byste mi někdo mohli něco k tomuto povědět, budu rád. Já na naprosto souhlasím s tím, že děti mají mít lásku a tak dále, ale jsou tam i nemocné v těch kojeneckých ústavech. Tedy jestli to máte vyřešené, jen jsem to moc nepochopil. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A další v rozpravě vystoupí poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, moc nás tady dneska není, nebo aspoň na tu rozpravu samotnou. Každopádně

věřím, že přesvědčím aspoň některé kolegy, kteří váhají, jak mají dneska hlasovat, aby nepodpořili ty pozměňovací návrhy, které by právě umožnily rušení nebo tu možnost dávat děti do ústavní péče. Možná se budu v mnoha věcech opakovat, ale strašně si vážím práce lidí v kojeneckých ústavech, protože ty lidi to nedělají proto, aby měli práci, aby dostávali peníze, ale především proto, že to mají jako poslání a chtějí pomáhat těm dětem, které bohužel tam musí být umístěny z jakýchkoli důvodů.

Hovoříme tady, nebo mé předřečnice tady hovořily o tom, že je ideální stav, aby děti byly v rodinách. Myslím, že tady asi není nikdo, kdo by si nepřál, aby každé dítě mělo milující rodinu. Ale zároveň si musíme nalít čistého vína a říct si, jaká je praxe. Bohužel, a i ta doba pandemie celou situaci bohužel opravdu zhoršila a zhoršuje. Ukazují to i čistá statistická data, ukazují to i další třeba i reportáže České televize, která se tomu věnovala velmi intenzivně, že situace u dětí a chování k dětem se výrazně zhoršuje, a to nejen u těch starších, ale bohužel i u těch nejmenších. To, že tady máme několik dětí ročně, které jsou opravdu nechtěné už po porodu, to víme, to je holý fakt. Ano, těmto dětem je de facto umožněno, aby třeba šly okamžitě do přechodné pěstounské péči a aby se jim okamžitě hledala dlouhodobá péče, nejlépe pěstounská, ale za nás si myslíme, že nejlépe ta adoptivní rodina, protože to dítě by už nikde jinde tu svoji rodinu nenašlo, respektive že ten návrat do rodiny je nemožný.

Pak tu máme ale děti, které jsou týrané v rodině, které jsou zneužívané v rodině. Velmi často jsou to i děti mladší tří let. Já to tady zdůrazňuji právě proto, že se bavíme o dětech, které mají samozřejmě tím pádem projevy psychických poruch a samozřejmě zdravotních. A ať se vám to líbí, nebo ne, tak z 90 %, a budu si za tím stát, současní přechodní pěstouni, které v České republice máme, nejsou, nejsou schopni řešit situaci u těchto dětí. Víím, že máme třeba i pěstouny, kde jsou zdravotníci nebo kde je zdravotní sestra nebo manžel třeba je zdravotník, a tak dále. To je úplně super. Ale na druhou stranu máme opravdu velké procento, kdy těmto dětem nestačí jenom pohlázení, chování a snaha předat jim lásku. Tady je opravdu nutnost podívat se na to z toho zdravotního hlediska a z toho dalšího řešení, co máme.

Také bych chtěla zdůraznit, že kojenecké ústavy, jak o nich třeba hovoří přednesený návrh pana kolegy Juchelky, v takzvané transformaci se transformují minimálně 10 let. Kojenecké ústavy dnes, jak je znáte, v mnoha krajích už mají třeba i rodinné typy, jsou třeba i v bytech. Vidíme to hodně v Plzni. Ale třeba na Kladně se hodně věnují, a byla jsem tam nedávno, tím, že pomáhají těm maminkám, které mají snahu být se svými dětmi, ale z různých zdravotních nebo i psychických problémů to dělá problém. To znamená, že je ubytovávají ve svém zařízení, pomáhají jim zapracovat se ve své péči o dítě, pomáhají jim, radí jim a tak dále. To u pěstouna nevidíme.

A jedna věc, kterou bych chtěla zdůraznit: ať pěstouni mají napomáhat návratu dětí do původní rodiny, anebo připravovat ty dlouhodobé rodiny, tak víceméně ta pomoc až takto důrazná, že mohou bydlet v zařízení, kde je jim poskytnuta veškerá péče, a zároveň je tu snaha, aby se samotný rodič staral o to miminko a zároveň nebyli od sebe odloučeni, to bohužel velká míra těch pěstounských rodin logicky poskytnout nemůže.

Když jsem jela minulý týden domů z této Sněmovny, tak jsem dostala telefonát. Schválně nebudu říkat od koho, ale od jednoho zařízení. A já jsem zjistila, že jsme se dostali už i do stylu severských zemí, kdy děti byly odebrány mamince, dítě, a sociální pracovníci to mamince oznámili po telefonu a dítě odebrali do pěstounské rodiny. Bylo to z důvodu, kdy právě jedna maminka byla umístěna se svým půlročním dítětem do kojeneckého ústavu, nebo dětského centra, a bohužel stala se nehoda. Při přebalování dítě spadlo z postýlky a muselo být hospitalizováno. Dítě bylo plně kojeno, to znamená, maminka odjela i s dítětem do nemocnice, byla s ním, a sociální pracovníce, zavolala matce, že na základě této skutečnosti se dítě odebírá a jde do pěstounské péče. Nevím, jestli si to dovedete představit, ale my se

opravdu dáváme do stylu severeských zemí tím stylem, že se snažíme, nebo že to je vlastně snaha odloučit od matky její vlastní dítě, ač je na tom třeba psychicky nebo nějak sociálně špatně, a víceméně hledáme prostor, jak umístit to dítě právě do pěstounské rodiny. A to si myslím, že je velmi špatná cesta. A já jako matka si vůbec nedovedu představit tuto situaci.

Pak tu máme další věci. Říkáte, že tady máme děti, které by se umísťovaly do jiných zařízení. Hodně o tom mluvil pan kolega Juchelka. Vy tím zařízením nazýváte zařízení vyžadující okamžitou pomoc anebo zařízení pro zdravotně postižené. Ale musíme si otevřeně říci, že tato zařízení mají zcela jinak postavené personální zařízení, to znamená personální vybavení, ať to tedy použijí v rámci té zdravotnické řeči, ale nejsou schopna dát tu adekvátní pomoc tak jako v tom kojeneckém ústavu. Víím, že my v Ústeckém kraji jsme tak trochu jiní, protože my tam ty dopady vnímáme nejvíc. Ale třeba jsem se znovu ptala na statistická data dětí v dětských domovech. A přízně si otevřeně, pokud máme naplněnost vlastně v celé republice téměř 100 % v dětských domovech, nemyslíte si, že je zvěrstvo říkat, že děti do ústavní péče nepatří, když my je máme téměř naplněné? A že se bavíme o tom, jestli ty děti, a myslím všech věkových hranic, že tady vlastně vytváříme takový alibismus a říkáme si, že vlastně v jiných zemích to jde. Já jsem se taky ptala, taky to řešíme.

Ano na Slovensku vznikla taková zařízení rodinného typu, ale stále jsou to transformovaná ta dětská centra a kojenecké ústavy. Stále tam pracují ti lidé, kteří pracovali v těch kojeneckých ústavech. Já neříkám, že je to špatně. Myslím si, že třeba tam šli třeba trochu lepší cestou, ale abychom zakazovali dát dítě do ústavní péče, když tady opravdu máte velmi často situace, kdy pěstoun nechce vzít dítě nějakého typu, nechce, prostě má různé důvody. A to ústavní zařízení je poslední možnost pro to dítě, kam může být umístěno. Ve velké míře jsou to, ano, i sourozenecké skupiny, na které hovoříte, že jsou výjimky. To mi přijde potom už jako dost směšné. Tak se tady bavím, jestli opravdu chceme mít situaci a dát na to ten palec nahoru, abychom tady měli děti, které nemáme kam dát, anebo je budeme rvát, doslova rvát do zařízení, která nejsou pro ně vhodná.

Pojďme, vytvořme tedy tady ve spolupráci s těmi odborníky, kteří se věnují těm dětem, protože ty jste tady opominuli, vy se vůbec nebavíte s těmi lidmi, kteří se v těch zařízeních o ty děti starají. Vy se vůbec nebavíte s těmi dětskými psychology, vy se vůbec nebavíte i s těmi dalšími lidmi, kteří s nimi opravdu pracují, s těmi lékaři, s těmi fyzioterapeuty a dalšími, co ty děti potřebují. Tady jenom jede alibismus, populismus předvolebních kampaní, protože heslo zní: dítěti je nejlépe v rodině. Ano, ale když ta rodina dítěti ubližuje? Když ta rodina dítě nechce? A když ta rodina vlastně dožene dítě nebo tu situaci tak, že to dítě může zemřít? Nezlobte se na mě, tak je přece lepší to dítě umístit, když to bohužel nejde do pěstounské rodiny, i do toho řízení, kde je o ně velmi, velmi dobře postaráno. Oni je tam netýrají, oni jim tam neubližují, oni se jim tam především snaží pomoci.

Já chápu, že je potřeba tady být nějak evropský a ukazovat, jak Česká republika i v rámci třeba žalob, které daly opět neziskové organizace na Českou republiku, jak jim jde vstříc. A já se nestydím za to, že říkám, že kojenecké ústavy mají být součástí systému péče o ohrožené děti, protože v kojeneckých ústavech se dětem neubližuje, tam je snaha jim pomoci.

A proč máme děti tak dlouho v kojeneckých ústavech? Protože v roce 2013 se změnil systém, možnosti a oprávnění třeba umísťování dětí. A oni je tam v těch kojeneckých ústavech nechťejí držet, pokud jsou právně volné, ale bohužel legislativa znemožňuje nějakou tu krátkodobou možnost, aby dítě bylo co nejrychleji umístěno do dlouhodobé péče. Všechno prostě je to jenom o papírování, o té legislativě. A zde bychom, myslím si, měli začít, protože tam by začal výrazně klesat počet dětí nejenom v těch kojeneckých ústavech, ale třeba i v dětských domovech.

A opravdu bychom se měli zamyslet nad tím, jaká je praxe, jaká je realita, a neříkat si tady jenom populistické věci, protože nemáme jenom děti, kde pomůže, že budeme pracovat s rodinami, kde pomůže, že budeme mít pro ně služby. My se tady bavíme o dětech, které jsou nechtěné, týrané a zneužívané. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: (Hovoří bez respirátoru.) Já vám také děkuji. Ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Španěl na celý jednací den.

Máme tady čtyři faktické poznámky. První faktická poznámka je paní poslankyně Olga Richterová, připraví se pan poslanec Jan Čížinský. Bez té roušky tomu jde hned lépe rozumět. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Upřesním fakticky nepřesnosti u předřečníků, a sice: sociální služba, tedy to, aby maminky s dětmi mohly být na nácvičku a mohly se prostě učit třeba to, co neumějí, ta může dál fungovat. Je to ta hlavní důležitá věc, která tady zazněla nepřesně, to je samozřejmě tím návrhem umožněno.

Za druhé, co se týče dětí s těžkým postižením, tam samozřejmě právě zůstává ta možnost péče nazývané ústavní, ale z toho, jak to vypadá v těch transformovaných kojeneckých ústavech, ať už jsou to, pokud vím, Strančice, ať už je to třeba Veská v Pardubickém kraji – cituji ty konkrétní příklady, kde si myslím, že to dělají velmi dobře – tak tam je to sice péče v ústavu, ale vlastně to splňuje charakteristiky komunitní domácnost do značné míry, ne zcela, ale do značné míry ano. A to je vlastně ta cesta, ten směr.

A pak ještě bylo skvělé, to se nepovedlo v tomto návrhu, ale doplnit do budoucna ten systém nejenom o dnešní již velmi širokou odbornou podporu pěstounů tak, aby samozřejmě zvládali i děti se zdravotním postižením – a mnozí mají děti s těžkým zdravotním postižením doma – ale aby vznikli i specializovaní, řekněme jim terapeutičtí, pěstouni právě pro situace dětí zvláště týraných a zanedbávaných, kde to je mimořádně těžké a složité. Ale chci zdůraznit, právě tyhle děti potřebují nejvíc to bezpečí, tu jistotu stále pečující osoby. To trauma je tak hluboké a citová vazba tak porušená, že právě tam je nejvíc diskutabilní, že jsou umisťovány do ústavů. Ale zdůrazňuji, dvě třetiny dětí z kojeneckých ústavů se vracejí do původních rodin, protože šlo spíš o sociální potíže.

A co se týče těch zdravotních aspektů, tak to máme zohledněné, aby žádné dítě nezůstalo mimo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Jan Čížinský, připraví se pan poslanec Radim Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji. Já jenom velmi krátce. Pokud nějaká rodina je nefunkční a je potřeba, a nikdo to samozřejmě nechce, nikdo si to nepřeje, ale je potřeba to dítě odebrat, tak nejlepší je, aby bylo potom dáno opět do nějaké péče rodinné nebo péče jedné osoby, tzn. do pěstounské péče. Tady od paní kolegyně Aulické Jírovcové zaznělo, že bylo nějaké dítě odebráno a dáno do pěstounské péče, a to odebráno špatně. Ale to je špatná práce toho ospodu, to vůbec nesouvisí s kojeneckým ústavem nebo nekojeneckým ústavem.

A vezměme si, že skutečně jedno dítě v kojeneckém ústavu stojí měsíčně 70 tisíc korun. To jsou prostě velké finance. A když to porovnáme s odměnami pěstounů a když to porovnáme vlastně se systémem, který teď je velmi špatně rozvinutý, a to je systém podpory právě lidí, kteří se starají o své dítě s hendikepou, odlehčovací služby a podobně, tak nás samozřejmě čeká i ty odlehčovací služby rozvinout. Ale skutečně tím prvním krokem je

a mělo by být, aby jednoznačně, jednoznačně prostě bylo dáno, že těm dětem je lépe u jedné osoby nebo u pěstounského páru, a je potřeba to vlastně dát právě touto úpravou, jít tou cestou jako ostatní vyspělé státy.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Další s faktickou poznámkou, pan poslanec Radim Fiala – ruší. Paní poslankyně Helena Válková.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Mně úplně stačí ty dvě minuty. Já musím reagovat – teď se přiznám, že budu emocionální. Ale paní poslankyně Aulická, vaším prostřednictvím, když řekne, že chápe, že musíme být nějak evropští, tak to se mě dotklo. Pprotože já jsem ráda, že jsme evropští, a jsem tedy docela hrdou občankou členské země Evropské unie a jsem ráda, že jsme evropští. Takže to by tady na mikrofon mělo zaznít. A tyhle poznámky, nerozumím tomu v kontextu s umístováním dětí do tří let v zařízeních mimo ústavní zařízení. Takže není to o tom, že musíme být nějak evropští. My chceme být stejní jako ty země, které tady byly citovány, nemluví ani o těch zemích, které už to mají dávno. Rozhodně chceme být evropští. A věřím tomu, že většina z nás, co tady sedíme, víme, o čem hovoříme, když v tomto kontextu hovoříme o příslušnosti naší země k Evropě.

A ta druhá poznámka se týká ale toho, co – myslím, že to byl pan kolega Milan Brázdil. A dostalo se mu odpovědi paní poslankyně Richterové, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo. Já tady ještě chci doplnit, že samozřejmě jsou i rodiny – a mám tady opravdu fotografie (ukazuje), ráda je paní poslankyni nebo panu poslanci, paní poslankyni Aulické nebo panu poslanci Brázdilovi, předám, protože mám souhlas pěstounů – které se starají o velmi závažně nemocné, s trvalým hendikepem děti právě proto, že potřebují trvalou emocionální podporu.

Není to ale řešení. Není to systémové řešení. A bylo tady naznačeno, jaké systémové řešení je. Nechci přetahovat ty dvě minuty, ale rozhodně bychom nikdy k tomu kroku nemohli přistoupit, kdybychom o ty, kteří to potřebují nejvíc, a to jsou děti ze zdravotním postižením, neměli jasnou představu, co s nimi bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Leo Luzar.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Já bych možná ještě na mé předřečníky, jak na mou reakci, prostřednictvím pana předsedajícího, řekla bych, že zde hlavně působí ten tlak metodiky z Ministerstva práce a sociálních věcí, protože za mnou chodí jak sociální pracovníci na ospodech, kurátoři a tak, aby se řešila ta situace, protože ač třeba si to nepřipustíte vy, tak spousta vašich kolegů i na obcích, na školách a tak dále řeší dennodenně situace, kdy prostě chtějí řešit bohužel incidenty nezvladatelných dětí, se kterými potom ale bohužel dál pracovat nejde, protože to systému není vhodné, nebo že vlastně nikdo, nikdo dál nedokáže říct tu cestu.

A jedna věc, kterou bych zde zmínila, a mám na to minutu. Dostávali jsme všichni myslím že stovky mailů na podporu toho, aby byla možnost zakázat ústavní péči do tří let. A musím říci, že jeden z mých kolegů řekl, že děkuje za ten e-mail. Víceméně řekl, že je i ochoten třeba pomoci s tím, pokud se dotyčná paní chce stát pěstounkou, nebo jestli to tak může ještě dál, aby se umístovaly i děti se zdravotním hendikepem. A paní odpověděla ve stylu, že super, že to je začínající řešení a že nejlépe by bylo, kdyby pěstoun dostával za každé

dítě 50 tisíc, protože hypotéka, kterou paní má 30 tisíc, a okamžitě odchází. Tak prosím vás, touhle cestou fakt nechceme jít.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Leo Luzar vystoupí s faktickou poznámkou.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, ač je mi toto téma docela cizí, tak přesto mě vyprovokovaly určité údaje, které tady u tohoto mikrofonu zazněly.

Za prvé se tady hovoří a jako červená nit se vleče téma, že stávající stav je tragický. Stávající stav je špatný, těžce deprimuje děti, ty se v obrovském množství musejí obracet na psychiatry, psychology a další, protože tento systém nefunguje. To je taková dehonestace těch lidí, kteří se tady už 40, 50, 60 let o ty děti starají, která tady zaznívá jako podpurný argument, abychom změnili tento systém, že to nemůže nechat chladného nikoho, kdo aspoň trošku něco dělal kolem kojeneckých ústavů! Tito lidé obětavě pracují a nezaslouží si tu dehonestaci, že dělají něco špatně a že ty děti, které oni tam vychovávají, potom kvůli nim musejí chodit na psychologické, psychiatrické a další vyšetření.

A druhý údaj, který tady zazněl, že dvě třetiny dětí se vracejí zpátky do svých původních rodin, protože byla přerušena ta výchova hlavně z důvodů sociálních. Pokud je tento údaj pravdivý, tak je to přesně argument pro to, zachovat kojenecké ústavy, protože jestli tyto dvě třetiny dětí dáme do rodin s individuálním přístupem, tak se začnou vytvářet vazby. Sociální a rodinné vazby. Ti rodiče se dokonce můžou zamilovat do těchto dětí a potom velice těžce se jim odebírá do původních rodin. A ty mají vždycky přednost. Čili tady začneme vytvářet další problém, který tady je. Čili jestli je ten údaj pravdivý, že dvě třetiny těchto dětí se vracejí do těchto rodin, tak právě to je argument pro zachování kojeneckých ústavů. Pouze u té jedné třetiny dětí by to možná mělo smysl.

Ale znovu se vracím: Prosím vás, nedehtonstujte stávající systém a ty lidi, kteří opravdu obětovali celý svůj profesní život výchově malých dětí a nezaslouží si to. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci. Kolegyni Jaroslavu Puntovou požádám o posečkání, protože tady mám nyní další čtyři faktické poznámky. Nejdřív faktická poznámka Olgy Richterové, potom kolega Čížinský, potom kolega Jurečka, pak paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová a pátá je od Aleše Juchelky. Takže pět faktických poznámek. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Chci zareagovat na svého předřečníka, pana kolegu Luzara. Právě že ta souvislost k sociálním problémům ukazuje, že máme zejména obrovské díry v prevenci. Obrovské díry v podpoře rodin, co to mají různým způsobem složité, a často jsou to rodiny dětí, které samy prošly dětskými domovy. Prostě těhotenství trvá devět měsíců, nějakých šest měsíců bývá poznat, a se spoustou maminek je prostě potřeba pracovat včas, hned. A tohle číslo, že dvě třetiny dětí se vracejí do svých biologických rodin, protože nebyly týrané, ale ta rodina neměla dostatečné podmínky, ukazuje, jaký průšvih by bylo schválení toho příštího zákona, té hmotné nouze, co má přijít na pořadí potom, protože to by jenom zvýšilo počet těchto dětí, co se dostanou do ústavů zbytečně kvůli sociálním důvodům. To je jedna věc.

A druhá věc. Prosím, to poškození malých dětí pobytem v ústavu je prostě vědecký fakt. Jsou na to desítky, ne-li stovky studií. Ta práce může být vykonávána jak chce dobře. Všichni se snažíme stále znovu a znovu zdůrazňovat, že to není žádným způsobem myšleno proti těm

stávajícím zaměstnancům. Naopak, přesně jako na Slovensku, většina těch, kteří dnes pracují tam, kde jsou, buď zůstanou pracovat dál v těch transformovaných centrech podporujících děti s těžkým zdravotním postižením, nebo se třeba stanou specializovanými pěstouny pro děti s postižením doma. To je třeba konkrétní příklad z té Veské, kde to přesně takhle udělali.

Chci ale zdůraznit, co se děje těm maličkým dětem, které nemají citovou vazbu. Tak prostě trvá roky, když jsou potom v rodině, než se některé emoční reakce dostanou do normálu, než jsou schopny nemít třeba trauma, když blízký člověk jenom odejde z místnosti. Jsou to šílené věci, které se dějí právě proto, že v tom raném věku neměly, na koho se citově navázat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, skončil váš čas k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana kolegy Čižinského. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji za slovo. Také jsem chtěl zareagovat na kolegu Luzara. Dítě do šesti let věku, pokud není umístěné v rodině nebo nežije s jednou osobou, která o něj pečuje, si nese potom celý život postižení. Je to na něm poznat a celý život už se nezbaví toho, že není schopné navazovat vztahy. Kdo tady, a jsou tady mezi námi, třeba kolegyně Válková, která měla nebo má dítě v pěstounské péči, tak potvrdí, že ty děti buďto nemají rády nikoho, nebo naopak mají rády úplně každého, koho potkají. Každý pracovník, který pracuje v kojeneckém ústavu, to samozřejmě ví, tenhle fakt, a měl by si přát, aby ty děti byly jinde než v ústavu, aby byly v rodině. A pokud tady zaznívalo, že kojenecký ústav je nějaké lepší řešení než přechodná pěstounská péče, tak to prosím vůbec není pravda. Přechodná pěstounská péče je mnohem lepší řešení než kojenecký ústav.

A pokud my víme, že děti si nesou postižení, pokud jsou do šesti let vychovávány v ústavní péči, tak bychom měli ty kojenecké ústavy zrušit do šesti let. Je velmi smutné, že tady ta podpora není. Já jsem to navrhl, ale jak říkám, je velmi smutná realita, že ve Sněmovně podpora zrušení do šesti let není. Ale prosím, ať aspoň projdou ty tři roky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Po panu kolegovi Čižinském pan kolega Marian Jurečka také s faktickou poznámkou.

Poslanec Marian Jurečka: Dobré dopoledne, kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající, členové vlády. Já si dovolím faktickou jenom zareagovat na předřečníky, ať už to byla kolegyně Aulická, anebo kolega Luzar. Já si myslím, že tady nikdo nevystupuje tak, že by tady kritizoval nebo nedej bože dehonestoval pracovnice a pracovníky v kojeneckých ústavech. Je tady nesporný fakt toho, že kojenecké ústavy přinesly posun v tom, jakým způsobem je možné zajistit bezpečnou péči o dítě; za tu zhruba stoletou historii to jednoznačně posun byl. Ale jsme dneska v situaci, kdy je možné hledat ještě lepší cesty, jakým způsobem zajistit dobrou péči o dítě. Není to o žádném přístupu, jestli nás někdo tlačí, nutí Evropská unie. Vůbec. To je o přístupu lidskosti, humanismu a dobré péče, kterou bychom se měli snažit individuálně tomu dítěti poskytnout. Ideálně v takovém prostředí, které nabízí plně funkční rodina. A já o tom budu mluvit v řádném příspěvku, ale prosím pěkně, nestavme to tady takto konfrontačně proti sobě! Přemýšlejme nad tím, kam to můžeme díky nějaké evoluci, díky možnostem dnešní doby posunout především díky pěstounské, ať už přechodné, nebo trvalé, péči. A o tom je dneska ta debata také a já to budu komentovat u jednoho z pozměňovacích návrhů, kam můžeme posunout tu kvalitu, aby těch přechodných pěstounů nebo i potom těch trvalých bylo víc. Aby měli nejenom vyšší finanční odměnu, ale

aby se s nimi také lépe dlouhodobě pracovalo, protože to jsou ti klíčoví lidé, ty klíčové mámy, ti klíčoví tátové, kteří mohou dát dětem plnou podporu, lásku, rozvoj jejich osobnosti a výchovu v kvalitního člověka, o což myslím, že nám tady všem jde.

Takže stavme to takto, jakým způsobem to my můžeme zlepšit, ten stav. Není tady debata o tom, že kojenecké ústavy ve své době přinesly progres. Přinesly. Ale už jsme dneska někde dál. Pojd'me se bavit o tom, kam to dál můžeme posunout. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od pana kolegy Jana Volného z důvodu nemoci. Nyní paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová, také s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, já také chci ještě vystoupit samostatně, ale upřímně řečeno, mě ta poznámka pana poslance Luzara také zvedla ze židle, protože je nejhroší, když se někdo domnívá, že něco, co fungovalo před padesáti lety, a měli jsme pocit, že dobře, tak vzhledem k tomu můžeme říci, že i dnes je vlastně to dobré zachovávat a je to žádoucí pro ty, kterých se to přímo týká. Panu Luzarovi bych přála, aby si vzal třeba rok na to, aby skutečně v tom ústavu on sám strávil, aby viděl, jak to je v praxi. A myslím si, že nikdo z nás, když jsme byli dítětem, bychom si nepřáli jít od rodičů nebo od milujících lidí, kteří se o nás individuálně starají.

Jsem přesvědčena o tom, že ti lidé tam dělají maximum možného, vůbec je nechci hanit a nikdo to tady podle mě nedělá. Ale oni nemohou při vši dobré svojí vůli zkrátka nahradit to, co může udělat právě pečující rodič nebo pěstoun, protože když se střídáte na směny, tak s tím dítětem nejste 24/7, jak tomu právě v rodinách a v pěstounských rodinách též je. A to není v silách nikoho. To není možné. A proto není možné to brát tak, že ti lidé jsou dehonestováni. To poznání zkrátka šlo dál. Šlo dál v mnoha ohledech, v mnoha věcech, i v těch, kterým se určitě pan Luzar věnuje. Také jsme před padesáti lety spoustu věcí dělali jinak. A proč bychom zrovna v téhle se také neměli posouvat?

Jsem přesvědčena o tom, že to těm dětem dlužíme a že každý den, kdy jsme neudělali ty kroky, které teď můžeme udělat, jsme uškodili stovkám, tisícům z nich, byť možná ne úplně vědomě, ale zcela reálně to dopady do jejich životů po mnoho let má.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, skončil váš čas k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Aleše Juchelky. Připraví se k další faktické poznámce Olga Richterová. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. Jenom úplně v krátkosti doplním. Ten pozměňovací návrh, který jsme dali společně s kolegyněmi Válkovou a Richterovou a s dalšími, tak ten má výjimku, a to jsou děti zdravotně postižené ve třetím a čtvrtém stupni postižení a sourozenecké skupiny. To jen aby bylo jasno vždycky na tu otázku, kam je umístíme.

Za druhé tady odmítám samozřejmě slova Leo Luzara, protože když si vezmeme hypotetickou rodinu, která nemá ráda dítě, to dítě se jí odebere, dá se do ústavní péče, kde Leo Luzar říká, že je to také tam lepší, samozřejmě to nějakým způsobem liskat bez lásky, bez nějakých vztahů, aby se potom vrátilo zpátky a mohlo tu lásku prožít v té rodině, kde to dítě bylo odebráno, tak já jsem proti, protože tomu dítěti hlavně ubíhají měsíce, léta toho, aby skutečně poznalo úplně v základech svého žití od nula do tří let nějaký attachment, nějakou

citovou vazbu, někoho, kdo se o něho stará, kde má jistotu a bezpečí, tak jako jsme to prožili většinou my v našich rodinách. Takže já odmítám nějakou ústavní péči bez lásky.

Také odmítám absolutně to, že je tady vyhozen nějaký balonek k tomu, že tady část Poslanecké sněmovny dehonestuje práci všech těch, kteří pracují v dětských domovech do tří let. To vůbec není pravda. Naopak, jejich práce si vážíme. A moje novela zákona o zdravotních službách, která bohužel se možná nedostane vůbec na plénum Sněmovny v tomto volebním období, právě řeší všechny tyto odborníky v rámci transformace na centra komplexní péče. A už i náš dětský domov do tří let Domeček v Ostravě se transformoval a nabízí v rodinném prostředí právě péči těchto odborníků, kteří v Ostravě jsou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče. I vám skončil čas k faktické poznámce. Kolegyni Puntovou ještě požádám o posečkání, protože po faktické poznámce Olgy Richterové budou následovat faktické poznámky Marka Výborného a Patrika Nachera. To jenom abychom věděli pořadí. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Moc děkuji za slovo. Myslím, že tady pořád dochází k nepochopení, a sice nepochopení toho, že – řečeno trošku lapidárně – za ty peníze, za těch 70 000 měsíčně na lůžko v kojeneckém ústavu, jsme prostě schopni jako společnost dát mnohem lepší péči, kterou přes všechnu snahu v ústavech čistě z nastavení té instituce není možné dát. Tam se jedinec může snažit, jak chce, a to si myslím všichni uvědomujeme, tam pracuje mnoho milujících lidí, ale prostě těch dětí na jednu tetu je příliš mnoho. A u maličkých dětí s různě problematickou rodinnou historií je potřeba jezdit za specialisty. Ne každý specialista vám přijede do toho zařízení. A to je třeba jeden příklad toho, co od pěstounů vím, jak intenzivně jezdí, navštěvují s tím svým jedním pěstounětem různé terapie. A ne v každém ústavním zařízení je tolik specialistů, kteří docházejí tam, aby to mohli čistě logisticky zajistit. Nebo druhý příklad, za jakoukoli jaksi specializovanější zdravotní péčí se samozřejmě taky jezdí. Stejně jako asi každý z nás jede do nemocnice, když se doma něco stane, tak úplně stejně jezdí buď do nemocnic z kojeneckých ústavů, nebo tam jezdí záchranka. Zase ale už nemají personál, aby mohl s tím dítětem někdo v nemocnici být. Takže pěstounské dítě je v nemocnici se svou pěstovankou velmi často, ale dítě z kojeneckého ústavu tam je samo. Úplně samo.

A poslední věc. Fyzicky třeba není možné ani ty nejmenší děti v kočárku vozit venku, takže tam, kde není dostatek dobrovolníků, se třeba z druhého patra třeba v tom velikém kojeneckém ústavu v Mostě ty maličké děti nedostanou ven. A na tom chci ukázat, to není nic proti těm pracovníkům, ale to je logistické a zázemí instituce, které neumožňuje to, co děti potřebují.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Marka Výborného. Připraví se Patrik Nacher, poté Hana Aulická Jírovcová. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, já bych rád reagoval faktickou poznámkou na diskusi, která se zde vede, a na slova kolegy Luzara a dalších.

Mě trochu mrzí, že se ta debata posouvá od toho, co by mělo být středem jejího obsahu a zájmu, a to je to dítě, zájem toho dítěte, jeho zdravý vývoj, péče o něj, jeho výchova, a že se to posouvá do debaty o kvalitě či nekvalitě ústavní péče a kojeneckých ústavů. Já to považuji za velmi nešťastné, protože tady přece nikdo nezpochybnuje práci všech těch, kteří pracují

v kojeneckých ústavech, plně se nasazují, ale jde o zájem toho dítěte, o jeho zdravý vývoj, zdravou výchovu. A tady je naprosto zjevné, zaznělo to tady už od předřečníků, že to může skutečně poskytnout ta pečující osoba v rodině, tam, kde to dítě zůstane v rodinném prostředí. Myslím, že to je velmi důležité. A samozřejmě, a znovu to tady zaznívalo, budou potom případy, a i ten pozměňovací návrh na to pamatuje, kdy to není možné. A potom je ta situace zajištěna.

Čili pojďme prosím pěkně skutečně tou cestou, a já jsem na to hrdý za to, že půjdeme tou cestou, jak je standardní v evropských zemích. A takto bychom měli taky postupovat. A věřím, že takto se k tomu jako Poslanecká sněmovna postavíme.

A věc B. Je to samozřejmě i hozená rukavice příští politické reprezentaci po volbách, protože jestli tady něco chybí, tak je to otázka profesionalizace pěstounské péče, a to i na úrovni legislativní. Ano, tady je potřeba kriticky říci, že Ministerstvo práce a sociálních věcí neudělalo dost a musíme toto napravit v příštích měsících nebo v příštím roce. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Patrika Nachera. Připraví se Hana Aulická Jírovcová. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Pěkné dopoledne. Já na tohle nejsem odborník. Určitě to nechám na kolegyni Heleně Válkové a Aleši Juchelkovi. Ale musel jsem zareagovat na slova, která tady zazněla od kolegyně Aulické, případně Leo Luzara.

Já si myslím, že věc nestojí tak, že když někdo chce, aby se ty děti přesunuly z těch kojeňáků do pěstounských rodin, že tím říká, že v kojeňácích pracují lidé špatně. Takhle přece ta věc není. Je to o tom, že když se řekne, že minimálně ve věku dětí do tří let kojenecký ústav není vhodný, nevyplývá z toho, že by ti lidé špatně pracovali, ale to, že to prostě není vhodné.

Jenom když já jsem se účastnil některých diskusí, už jenom ta věc, že to dítě každý den v zásadě vidí úplně někoho jiného, někoho cizího, musí si na něj zvykat. To prostě je věc, kterou i při té sebelepší péči nenahradíte. To není možné. To znamená, že tam jsou některé objektivní věci, které jsou v neprospěch těch kojeneckých ústavů, jakkoli by se tam všichni úplně rozkrájeli. Tak já bych jenom poprosil, abychom tu debatu tady nevedli v tom slova smyslu, že kdo je pro ten pozměňovací návrh, tak si vlastně neváží práce těch lidí, kteří tam dělají. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Hany Aulické Jírovcové, připraví se Jaroslava Puntová k řádné přihlášce. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji moc za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já když jsem sem ráno jela, tak jsem si říkala, že snad dost kolegů a kolegyní má rozum a že opravdu tyto pozměňovací návrhy nepodpoří. Samozřejmě víme u kolegů od Pirátů nebo dalších, kteří ho samozřejmě budou podporovat. Ale co mě tedy překvapilo od kolegů KDU, kde jsem mluvila s paní kolegyní Golasowskou, vím, že pan kolega Vít Kaňkovský k tomu má takový rezervovaný pohled v rámci své praxe. Ale dobře, je to názor, chápu to, je potřeba populismus před volbami.

Každopádně bych jenom chtěla říci, že ta fakta, která jsou tady uváděna od některých kolegů a kolegyní, se prostě uvádí buď účelově, anebo nepravdivě. Opravdu běžte se podívat, až pojedete dneska domů z této Sněmovny, do těch dětských center, jak to tam funguje, jaké

služby poskytují a o jaké děti se starají, a pak se sem vraťte a zkuste změnit taky názor a pohled.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní Jiří Běhounek s faktickou poznámkou, kolegyně Puntová je plná pochopení pro faktické poznámky. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Běhounek: Děkuji. Pane předsedající, dámy a pánové, děkuji mnohokrát. Dlouhou dobu tady poslouchám pro a proti. Já samozřejmě chápu, že všichni jste vedeni nějakými cíli, myšlenkami, ale prosím pěkně, realita je úplně jiná. My určitě nebudeme tu péči poskytovat jako poslanci. Tak se s těmi lidmi skutečně, ale skutečně sejděte a nepřinášejte sem předaná nebo diskutovaná přání. Ale skutečně se do těch zařízení podívejte a podívejte se, jak se ty děti kolikrát musí vrátit, protože rodina ani pěstoun se o ně nemůže postarat. Realisticky se pojd'me dostat k tomu hlasování, protože já vidím, že opět všichni vedeni snahou to prohlasovat s velikým srdcem, že to je třeba, to opět neprohlasujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a nyní řádně přihlášená paní poslankyně Jaroslava Puntová, připraví se k vystoupení v rozpravě Aleš Juchelka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jaroslava Puntová: Děkuji. Dobrý den, dámy a pánové, pane předsedající, členové vlády. Já tedy nebudu umět mluvit tak jako mé kolegyně, ale musím říct, že vše, co tady řekla paní kolegyně Hana Aulická Jírovcová, je pravda. Protože obě jsme z Mostu a já jsem v kojeneckém ústavu v Mostě pracovala deset let, takže bych si dovolila vám říct několik příkladů z praxe.

Naším cílem bylo nejen zajistit dítěti ochranu a péči, ale především najít náhradní rodinu. Takže paní ředitelka jezdila do televize do jakéhosi pořadu, někdy i s dětmi, a přes televizní pořad hledala pro děti náhradní rodinu. Někdy se to zadařilo, jindy ne.

Vzpomínám si na rodiče, kteří měli již dítě v dlouhodobém pobytu a vyřizovaly se všechny ty právníky úkony, které byly nezbytné – mimochodem vždycky trvaly velice dlouho. Pak se v té rodině změnila situace a dítě nám vrátili zpátky. Vzpomínám si na mladé manžele, kteří byli natěšení, že si mohou vzít z kojeneckého ústavu dítě, ale sociální pracovnice pátrala v rodinné anamnéze a zjistila tak závažné okolnosti, že jsme jim dítě nemohli vydat. Já sama jsem na své oddělení přijímala půlroční miminko, které jsem si samozřejmě brala domů, a celá rodina byla natěšená a chtěli jsme si dítě vzít do rodiny. Ale jak jsem říkala, všechny ty procedury byly velmi zdlouhavé, takže ve finále se objevila biologická matka i s právníkem a požádala o vrácení dítěte zpátky k sobě a my jsme jí dítě museli vydat.

Velice dobře u nás fungovala mezinárodní adopce, takže většina dětí, které byly řečneme jiného etnika, odcházela do zahraničí a my jsme se potom zpětně dozvídali, jak se jim daří, většinou se jim dařilo velmi dobře. Samozřejmě tam byly i děti s postižením a záleželo na rozsahu péče, kterou potřebovaly s ohledem na svůj hendikep. A pokud se dostávaly do rodin, tak to byly převážně rodiny těch pracovníků, které o ně pečovaly od samého počátku, kdy k nám přišly. Mohli jsme děti ve třech letech přeložit do sociálního zařízení, ale většinou takhle mladé děti nepřijímala anebo neměla volné místo. Takže ty děti u nás stejně zůstávaly většinou do konce svých dnů.

Nedávno jsem na Facebooku viděla příspěvek přechodné pěstounky, která popisovala situaci, že už jí končí doba, po kterou může mít dítě v péči, a že vlastně se pro to dítě ještě nenašli dlouhodobí pěstouni. A tady vidím právě to riziko, co bude s těmi dětmi, jestliže tedy dlouhodobí pěstouni nebudou. Jako velký problém právě vidím nedostatek dlouhodobých pěstounů. Je nedostatek sociálních pracovníků. Třeba u nás v Mostě mají sociální pracovníci na starost tolik rodin, že v podstatě aby to stíhali, tak tomu musí věnovat i svůj volný čas.

Kojenecký ústav v Mostě jednak má akreditaci, což znamená, že v tomto zařízení mohou být děti, které jsou ohrožené, samozřejmě tam mohou být i matky, které se ocitly v tísní, my jsme jim pomáhali nejen v péči o dítě, ale samozřejmě i hledat zázemí, aby s tím dítětem mohly být. Školili jsme dlouhodobé pěstouny. A tady bych se jenom zmínila, že většinou to byly rodinné vztahy a záleželo na věku těch pěstounů. Pokud již byli starší, měli i nemoci a byl problém, aby zvládali děti, kterým bylo deset a více, měli s tím velké problémy. Pokud se jednalo o děti s hendikepem, tak ty byly v péči zase příbuzných například a tam se stávalo, že tyto děti byly často zanedbané. To, že od pondělí do pátku měly stejné oblečení, to bylo to nejmenší. Ale tito pěstouni se bránili, nechtěli chodit k lékaři, nechtěli chodit cvičit. A pokud se to dítě třeba posadilo nebo postavilo, což byl pokrok u některých, tak jim to vadilo, protože se báli, že přijdou o ty příspěvky, na které měli nárok.

Velkou rezervu vidím v osvětě, v prevenci. Tam myslím, že by se všechny kompetentní orgány měly zapojit, abychom těm dětem pomohli. Myslím si, že čas ukáže, nakolik ty kojenecké ústavy jsou dobré, nebo ne. Já bych se vůbec nedívala do zahraničí, i když ano, zkušenosti tam mají. Ale jaké kroky se udělají u nás, jestliže dítě se ocitne v mimořádné situaci? Pěstoun může zemřít, může onemocnět, může se tam cokoli změnit. A tohle právě mě děsí. Proto bych ty kojenecké ústavy nechala jako pojistku, protože je to místo, kde vždycky to dítě najde ochranu a bezpečí včetně jeho matky.

Co se týče těch odměn, ano, souhlasím, ale myslím si, že většina pěstounů, pokud se takhle rozhodne, tak určitě to nedělá jenom pro ty peníze, ale je to především z lásky k těm dětem a touhou jim pomoci. Přála bych všem dětem, aby žily v milující rodině s mámou a s tátou a prožily šťastné dětství. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Puntové a nyní pan poslanec Aleš Juchelka s řádným přihlášením, připraví se Marian Jurečka.

Poslanec Aleš Juchelka: Já moc děkuji. Budu jenom velmi krátký. Chtěl bych poprosit ctěnou Sněmovnu o podporu svých pozměňovacích návrhů, ať už se týká odměn pěstouna, které jsou napojeny samozřejmě valorizační mechanismus tak jako drtivá většina dalších pozměňovacích návrhů, a dále co se týče kolizního opatrovnictví, umístování dětí do zdvopů atd., jenom bych poprosil, abychom byli možná trošičku rychlejší a zdrženlivější, protože máme před sebou 76 hlasování, což vychází zhruba tak na 90 minut, abychom to ještě stihli, poněvadž před námi jsou další dva důležité tisky – zákon o sociálních službách a zákon o hmotné nouzi. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Juchelkovi. Nyní pan Marian Jurečka s řádnou přihláškou, připraví se Petr Beitl. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobré dopoledne ještě jednou. Já tedy nyní přicházím v řádné rozpravě, abych komentoval tento návrh novely zákona o sociálně-právní ochraně dětí, zároveň také i abych se vyjádřil k pozměňovacím návrhům, které jsme tady za klub KDU-ČSL podali a které vnímáme jako velmi důležité.

Tady se hodně mluví o problematice umístování dětí do kojeneckých ústavů. Jak jsem říkal už ve své faktické poznámce, byl bych rád, abychom se na tu problematiku dívali opravdu optikou dnešních možností, protože kojenecké ústavy přinesly v tom přístupu k sociální ochraně dětí před zhruba devadesáti, sto lety obrovský progres. To je fakt, o tom se nemusíme tady přesvědčovat. Historickou a faktickou úlohu plnily, splnily a vlastně v mnoha ohledech i do budoucna se počítá s tím, že plnit budou. Takže není tady žádný nějaký negativní nádech vůči kojeneckým ústavům, vůči těm, kteří tam pracují a odvádějí svoji práci s velkým nasazením, dávají do toho kus svého života, kus své osobnosti nad rámec toho, že to jenom nějaké zaměstnání. Pro mnoho z nich je to životní povolání a poslání. Před tím se patří smeknout a poděkovat.

Ale bavíme se o tom, že dneska jsme schopni rozvíjet ten přístup o rozvoj a péči o dítě i právě tou individuální formou právě díky využití pěstounů buďto přechodných, nebo trvalých. A dneska vnímáme, že ano, došlo k rozvoji pěstounské péče. Je tady velké množství lidí a rodin, kteří se rozhodli nabídnout tuto možnost a podělit se o své já s někým ještě dalším mimo svých třeba biologických dětí. Osobně ve svém okolí znám spoustu takovýchto rodičů a obrovským způsobem před nimi smekám. Ale narážíme tady na určité limity, které souvisí i s finančním oceněním práce pěstounů. A proto je tady návrh mé kolegyně Pavly Golasowské, která chce poměrně jasným způsobem zvýšit ocenění ať už přechodné pěstounské péče, nebo dlouhodobé pěstounské péče, a chce to navázat například i na minimální mzdu a určitými násobnými koeficienty jasně stanovit to ocenění pěstounské péče. Chce tam také umět odlišit to, aby byl ten příspěvek odlišován podle počtu dětí, ale třeba i podle případného stupně hendikepu. Je důležité, aby finančně tito lidé v okamžiku, kdy jdou do pěstounské péče, se nedostávali na nějakou existenční hranu, ale aby naopak byli oceněni dostatečným způsobem. Takže proto tento návrh Pavly Golasowské, která jasným způsobem říká, jak by se měl zvýšit příspěvek na pěstounskou péči ať už pro přechodné pěstouny, nebo pro trvalé.

Ono to souvisí s tím, co tady před chvílí říkal kolega poslanec Aleš Juchelka, který mluvil o určitých valorizačních mechanismech. To je také potřeba, ale je potřeba dohnat to, co tady osm i více let vlastně se vůbec neměnilo, nevalorizovalo. Takže nejenom že potřeba valorizace do budoucna, ale je potřeba teď zvýšit tu částku, která pro tyto rodiče by měla být vyplácena proto, aby dokázali zvládnout všechny ty nároky, které s tím souvisejí, a aby třeba i pro mnoho z těch, kteří od té nabídky mít děti v pěstounské péči právě z těch ekonomicko-existenčních důvodů odešli.

Samozřejmě z hlediska pěstounství je důležitá trvalá osvěta, ocenění těch lidí. Jsou kraje, které to dělají perfektním způsobem. Třeba Moravskoslezský kraj, náměstek hejtmána Jiří Navrátil, který má tu oblast, dlouhodobě se tomuto problému věnuje, snaží se tyto rodiny nejenom na společných setkáních, ale i formou oceňování prezentovat, propagovat u společnosti, a je důležitá opravdu kontinuální kampaň vůči společnosti a vůči oslovování pěstounských rodičů do budoucna a zároveň i ocenění těch, kteří už v tom systému dnes kus svého domova, kus svého srdce nabízejí. Takže to je jedna rovina – umět se věnovat dlouhodobě práci s pěstouny, vyhledávat potenciální pěstouny, naslouchat jim, pomáhat jim nejenom tou finanční podporou, ale i jinými způsoby z hlediska nás jako společnosti, z hlediska kompetentních úřadů, které tady k tomu jsou.

Potom bych vás a vaši pozornost chtěl upoutat k dvěma pozměňovacím návrhům, které jsem si dovil podat k tomuto tisku. Ty dva pozměňovací návrhy se drobně liší v jedné části úpravy, ale oba dva cílí jedním směrem, a sice cílí k problematice valorizace výživného. V České republice máme přes jeden milion dětí, které mají určeno výživné, určeno výživné soudem. Ale když se dneska podíváme na tu situaci, tak to průměrné výživné je někde kolem tří tisíc korun. Řekněme si na rovinu, kdo jste rodiče, nebo kdo jsme rodiče, známe náklady

na výchovu, vzdělání dětí, na kroužky. Za tři, potažmo za šest tisíc korun toto zvládnout není vůbec jednoduché, a to už se nebavím třeba o nějakém startu do života, o nějakém stavebním spoření a podobně, což se snažíme většinou v rodinách také nějakým způsobem pro ty dospívající děti řešit.

A když se podíváme na tu situaci, tak ta je opravdu dlouhodobě neřešená. Výživné v České republice je problém, který se tady řešil jenom z hlediska náhradního výživného. Ano, v této věci se v tomto volebním období udělal posun, ale pořád tady chybí podívat na otázku výměry a způsobu vyměrování výživného. Mnoho rodičů na ten systém dneska doplácí. Potom je tady velký problém ve výši minimálního výživného. Pro mě ty příběhy rodičů, kteří se na mě obraceli třeba s tím, že bylo vyměřeno výživné 100 korun měsíčně. Sto korun měsíčně vyměřeno výživné! Dneska ráno mi psal tatínek, který má děti ve své péči, a bývalá partnerka, maminka, dostala výživné 350 korun na dítě, které je už v pubertě. To jsou prostě částky, které potom pro rodiče, kteří mají tu péči o dítě na starost, jsou opravdu směšně nízké. Není možné za takovou částku pokrýt základní náklady na jídlo, ošacení, na energie, na bydlení. A nebavíme se o dalších věcech, které se týkají třeba nějakého vzdělávání ve volnočasových aktivitách, jako je třeba otázka různých kroužků, základní umělecké školy a podobně.

Takže bych byl rád, abychom i této věci věnovali pozornost. Bohužel v tomto volebním období už mnoho nestihneme, ale minimálně ten můj návrh, který tady je, říká, že výživné by se mohlo automaticky valorizovat o inflaci, která by podle zveřejnění Českého statistického úřadu mohla probíhat automaticky. To znamená, vyřešili bychom tím to, že dneska pokud chce rodič valorizovat výživné vyměřené soudem, tak musí jít, musí požádat, otevřít u soudu řízení o výši výživného, soud to celé musí přehodnotit, musí dojít ke komunikaci s tím druhým z partnerů nebo rodičů a pro mnoho z těch samozvitelek a samozvitek je třeba už jenom vedení té komunikace dost často traumatizující z důvodu třeba SMS zpráv, vyhrožování, nepatřičného vyjadřování atd., a tak mnoho rodičů to radši skrečne a řekne: prostě já do toho nepůjdu. Jsou prostě dneska samozvitelky a samozvitek, kteří třeba několik let vůbec nepožádali o to zvýšení výživného, o nějakou minimální valorizaci a nechávají to raději být tak. A to je nezodpovědné nejenom vůči těm rodičům, ale je to nezodpovědné především vůči těm dětem.

Proto si dovoluji dát ten návrh, abychom jasně ukotvili do zákona to, že se prostě výživné může touto formou valorizovat o inflaci. Pokud ten partner nebo bývalý partner má nějaké jiné skutečnosti z hlediska toho, že mu třeba jeho příjmy poklesly, tak to samozřejmě může u soudu doložit a může to být přehodnoceno. Ale mít tady základní valorizační mechanismus, o kterém mluvíme často v jiných případech, o který usilujeme v případě minimální mzdy, v případě důchodů, v případě jiných typů dávek a podpor, tak mně přijde v případě výživného jako nějaký normální standard, který by tady měl být zaveden, protože se bavíme především o tom, že tyto náklady se týkají právě těch dětí. Tyto peníze jsou určeny pro výchovu, vzdělání, zabezpečení základních potřeb pro tyto děti.

Takže přicházím s tímto návrhem, prosím vás o podporu jednoho z těch dvou pozměňujících návrhů. Oba dva cílí stejným směrem, abychom se i v této věci posunuli zase do 21. století. Velké množství států, vyspělých států, má tento mechanismus zaveden. Děkuji vám za pozornost a za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Jurečkovi. Ještě než dám slovo předsedovi Beitlovi, konstatuji omluvu došloupředsedovi Poslanecké sněmovny od Přemysla Mališe na celý jednací den z rodinných důvodů. Nyní pan poslanec Petr Beitl, připraví se Markéta Pekarová Adamová, po ní pan Vít Rakušan. Máte slovo.

Poslanec Petr Beitl: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji i mně i před závěrečným hlasováním pár slov a hlasitý postesk nad tím, jak se vláda a Ministerstvo práce a sociálních věcí staví k přípravě zákonů, které mají být oporou pro ochranu těch nejslabších z nás, týraných, opuštěných a jinak ohrožených dětí.

Ministerstvo práce a sociálních věcí slibovalo změny v systému sociálně-právní ochrany dětí už poměrně dlouho. S návrhem ale přišlo až rok před koncem volebního období, a to s návrhem, který ani systémovou změnu nepředstavuje, naopak otevřeně přiznává, že jeho účelem je především přilepšit pěstounům a zařízením pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Skoro by se zdálo, že v České republice funguje ochrana ohrožených dětí perfektně a do nastaveného systému není potřeba zasahovat. Že postačí jen tu a tam více motivovat pěstouny nebo přenastavit úřednické postupy spojené s umístováním dětí do náhradní péče. Jak důležitý je tento bod pro paní ministryni Maláčovou, svědčí její absence na tomto jednání. Ale já si dovoluji tvrdit, že ten systém, o kterém jsem před chvílí mluvil, nemáme, a od ministerstva jsem očekával mnohem širší zpětnou vazbu na změny nastavené v roce 2013 a jejich vyhodnocení. Čekal jsem, že tyto zkušenosti ministerstvo promítne do předkládaného zákona. Čekal jsem také, že dostaneme přesná a vyčerpávající data o tom, jak ohrožené děti putují systémem a zda jim skutečně umíme zajistit to nejlepší a stabilní prostředí pro život. A měl jsem za to, že budeme mít i tvrdá čísla o tom, kolik volných pěstounů ve kterém kraji máme a zda je jejich kapacita dostačující.

Bohužel se tak nestalo a my dnes jednáme podle mého spíš na základě pocitů než skutečně tvrdých dat. Stalo se ale něco jiného. Vedle licitování o tom, komu se má přidat více a komu méně, napadalo k vládnímu návrhu obrovské množství pozměňovacích návrhů, aniž by bylo jasné, jaké budou jejich dopady do praxe, na životy konkrétních dětí a konkrétních ústavů. V reakcích, které pravděpodobně všichni v posledních týdnech dostáváme, je navíc patrné, že současný systém ochrany ohrožených dětí je rozkolísaný, chybí mu stabilita a představuje kolbiště, na kterém se střetává mnoho různých zájmů. V debatě nad případnými změnami pak bohužel převažují, jak už jsem řekl, emoce nad fakty.

V této situaci by bylo logické, že vláda, potažmo Ministerstvo práce a sociálních věcí vezme otěže zpět do rukou a začne proces přípravy této klíčové legislativy znovu koordinovat. Nestalo se. Naopak, za chvíli budeme čelit dlouhému a procedurálně složitému hlasování a zcela otevřeně hrozí, že z Poslanecké sněmovny nakonec vyjde zákon, jehož dopady neumíme dohlédnout. A to je poslední, co si přeji. Já dobře vím, že volání po uvážených systémových a provázaných změnách už zní v parlamentních debatách jako klišé. Jenže zrovna tady bychom na ně neměli rezignovat. Každý nahodilý zásah do systému a jeho dopady bychom měli poměřovat na lékařských vahách, protože se dotknou těch nejzranitelnějších, dotknou se malých dětí, které nemají nikoho, kdo by se jich zastal.

Rád bych ale zakončil pozitivně. Určitě vítám návrhy na lepší ohodnocení pěstounů, protože ti si to rozhodně zaslouží, a současně vítám i zvýšení příspěvků zdvopům. Tímto bych vás rád také požádal o zvážení podpory pozměňovacím návrhům, kterými ODS navrhuje tento příspěvek ještě navýšit. Praxe a koneckonců i dopady pandemie covidu na situaci mnoha ohrožených rodin ukazují, že tato zařízení v terénu opravdu potřebujeme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Beitlovi. Nyní Markéta Pekarová Adamová s řádným vystoupením, připraví se Vít Rakušan. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, ta diskuse o tom, jestli je ústavní péče správná, či nikoliv, jestli máme rušit kojenecké ústavy, či nikoliv, ta tady probíhá mnoho let, skutečně dlouhou dobu. Na výboru pro sociální politiku se to téma objevuje periodicky v tomto i minulém volebním období, kdy jsem jeho členkou. A mě jenom velmi mrzí, že na rozdíl od svých předchůdkyň současná ministryně práce a sociálních věcí si toto za prioritu neurčila a že v podstatě tím ukázala a dopustila také, že se o tom opravdu bavíme seriózně až v závěru, v úplném závěru volebního období.

Já jsem naprosto přesvědčena o tom, že je nejvyšší čas – dokonce bych řekla, že už je až pět minut po dvanácté – abychom transformovali systém této péče u nás a šli po vzoru mnoha krajů, které to samy od sebe učinily už před lety. Jsou takové i v České republice, nemusíme se dívat jenom do zahraničí, jak tady od některých předřečnic a předřečníků zaznívalo, že je to něco, co je nám tlačeno zvenčí. Pardubický kraj, Zlínský kraj, běžte se tam podívat na to, jak ten systém transformovali, jak dnes funguje a že opravdu nezpůsobuje újmu právě těm, o které jde, především totiž dětem. Naopak, je to ta cesta, kterou bychom měli prosazovat v celé zemi. A my dnes tu příležitost máme.

Já si dovolím jednu krátkou, ale opravdu jen stručnou exkurzi do minulosti, kdy opravdu v Nečasově vládě, která nastartovala změnu toho systému a které se povedla celá řada dobrých kroků, které vedly k tomu, že máme profesionální pěstouny na přechodnou dobu a podobně, tak byl záměr, aby kojenecké ústavy v České republice pro děti do tří let nebyly realitou už po pár letech poté. To znamená, kdyby došlo k naplnění toho záměru, ke kterému bohužel nakonec nedošlo, nedošlo z jiných důvodů než toho, že by ztroskotal ten samotný plán – bylo to, nemusím připomínat, tím, že ta vláda skončila předčasně –, tak bychom se tady o tom už dneska ani nebavili, protože by to bylo vyřešené a stovky, tisíce dětí, které mezitím tou péčí prošly, by jí už ani neprocházely. Takže za mě je to věcí, kterou skutečně dlužíme těm dětem, kterých se to týká a kterou můžeme v jejich prospěch změnit.

Nikdo nestaví pěstouny versus ústavy do nějakého konfliktu. Nikdo neříká, že ti, kteří pracují v ústavech, se nesnaží svoji práci odvést s maximálním nasazením a podle nejlepšího svého svědomí a vůle. Nikdo také neříká, že tam nepracují profesionálové. Jenom zkrátka z vývojové psychologie už dávno víme, že dítě v tom nejmenším věku potřebuje stabilní zázemí pečující osoby, se kterou má možnost navazovat vztah. Nejideálnější je to samozřejmě v biologické rodině, to se snad shodneme úplně všichni. A pokud to možné není, tak to máme možnost řešit a nahradit. Ale to sebelepší, hezčí a lépe fungující kojenecký ústav zkrátka z podstaty věci, ne z nedostatku vůle, zájmu, profesionality, neumí. Takhle dospělo to poznání v posledních desítkách let. Tak pojďme na něj reagovat v tom, že ten náš systém, který už je v Evropě bohužel ojedinělý, protože všichni se od něj odklonili, tak přetrvává.

A ano, je v těch návrzích, které tady máme možnost dnes prohlasovat, řešeno, jak se zachovat v případě velkých sourozeneckých skupin či závažných zdravotních postižení a hendikepů. Ale já bych i k té druhé skupině chtěla říct, že přece i děti, které mají nějaký hendikep, vyrůstají v běžných rodinách, úplně běžně se o ně starají a je normální, že pokud se dítě narodí s nějakou vadou nebo problémem, tak se o něj rodiče starají dál. Takže pokud tak mohou činit pěstouni, a děje se tak také, tak ať i o tyto děti je takhle postaráno.

Já vás tímto chci poprosit o podporu, o zvážení podpory těch pozměňovacích návrhů, které tento problém řeší, o podporu zvýšení odměn pěstounům, protože dělají nesmírně důležitou a záslužnou práci. A já si jejich práce vážím a věřím tomu, že si tu podporu zaslouží od nás všech. A prosím vás o to v zájmu těch, o kterých tady hovoříme a jejichž život, jejichž dětství a dospívání prostě na ty naše schůze nečeká. To jde stejně jako naše životy dnem za dnem dál. A pokud chceme, aby co nejméně těch dětí šlo do dalšího svého života s různými psychickými traumaty, respektive následky, které si prostě nesou, tak to prosím už dnes, tuto mnoho let trvající debatu v České republice, rozsekneme, ukončíme a nenechme spadnout

pod stůl do dalších let a dalšího volebního období, které by těm dětem zase jenom vzalo kus toho, co mohlo být napraveno.

Děkuji vám za to, že to takto zvážíte, a ještě jednou opakuji zejména pro ty, kteří tady z řad třeba komunistické strany, ale nejenom, hájí ten stávající systém: není to žádná dehonestace těch, kteří v té péči pracují. I jich si velmi vážím a i jejich práci oceňuji a velmi dobře znám. Protože nejenom náš výbor, ale i osobně, soukromě, respektive z pozice své se jezdím podívat do všech možných koutů země do zařízení, o kterých se tady bavíme, abych to neřešila jenom od stolu. To je nejlepší možný postup a v tomto případě si myslím, že bychom měli opravdu, ti, kteří se tomu takhle dlouho věnujeme, být i vámi ostatními, ve vší úctě k tomu, kterým vy se věnujete tématům a oborům, být maximálně vyslyšeni.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Markétě Pekarové Adamové. Kolegu Rakušana požádám o posečkání, ač má přednostní právo, mám tady dvě faktické poznámky. První je od Petra Dolínka, druhá od Ondřeje Veselého. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji, pane předsedající. Dobré dopoledne. No, proč jsem se přihlásil. Mně jenom přišlo líto, že to vypadá, že v tuto chvíli jako by ministerstvo a sociální demokracie nějak zapomněly prostě čtyři roky na děti. Já myslím, že sami sebekriticky musíte říct, že tak to není. Jestli se něčemu věnovala naše ministryně a celá sociální demokracie, tak je to určitě oblast dětí, jejich práv, ať si vezmeme zálohované výživné, ať si vezmeme zvýšení přídatků včetně podpory pozměňujících návrhů ve Sněmovně, když přišly i lepší návrhy, než třeba ministerstvo původně zapracovalo. Taktéž i v jiných oblastech určitě jsme měli dítě na prvním místě a myslím si, že sociální demokracie udělala maximum pro to.

Ale já bych chtěl k této normě. On to řekl i jeden z předřečníků. Ta norma jasně řekla, co si vytkla za cíl. Byly to věci v oblasti odměn a věci v nějakých oblastech. Nevytkla si za cíl na začátku, a nikdo netvrdil, že to je kompletní řešení dané oblasti. Já bych to chtěl přirovnat k tomu, co děláme v jiných výborech. Tam také se přijde s nějakým zákonem a řekne předkladatel zákona, ministerstvo: tuto oblast řešíme, na další oblast bude další novela, která přijde podle dohody mezi poslanci, senátory a vládou. A my dneska se snažíme do této normy naroubovat vše. Já vám rozumím. Je to právo každého poslance, ale logicky je škoda, že všechny ty věci už se nepřipravovaly daleko lépe. A teď nemyslím ze strany MPSV. MPSV na tom pracuje, pracovat bude, ale v tuto chvíli vlastně to vyznívá, jako kdyby MPSV neodpracovalo, co má. Ale v té oblasti odměňování, v té oblasti další opravdu předložilo návrh, který byl připraven. Samozřejmě poslanci ho velmi silně uchopili, proto se také vrátil do druhého čtení. Já myslím, že dneska v tom hlasování se zorientujeme dobře a projdeme hlavní návrhy, aby se schválily. Ale opakuji, sociální demokracie má děti na prvním místě a bude hlasovat tak, aby jejich práva určitě byla zlepšena, jejich postavení, a ne zhoršena.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Ondřeje Veselého. Připraven je Vít Rakušan. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. No, já už jsem měl cukání při vystoupení kolegy Beitla, ale pak jsem si říkal, že to nemá cenu tady vést nějaké spory. Je jasné, že poslanec za ODS nebude asi chválit ministryni za ČSSD, to bylo logické. Takže jsem nechtěl vést ten politický spor u takto důležitého zákona, který už dneska konečně prohlašujeme.

Nicméně u kolegyně Markéty Pekarové jsem už to nevydržel. Nevydržel jsem jednu věc a to bylo odvolávání se na dobrou práci v době Nečasovy vlády na MPSV. No, musím, kolegyně, říct, že já jsem v té době byl starostou, a reforma, která se v té době přijala, takzvaná Drábkova reforma, tedy reforma ministra za TOP 09, bylo to nejhorší, to nejhorší, co se institucionálně v této oblasti stalo. Od té doby řešíme, jak řešit hmotnou nouzi, jak najít větší bič na ty, kteří pobírají hmotnou nouzi. A bylo to kvůli této novele, respektive kvůli této reformě. Takže prosím debatujme o tomto zákonu, ale rozhodně neříkejme, že Drábkova reforma byla dobře, protože to bylo nejhorší, co se v této oblasti stalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Mám tady faktickou poznámku Markéty Pekarové Adamové a Leo Luzara. Vít Rakušan... Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Taká já myslím, že pan poslanec Veselý moc dobře ví, o jaké já jsem mluvila reformě, a on tady míchá hrušky a jabka zcela asi záměrně, protože se hodí tady zase rozdmýchat určitý spor, který trvá léta. Každopádně když už tady dva předřečníci ze sociální demokracie chválili současné ministerstvo, paní ministryni Maláčovou – kterou tímto zdravíme na dovolenou – tak já si myslím, že by největším výsledkem vašeho osmiletého působení ve vládě, z toho sedm let právě na tomto ministerstvu, tedy i s předchůdkyněmi, předchůdci paní ministryně, nejlepší vizitkou a výsledkem bylo, kdybychom to tady už dneska vůbec neřešili, ale už to dávno fungovalo v praxi. To je přece to, co je ten hlavní vzkaz. Kdyby to byla tak velká priorita, jak tady říkáte, tak těch osm let je snad dostatečně dlouhá doba, to se na tom doufám shodneme. Protože pokud ne, tak si neumím představit, jak dlouho byste potřebovali ve vládách být, abyste věci, jako je důchodová reforma, reforma právě této péče a podobné věci, stihli udělat. Jestli by vám stačilo šestnáct, dvacet? Nevím. Ale zameťte si před vlastním prahem, co jste všechno v téhle oblasti stihli, a buďte k sobě prosím upřímní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Faktická poznámka kolegy Leo Luzara. (Poslanec Luzar mimo mikrofon: S přednostním právem.) S přednostním právem, v tom případě kolega Vít Rakušan, protože ten se také přihlásil. Vidím faktickou poznámku Petra Dolínka, ještě jednu. (Poslanec Dolínek mimo mikrofon: Posečkám.) Po kolegu Rakušanovi. Dobře. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji, pane místopředsedo. Dobrý den, dámy a pánové, kolegyně, kolegové. Já budu zklidňujícím faktorem v přestřelce faktických poznámek. Já chci pouze vyjádřit stanovisko klubu Starostů a nezávislých k dané tematice.

Zcela jasně podporujeme návrh, aby se děti dostaly do péče pěstounů, aby se dostaly do rodin z kojeneckých ústavů. Víte, já jsem jako starosta Kolína dlouhodobě navštěvoval ten Krajský kojenecký ústav, který v našem městě máme. A mám skutečně úctu k těm dámám, které tam pracovaly. Mám úctu k paní ředitelce, která toto pracoviště vede. To ovšem stále neznamená, že zastávám názor, že toto je systémově správné řešení pro děti, které holt nemají ty své klasické rodiny a nemají to zázemí, které každé dítě má mít. Ty děti třeba často v noci ani nepláčou, protože ten pláč, což je běžná reakce malého dítěte, aby přivolalo nějakou pomoc, aby upoutalo pozornost, prostě v té ústavní péči jako takové nefunguje. Ty děti jako takové postrádají základní sociální návyky, které mají dostat ve své rodině, ať už od vlastních rodičů, nebo od pěstounů. Znovu říkám, to není kritika personálu těchto zařízení. Je to kritika systému jako takového. A pokud dnes podpoříme tento zákon, pokud se dnes vydáme jinou cestou, je to každopádně krok do budoucnosti a je to každopádně krok k tomu, že se z České republiky po dnešním dnu stane o něco civilizovanější prostor, než tomu bylo doposavad.

Děti si zaslouží lásku. Děti si zaslouží péči. Děti si nezaslouží ústavní péči v takto nízkém věku. Podívejme se do okolních zemí, do těch referenčních, s kterými se srovnáváme, které za sebou mají stejnou minulost jako my, kde ten historický předěl přišel v roce 1989, jako je Polsko, jako je Maďarsko, jako je Slovensko. A všechny tyto země zvládly už ten krok do budoucnosti udělat. Je to velký dluh, který máme. Je to velký dluh i vůči pěstounům, vůči lidem, kteří na sebe tuto zodpovědnost přebírají a kteří tím velmi pomáhají naší společnosti, ale hlavně tím velmi pomáhají dětem, které by jinak zůstaly opuštěné a právě v nějakém typu ústavní péče.

Tedy vás všechny prosím napříč politickým spektrem – a ta debata ve mně vyvolává pocit, že by to hlasování mohlo dopadnout dobře – o podporu tohoto návrhu. A chtěl bych napříč politickým spektrem poděkovat všem kolegyním a kolegům, které a kteří se danému tématu dlouhodobě věnovali. Podporu Starostů a nezávislých tento návrh každopádně má. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Prosím máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, budu stručná. Mám na to dvě minuty. Já bych si přála, aby v České republice bylo dostatek kvalitních pěstounů pro všechny děti, které se bohužel v tom systému péče o ohrožené děti vyskytnou. Bohužel ten dostatek kvalitních pěstounů v České republice nemáme. A ano, my si na jednu stranu říkáme, že teď zvýšíme ty částky – jsme všichni pro, myslím si, že asi u toho budeme sladění – a všichni říkáme, že pro pěstouny je potřeba více peněz, to taky souhlasíme. Na druhou stranu bychom měli nejdříve řešit to, jestli samotné přidání těch financí bude mít ten motivační prvek, aby ti pěstouni do toho systému přicházeli ve větším počtu. Protože ten systém je vlastně tak trochu průběžný. Ti přechodní pěstouni nám do toho systému přijdou, mají nějaké děti – samozřejmě někdo drží déle, někdo méně – ale pak z toho systému přirozeně odcházejí. Protože ta péče, a vy jste to tady také řekli, je opravdu náročná. Mají děti, které jsou po rodičích alkoholických, mají děti, které jsou po drogově závislých, jsou tam i zdravotně hendikepované. Opravdu to není jednoduché. Mnozí mají i rodiny. A samozřejmě je to tak náročné psychicky a fyzicky, že třeba po několika dětech je prostě přirozené, že odejdou z toho systému, protože díky těm dopadům v rámci rodiny a jejich psychiky a fyzická už to prostě nedávají. Proto nemůžeme počítat s tím stálým stavem, který třeba teď máme, a musíme také vědět, že prostě ten pěstoun přijde a po nějakém čase odejde. A je potřeba mít tady tedy neustále dostatek, to znamená takzvaně převis, pěstounů v každém kraji, v každém okrese, tak aby byla zabezpečena péče o všechny ty děti, které v tom systému jsou. (Předsedající upozorňuje na čas.) A toho myslím my touto změnou nedocílíme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S další faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Petr Dolínek, připraví se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík s faktickou poznámkou. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Na paní kolegyni Pekarovou vaším prostřednictvím. Ono se vždycky dobře plive, ale je potřeba taky to říkat tam, kde je to pravda. Co se týče například seniorů, tak za osmileté působení sociální demokracie na MPSV došlo k tomu meziročnímu zvednutí důchodů z 10 až 11 tisíc na 15,5 tisíce, když to vezmu průměrně, to znamená víc jak o třetinu u těch, kteří to potřebují. A to je průměrný starobní důchod. To si

myslím, že je více než aktuálně všechny reformy. Došlo k aktuální podpoře seniorů a my jsme reformu předložili. Je jenom na vůli ostatních stran, aby ji podpořili.

Ale to není jediné. My jsme například prostřednictvím MPSV a taktéž tedy vláda jako celek podpořili 68 273 firem prostřednictvím programu Antivirus, Anticovid a podpořili jsme více než 950 tisíc zaměstnanců v krizové době, kdy bylo potřeba udržet tyto lidi v práci. Můžu zde opět načítat čísla, co jsme udělali pro děti. Mohu načítat čísla, co jsme udělali v jiných oblastech a co dělá Ministerstvo práce a sociálních věcí. Sami víte, že někdy je nám až vyčítáno, jak moc podporujeme lidi, a měli bychom to snížit.

Myslím si, že paní Pekarová by měla investovat svůj čas do toho, aby zde naopak zamezila některým antisociálním krokům – když jí tak leží blaho na srdci – které zde některé strany předkládají, a práci MPSV by spíš měla ve finále ocenit, než takhle kritizovat, jak to předvedla. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Nyní vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Mikuláš Ferjenčík, připraví se pan poslanec Petr Gazdík. Prosím máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl reagovat na kolegyni Aulickou Jírovcovou ohledně těch financí pro pěstouny. Podle mě je zcela zásadní nastavit za prvé zvýšení té částky, protože se nevalorizovala strašně dlouhou dobu. Současně nastavit pravidelné valorizační schéma. Samozřejmě ty peníze nejsou jediná motivace, zvláště u tohoto typu činnosti. Ti lidé to dělají, protože to chtějí dělat, vidí v tom nějaký smysl. Ale současně ve chvíli, kdy se ta rodina potom ocitá v existenčních problémech, protože stát roky nepřidává, a přitom inflace roste, všechno zdražuje, tak samozřejmě potom lidé z toho systému vypadávají i z finančních důvodů. Takže zajistit to stále stabilní financování je zcela zásadní a já doufám, že se nám to dnes podaří.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Petr Gazdík s faktickou poznámkou. Prosím máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Hezký dobrý den, milé kolegyně, milí kolegové. Já bych chtěl fakticky reagovat také na paní poslankyni Aulickou Jírovcovou jednou konkrétní zkušeností. Zlínský kraj byl jeden z těch prvních krajů v republice, který kojenecké ústavy zrušil už před čtyřmi lety. Chci nepotvrdit to, co tady říká paní poslankyně Aulická Jírovcová, ty zkušenosti pěstounů. Prostě to není pravda, co říkáte, paní poslankyně, prostřednictvím pana předsedajícího. Funguje to i bez kojeneckých ústavů. Naopak mohu říct, že o ty úplně nejmenší děti je v našem kraji postaráno nejlépe. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan poslanec Leo Luzar. Jenom ještě než dám panu poslanci slovo, konstatuji, že místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip se omlouvá z pracovních důvodů do 11 hodin. Prosím máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, v této jemně rozbouřené diskusi týkající se tématu, které je veskrze lidské, jsem byl vyzván, byl jsem upozorněn na to, že bych si možná měl vyzkoušet být na rok v takovémto ústavu. Když jsem poukazoval na to, že tady ten systém kojeneckých ústavů již pracuje nějakou dobu a že to není výmysl aktuální, ale že to tady opravdu víc než 50 let je, byl jsem vyzván, že bych si to měl jít na rok zkusit, že to, co bylo, není takové jako dnes a podobně. Já bych těm, kteří takhle

uvažují, rád řekl, že já jsem měl to štěstí, že mí rodiče vyrůstali a mě vychovávali v době, kdy neměli sociální problémy, byť pracovali oba dva jako dělníci, byť v rodině nikdy nebyly peníze nazbyt. Přesto jsem měl to štěstí, že jsem měl dětství spokojené a klidné a nemusel jsem být v ústavu.

Byly takové děti, které v ústavu samozřejmě byly, ať v kojeneckém, nebo dalším. Ale nikdy to nebylo důvodem sociálním. Protože systém, který tady před rokem 1989 byl, přesně na toto dbal. A to bychom si asi ušetřili ty dvě třetiny dětí, které z různých ekonomických důvodů musí být dneska v ústavech, kdyby ten systém, který tady 32 let je, trochu více myslel na lidi a nabídl jim práci, nabídl jim bydlení za přijatelných podmínek, ale hlavně za ekonomických podmínek. Protože ten systém, který tady teď od roku 1989 je, se soustřeďuje příliš na peníze a zapomíná se na to, že tady jsou lidé, kteří prostě těch peněz mají málo, a stát od nich dává ruce pryč, protože o nich říká, že jsou asi lemplové, že prostě nechtějí pracovat, že přece pracovat může každý. Ale tak to přece není. A jestliže dvě třetiny dětí jsou v ústavech ze sociálních důvodů a ne jiných – a ty sociální důvody jsou hlavně postaveny na ekonomických základech, že prostě ta mladá rodina nebo maminka si nemůže dovolit mít dítě, protože to ekonomicky nedá a uvrhla by ho do bídy – tak to je ta základní ostuda celého systému, který tady je. To se týká té problematiky jako takové.

Zaznívá tu od předřečníků, že základ a úvahy – ušetříme 70 000, to stojí kojenecký ústav, radši to přidejme pěstounům. Ano, já se tomu nebráním, ale nevylijme s vaničkou i dítě, protože tento předkrok, který se udělá, logicky bude znamenat, že ty kojenecké ústavy se budou rušit. A to je to, na co my tady upozorňujeme. My s tím zásadně nesouhlasíme. My říkáme jasně ano, ať to funguje jako paralela, jako součást systému sociální péče a výpomoci, protože ne vždy a všude můžou být kojenecké ústavy, ne každá obec si to může dovolit, mít takovéto zařízení, mít dotace a další. Ale nerušíme kojenecké ústavy jako takové, protože je hodně specifických případů, kdy ty kojenecké ústavy mají své uplatnění.

Hraje se tu na city, hovoří se o tom, že ten systém je špatný, ne ti lidé. Ti lidé, kteří tam pracují, jsou dobří, oni za to nemohou, ale ten systém je špatně nastaven. Ale o jakém systému se bavíme? Ti lidé, kteří tam pracují, pokud ho plní a ten systém je špatný, tak jsou samozřejmě také špatní v rámci systému a asi špatně ty děti vychovávají, nebo se o ně pečují v kojeneckých ústavech. Ale to přece není pravda! Bavte se s těmi lidmi, kteří v těch kojeneckých ústavech pracují, jak to vnímají oni. Nebavte se s těmi, kteří vám říkají, jaké by to bylo super, kdyby všechny děti mohly být v rodinách. Ano, bylo by to super, ale bavme se také o těch příkladech, kdy prostě ty děti nemají možnost být v těch rodinách a jsou v těch kojeneckých ústavech. A jak to ty pracovnice, které tam pracují, a jsou to v drtivé většině ženy, vnímají. A jak tam fungují a jak ten systém je nastaven. Ale my chceme jinými slovy zrušit kojenecké ústavy, to si tady přiznejte. Ani od jednoho předřečníka propagujícího tu individuální rodinnou výchovu těchto dětí – nehovořil o tom, že by chtěl zachovat kojenecké ústavy, a to je ta chyba. To je ta základní chyba, které se my bojíme a proti které tady stojíme.

Z druhé strany jsem uváděl příklad těch sociálních a citových vazeb. Já nerad používám individuální příklady, když tady někdo dostane mail, informaci, protože nechci zevšeobecňovat ten jeden konkrétní případ. Ale já jsem hovořil také o tom, že tyto rodiny, které se rozhodly být pěstouny, si zaslouží obrovskou úctu, ale je to také o tom, že tyto rodiny vyvíjejí i nějaký citový vztah vůči těm dětem. A jistě jste také dostali ten mail, protože odešel všem, a to je ten příklad, který není asi násobitelný, ale ke kterému jsem mířil, že prostě tato rodina píše: "Prosím vás, oni nám chtějí vzít naši holčičku, kterou jsme si jako pěstouni vzali, dva roky se o ni staráme, nevěděli jsme, že rodina vůbec existuje, my jsme k ní citově našli cestu, a teďka přijde úřad a řekne: my jim tu holčičku chceme vzít, protože se její pravá maminka vrátila a chce o ni pečovat. Nedovolte to!" Tady je ta druhá rovina. Nehovořím o tom, že děti získají vyšší citový vztah k těm rodičům, když jsou v té pěstounské péči,

samozřejmě, ale bavíme se také o tom, jak ty rodiny, které poskytují pěstounskou péči, jsou na tom psychicky, když se o to dítě starají, dva roky ho vychovávají, a potom přijde maminka a řekne: "Já to dítě chcu zpátky." A oni to takhle normálně sbalí, to dítě, dají mu kuffíček, a mazej domů! Vždyť to je tragédie. Je to lidská tragédie těchto rodin, protože za ty dva roky oni si vybudovali láskyplný vztah k tomu dítěti, citový vztah k tomu dítěti, a to tady všichni hovoříte o tom. A ta profesionalita těchto rodin je samozřejmě různá, každá ta rodina má trošku jiný důvod, proč třeba se odhodlala k tomuto povolání, protože to je poslání, které přetváří do toho povolání, aby do toho šla. A toto vůbec nebereme v potaz.

A pokud se to týká těch dvou třetin dětí, o kterých se teď takhle bavíme, které mají předpoklad k tomu, že se vrátí dřív nebo později do svých biologických rodin, tak o to je to horší. Proto nevylévejme s vaničkou dítě, zachovejme kojenecké ústavy, protože ty jsou schopny právě překonat to nejtěžší období v rodinách, které způsobil tento systém. Protože jestliže je opravdu pravdou, že dvě třetiny jsou tam z těch ekonomicko-sociálních důvodů, tak potom ten problém je jasně pojmenovatelný a definovatelný. A tento systém uvrhuje mladé maminky do těch problémů, že volí tu radikální a nejhorší cestu, že prostě to dítě svěří do výchovy. Většinou tyto děti končí v rodinách, v rodinách známých, příbuzných, v pokolení, když je to možné. Tady se vůbec nebavíme o tom fenoménu, že nám děti vychovávají prarodiče, protože rodiče nejsou schopni ekonomicky toto dítě utáhnout, prostě nemají na to. To vůbec neřešíme! Nad tím zavíráme oči, že tento systém, do kterého neustále tady lijeme peníze, prostě funguje jako hromadná výchova, ani ne rodinná výchova. A když se nám to hodí, tak vytáhneme jenom tu rodinnou. Ano, rodina je základ státu, rodina je nejlepší pro děti. Ale bavme se o těch dětech, které tento problém mají, a nejsou rodiny, které se o ně můžou starat.

Operovat jedním příkladem, dvěma příklady špičkové rodiny, která má vzdělání, umí se starat o hendikepované děti, umí s nimi zacházet, není také seriózní, protože těchto rodin je strašně málo na to množství dětí v těchto ústavech, které tento problém, zdravotní problém mají. Proto bychom měli také zachovat tyto kojenecké ústavy právě pro tyto děti, protože těch rodin bude nedostatek. Hledat teď řešení, že vyškolíme nějaké odborné pracovnice, které budou pomáhat těmto dětem... Připomenu inkluzi. Vždyť je to úplně totéž, ten model, a inkluze ve školství nefunguje, protože je tady učitel, který učí děti, které mají postižení, musí se jim věnovat třikrát, čtyřikrát více než celé ostatní třídě, proto dostane asistenta učitele. Toto chcete zavést svým způsobem v sociální práci, že prostě dítě, které má nějaké fyzické, psychické a jiné postižení bude v náhradní rodině a ta rodina bude k ní docházet, někdo, kdo se bude o tu rodinu – celkovou, nejenom o to dítě, ale i o tu rodinu – starat vůči přístupu k postiženému dítěti. Kdežto v kojeneckých ústavech to jsou specialisté, kteří s tímto zkušenost mají a umějí k těmto dětem přistupovat. Proto zase, nesnažme se nějak tlačit bokem, že vlastně to je něco špatného, ty kojenecké ústavy jsou překonané. Mají své opodstatnění v dnešní době! Určitě ano. A pokud bychom měli k něčemu přistupovat, tak hledejme cesty, jak pomoci těm dětem. Ale ne rušením kojeneckých ústavů, protože jsou drahé, a mnohokrát předřečníci opakovali těch 70 000 jako určitou mantru vůči tomu, kolik dostává tato rodina, a že to je dokonce ekonomicky výhodnější. Já bych strašně nerad, aby se výchova dětí přetvářela pouze do ekonomické roviny. To si také musíme tady říci.

A ty pozměňovací návrhy, které směřují k tomu, že se má přidat pěstounům... Ano, ať se jim přidá, protože to opravdu je poslání a těžká práce. Ale opravdu nesnažme se hledat cesty, jak potom uspoříme, a uspoříme na kojeneckých ústavech. Prostě my nesouhlasíme s tím, aby se rušily tyto ústavy, a ty návrhy, které k tomu směřují, a je jich většina, protože samozřejmě ti, kteří financují ty ústavy, budou muset uvažovat ekonomicky, a ta ekonomika tady je pro ně neúprosná, dojde ke zrušení kojeneckých ústavů. Tak to tady řekněte, přiznejte. Ale za dva, za tři, za čtyři roky, až ten systém nebude fungovat poté, co naběhne, tak potom se

tady postavte a říkejte: něco není v pořádku. Bude se to řešit tím: tak jim tam nasypeme peníze. Protože my přece umíme řešit věci jenom penězi. To už jsme si také vyzkoušeli. Evropská unie má jediné řešení: pošleme tam peníze. Něco nefunguje: pošleme tam peníze. Nefunguje to stále: pošleme tam více peněz. Ono všechno se přece dá koupit. Ale to nejde. Tady je systém, který nějakou dobu, roky funguje, funguje ke spokojenosti jak dětí, tak společnosti, tak státu, a tady je příprava tento systém rušit. A to je to, co nám jako KSČM opravdu vadí.

My tady chceme existující funkční systém – který již má v sobě princip, má své fungování zaběhnuté, jsou tam odborníci vyškolení, dlouholetí odborníci, kteří s těmi dětmi pracují – chceme rušit a nahradit jediným tématem: rodinnou láskou. A to přece nejde! Rodinná láska je strašně důležitá, ale u těchto dětí je potřeba i něco víc než rodinná láska! Je k tomu potřeba ta odbornost a to, aby se tomu věnovali opravdu profesionálové. A jak se říká, že každý muž ví, co je to armáda, protože sloužil v armádě, každý je fotbalový odborník, protože přece někdy hrál fotbal, tak to tady v tomto oboru, když se hovoří o výchově dětí, by si také každý řekl: mám přece dítě, vychovával jsem ho. Ale bavme se s těmi lidmi z těch kojeneckých ústavů, kteří tam pracují a dennodenně se setkávají s těmi případy, jaká to je opravdu řehole. Nenechte se jenom bombardovat maily těch rodin pěstounů, protože to je jedna strana té pravdy – a určitě ty případy a příběhy jsou hodné zveřejnění, a diskuse o nich – ale bavme se o těch z pečovatelských ústavů, bavme se o těch z kojeneckých ústavů, jaká tam je praxe. A když si potom tyto dvě informace dáte dohromady, velice rychle zjistíte, že opravdu se tady chystá vylítí dítěte z vaničky. A já bych strašně nerad, abychom se na tom podíleli jenom takhle šmahem, protože přece všichni tomu rozumíme, protože všichni jsme vychovávali děti.

Jediné k tomu apeluji a prosím vás, nerušte tyto kojenecké ústavy jenom proto, že jsou zastaralé nebo že všude v Evropě to mají jinak. Máme tady přece desítky příkladů, a nebudu hovořit o hospodářství, energetice a dalších věcech, kdy celá Evropa jde někde a my už tady teď zjišťujeme, že se nevyplatí jenom panáčkovat a dělat totéž, co ta Evropa, protože ta Evropa nejde správným směrem. A když se podíváme, jak funguje právě přístup ke kojeneckým ústavům a ta předškolní výchova a obecně v České republice jako tradiční, tak máme být na co hrdí. A celá Evropa nám ten systém závidí. Že šli jinou cestou, neznamená, že se k nim musíme připojit. A to je přece o to. Jestliže pozměňovací návrhy míří k tomu, aby se zrušily kojenecké ústavy, tak s tím zásadně nemůžeme souhlasit! Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní budou následovat faktické poznámky. Zatím jsou tři. Nejprve pan poslanec Marek Výborný, připraví se pan poslanec Jan Čížinský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Vaším prostřednictvím k panu kolegovi Luzarovi. Pane kolego, je to tak, že ústav nikdy není a nebude rodinou. Sebelépe pečující pracovnice, zdravotní sestra nikdy nebude tou láskyplnou náručí té maminky. Prostě tak to je a můžeme se tady o tom bavit zleva, zprava, seshora, zezdola. Prostě toto nikdo nemůže změnit.

Vy jste tady hovořil o tom, že nemáme podléhat nějakému mailovému tlaku a podobně. Já jsem se o těch věcech opakovaně bavil třeba se svým bratrem, který byl léta letoucí ředitelem dětského domova. Hovořil jsem o tom stejně tak i s pracovnící OSPODu. Hovořil jsem o tom s lidmi, kteří se dlouhodobě věnují tady opakovaně zmiňovanému Pardubickému kraji, kde transformace právě těchto ústavů proběhla, řekl bych, vzorově pro ostatní kraje. Skutečně my teď stojíme před tím, zda půjdeme tou cestou, která je standardní a která jde hlavně ve prospěch toho dítěte. Z té vaší řeči toto úplně vypadá. Tady nejde o to zachování

nezachování ústavů. Tady jde o to, abychom zajistili co nejlepší péči pro to dítě samotné, které se nezávinně dostalo do nějaké svízelné situace. Prosím pěkně, toto mějme na paměti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Poslanec Jan Čížinský. Připraví se poslankyně Jaroslava Puntová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji. Poslouchal jsem poslance Luzara velmi pečlivě, ale nenašel jsem tam argumenty pro zachování kojeneckých ústavů. Zastavil bych se u toho příkladu, který on tady líčil, to znamená pěstounská rodina po dvou letech vrací dítě rodině biologické. Samozřejmě je to pro všechny z nás nepředstavitelně obtížná situace, ale přesně tento příklad hovoří pro zrušení těch kojeneckých ústavů, protože dva roky to dítě bylo vychovááno ve vztahu s těmi pěstouny. To by se v ústavu nestalo. A pro koho to bylo nejlepší? No pro to dítě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Poslankyně Jaroslava Puntová, faktická poznámka. Připraví se poslanec Leo Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jaroslava Puntová: Ještě jednou dobrý den všem. Prosím vás, vzpomínáte si, jak jsme tady řešili, jestli budeme mít jesle, nebo dětské skupiny? Jesle, které se dávno zrušily jako nepotřebné, tak v současné době se ukazuje, že je vlastně potřebujeme. Potřebujeme jak jesle, tak dětské skupiny. Proto si myslím, že i ten kojenecký ústav potřebujeme právě jako tu jistotu pro všechny ty děti, které nebudou mít to štěstí, aby našly nějaké přechodné pěstouny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Poslanec Leo Luzar s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím ke kolegovi Čížinskému. Vyzval mě. Ano, ten problém, který jsem tady hovořil – a nechci ho zevšeobecňovat, opravdu ne, je to jednotlivost – končí u soudu. Ti pěstouni odmítají dítě vydat, protože přece ta matka se dva roky..., a teď oni hledají důkazy proti té matce, obracejí se na soud, aby zabránil tomu, že se to má vydat. Jak to budete řešit v těch vašich návrzích, které máte? Tam to není řešeno. Tam se automaticky předpokládá, že pěstouni prostě to dítě sbalí, dají kufříček, a ahoj. Ne, oni bojují o to dítě, které mají ve své pěstounské péči, protože si na něj zvykli. Je jejich, zamilovali se ti rodiče do toho dítěte. Zkuste té zamilované rodině pěstounů, kteří konečně našli svého potomka, protože třeba vlastního nemohli mít. Nezabráníte tomu. A ty případy jsou opravdu tragické. To jsem ale nechtěl říkat, ale vyzval jste mě vůči argumentu.

Druhým argumentem je, kolik pěstounských rodin je v republice, kolik z nich je ochotno si vzít opravdu ty těžce postižené děti, nebo postižené děti obecně, do své výchovy vůči množství dětí v republice. Statistiku, dejme si statistiku dohromady. A tady se jasně ukážou ta čísla. Prostě ten problém tady je, že jestli zruší kojenecké ústavy, tak tady bude problém, protože bude nedostatek pěstounů a budou přesvědčováni hlavně ekonomicky, aby si vzali více dětí. A budou se pro ně dělat podmínky, aby mohli mít více dětí. A skončí to tak, že místo ideální..., aby to bylo jedno dítě třeba v rodině, tak to bude pět šest dětí, když už ani ne snad příbuzných. A ekonomicky se to bude pouze motivovat. A bude se přidávat, aby se mohly vychovávat. A vzniknou tyto všechny problémy, a toto také není vyřešeno. Prostě tady se asi předpokládá, že ten přerod bude bezproblémový. Dá se tomu dva roky, tři roky čas.

Tady si umyjeme ruce a za tři roky ať se to nějak řeší. A je to vyřešeno. No není. Kolik jsme tady přijímali zákonů, které se za dva, za tři roky otočily? To je ten problém.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Budeme pokračovat ve faktických poznámkách. V tuto chvíli jsou tři přihlášení, nejprve poslanec Ivo Pojezný, po něm poslanec Jan Čížinský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivo Pojezný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji krátce reagovat na pana Gazdíka, který tady argumentoval tím, že ve Zlínském kraji zrušili kojenecké ústavy, a tak vyřešili celý problém. A vůbec tam nevádí. Ono je to totiž tak, pane kolego Gazdíku přes pana předsedajícího, že ty děti odeslali do kojeneckých ústavů Jihomoravského kraje. Teď jsem si to potvrdil. Jsou tam do dneška. OSPOD má o ně zájem, takže postupně je možná bude odebírat. Takže tímto bych dál neargumentoval. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Poslanec Jan Čížinský s faktickou poznámkou, poté pan předseda Vlastimil Válek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Skutečně jenom velmi krátce. Pokud je tady zmiňována ekonomická motivace, tak samozřejmě ti zaměstnanci kojeneckých ústavů, kteří dělají to nejlepší, co mohou, tak jsou také ekonomicky motivováni. Prostě chodí do práce, za kterou jsou placeni. U pěstounů je to úplně v pořádku, že také dostanou za tu péči o ty děti nějakou odměnu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Válek s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedo. Já na ekonomické motivaci nevidím nic negativního. Chtěl bych říct, určitě věřím, že to takhle nebylo myšleno, prostřednictvím pana předsedajícího, že to tak kolega Luzar nemyslel, ale prostě pokud se někdo stará o víc dětí, neznamená to, že se o ně stará špatně. Nemám rád příklady, ale tentokrát ho použiji. Můj kamarád, kolega ze skautu, Čert je jeho přezdívka, má takhle jedenáct dětí v pěstounské péči. Z nich část jsou Romové. A já jsem si stoprocentně jist, protože všechny ty děti vystudovaly učiliště, mají maturity, střední školy, někteří studovali na vysoké, chodili na lidovou školu, že takovou výchovu a takovou péči, kterou jim poskytl, tak to řada dětí v normálních rodinách ani nemá.

Proto si myslím, že by měl být soustavný tlak na to, aby tím, že se rodí dětí méně, tím, že řada žen nemůže mít děti, aby byl soustavný tlak na to, aby co nejrychleji byly ty děti umístěny do rodin. A všichni bychom se o to měli starat. V žádném případě to neznamená, že se tím šmahem zlikvidují všechny ústavy a že ty děti, které opravdu, a mohou být takové případy, se z různých důvodů nedají umístit, protože se pro ně nenajdou náhradní rodiče, že děti zůstanou někde na ulici nebo na nádraží. Tak to prosím není, tak to prosím neříkejme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To byla poslední přihláška do rozpravy. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Nehlásí, tedy rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Má pan ministr. Prosím, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Jakub Kulháněk: Děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych zde krátce vystoupil za paní ministryni Maláčovou k novele zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Po osmi letech Ministerstvo práce a sociálních věcí předkládá novelu, která by měla nastavit a hlavně znovu nastartovat náhradní rodinnou péči v České republice. Byla to nicméně cesta velmi trnitá. Je to více než rok, kdy vláda vyslala novelu do Poslanecké sněmovny. Již proto všichni netrpělivě čekají na to, kdy bude tento zákon schválen. Nebudu tedy zdržovat a dovoluji mi pouze stručně okomentovat některé aspekty předkládané novely a pozměňovacích návrhů.

Nejdříve k takzvaným zdvopům, tedy zařízením pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Každý rok musí MPSV vypisovat mimořádnou dotaci, protože státní příspěvek nepokryje zdvopům jejich náklady. To není systémové řešení. V novele je návrh na zvýšení státního příspěvku na 30 000 korun, ale to se již dnes ukazuje jako nedostatečné. Proto podporujeme poslanecký návrh poslankyně Gajdůškové, která navrhuje navýšení příspěvků ze současných 22 800 korun na 36 000 korun na obsazené lůžko.

Dále bych se chtěl vyjádřit k pěstounské péči. Od roku 2016 jsme svědky toho, že dochází ke stagnaci počtu žadatelů o pěstounskou péči. Stát se pěstounem je opravdu zásadní rozhodnutí, a měli bychom proto pěstounům zajistit co nejdůstojnější podmínky. V novele se ovšem navyšují odměny jen těm dlouhodobým pěstounům, kteří pečují o sourozence nebo děti s postižením. Přechodným pěstounům by se pak měla odměna zvýšit z 20 000 na 22 000 korun. To nestačí. Z tohoto důvodu bych vás rád požádal o podporu poslaneckého návrhu poslance Juchelky, který navazuje odměnu pro přechodné i dlouhodobé pěstouny na minimální mzdu. Rovněž systémově tento poslanecký návrh odděluje příbuzenskou a profesionální pěstounskou péči.

Moji podporu má i další pozměňovací návrh, a to poslankyně Gajdůškové, která navrhuje navýšení státního příspěvku na výkon pěstounské péče pro doprovázející organizace ze 48 000 na 60 000 ročně.

Nyní k omezení kojeneckých ústavů, tedy dětské domovy pro děti do tří let. Velká diskuze tady ve Sněmovně se vedla kolem zákazu umístování těch nejmenších dětí do ústavů. Chci k tomu říci, že děti, které prošly v nejmladším věku ústavem, mají v dospělosti výrazně menší šance na šťastný a úspěšný život. Na tom se, věřím, všichni shodneme. Ústav rodinu prostě nikdy plně nenahradí. Pokud tato novela projde, dojde k omezení umístování dětí do tří let do kojeneckých ústavů ze sociálních důvodů. Nicméně během hlasování o pozměňovacích návrzích máte dnes možnost schválit výrazně ambicióznější změnu, o které už v Česku mluvíme několik let, a to zákaz umístování těch nejmenších dětí do všech pobytových zařízení. To řeší předložený poslanecký pozměňovací návrh poslanců Richterové a Juchelky. Větší podpora pěstounských rodin, která je nastavená v novele, jde ruku v ruce se zákazem umístování malých dětí do ústavů. Hlavně když je u tohoto pozměňovacího návrhu posunuta účinnost až na rok 2024. A byl jsem ujištěn i MPSV, že tuto postupnou transformaci doopravdy zvládnou.

V závěru bych se chtěl vyjádřit ještě ke dvěma předkládaným pozměňovacím návrhům a to je návrh na vznik tzv. zaopatřovacího příspěvku ve výši 15 000 korun měsíčně pro mladé dospělé po skončení ústavní či pěstounské péče, kteří chtějí pokračovat ve studiu.

Z pozměňovacích návrhů bych ještě požádal o podporu pozměňovacího návrhu poslankyně Karly Šlechtové, která navrhuje, aby děti mohly být svěřeny do pěstounské péče i dvěma osobám, které nejsou manžely.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji vám za pozornost a věřím, že se dnes konečně podaří tuto novelu schválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. A s přednostním právem se přihlásil pan zastupující předseda klubu ODS Marek Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já se moc omlouvám, ale poprosil bych o dvacetiminutovou pauzu na poradu našeho poslaneckého klubu před závěrečným hlasováním. Sejdeme se dole na klubu KDU-ČSL, který nám ho laskavě poskytne. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Jenom, pane předsedo, před závěrečným hlasováním odteď? Teď, ano, dobře. Takže vyhláším dvacet minut přestávku na jednání poslaneckého klubu ODS.

(Jednání přerušeno v 11.36 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.55 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, vážení členové vlády, skončil čas určený pro jednání poslaneckého klubu Občanské demokratické strany a budeme pokračovat v našem jednání. Zaznělo závěrečné slovo pana ministra, nezaznělo ještě závěrečné slovo zpravodaje, resp. zpravodajů. Právo vystoupit se závěrečným slovem má samozřejmě i pan poslanec Výborný, který byl zpravodajem ústavně-právního výboru, ale nežádá o závěrečné slovo. Takže nyní je na řadě pan poslanec Marek Novák buď se závěrečným slovem, a pokud nemá zájem o závěrečné slovo, tak ho prosím, aby nás provedl procedurou hlasování.

(Poslankyně Richterová signalizuje žádost o pauzu.)

Ano, pan poslanec Černožorský s přednostním právem.

Poslanec Lukáš Černožorský: Chtěl bych požádat na poradu klubu o přestávku v délce sedmi minut. Ještě se řeší něco ohledně procedury.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, rozumím. Vyhláším přestávku pro jednání poslaneckého klubu Pirátské strany v délce sedmi minut. To znamená, že budeme pokračovat ve 12.03 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.56 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.03 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, uplynula pauza. Přečtu omluvy. Pan poslanec Václav Votava se omlouvá z účasti na jednání od 11.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů. Dále se omlouvá pan poslanec Jan Bauer z dnešního jednání, a to z pracovních důvodů. Potom se omlouvá pan poslanec Jaroslav Bžoch mezi 12.30 a 19. hodinou do konce jednacího dne z důvodu jednání.

Teď jsme tedy ve fázi, že zpravodaj pan poslanec Marek Novák, protože zájem o závěrečná slova už od nikoho nebyl, přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si vás dovolím seznámit s usnesením výboru pro sociální politiku z 81. schůze. To usnesení jste obdrželi jako tisk 911/10. (Hluk v sále, před řečnickým diskotím velkých hlouček poslanců.)

Výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky jako garanční výbor po projednání návrhů zákona po druhém čtení – jenom poprosím kolegy, já bych se fakt potřeboval soustředit. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pardon. Já jsem se přeslechl. (Smích v sále. Reakce ze sálu, že se mají všichni usadit.) Jo. No tak já si zjednám pořádek. To klidně poproste mě. (Zpravodaj: Děkuju vám.) Tak já bych poprosil o klid v jednacím sále. Já jsem tušil, že je tady trošku hlučno. Ale on je tady všeobecně trošku špatný zvuk. Tak prosím.

Poslanec Marek Novák: Děkuji.

Za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona podle sněmovního tisku 911/8 v následujícím pořadí. Já si dovolím vzhledem k obsáhlosti to pořadí teď nepřednášet, protože jste ho všichni obdrželi do svých schránek jako tisk 911/10.

Za druhé zaujímá následující stanoviska k předloženým návrhům – tyto si dovolím vás také odkázat na tisk 911/10.

Za třetí pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny ve třetím čtení návrhu zákona přednesl stanovisko výboru.

Za čtvrté pověřuje předsedkyni výboru, aby předložila toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já se tedy radši dotážu, zdali skutečně všichni poslanci souhlasí s tím, že jsme nepřčetli ten návrh procedury a že to máte v těch materiálech. Nicméně teď chce vystoupit paní poslankyně Richterová k tomu hlasování. Tak prosím. Takže máte nějaký protinávrh? (Ano.) Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Vážené kolegyně a kolegové, já jsem tady s vysvětlením k technické věci okolo procedury, kde došlo vlastně v průběhu té diskuse k tomu, že je zájem, aby se hlasoval tisk pod písmenem C8505 bod 11 – v tom hlasování v proceduře je to bod 36 – jsem za to ráda. A teď pointa je, že tam kvůli tomu, že je tam obsažena účinnost, tak ta účinnost samotná je vlastně v kolizi s hlasováním, které se bude hlasovat předtím s panem poslancem Juchelkou. A s legislativou jsme se shodli, že řešení je dát teď protinávrh procedury týkající se pouze toho, že v případě, že bude schválený pozměňovací návrh ať už číslo 8504, nebo 8505, tak bude možné hlasovat i tu účinnost, protože ta se vztahuje přímo k nim, aby tedy v případě přijetí pozměňovacích návrhů nebo jednoho z nich, týkajícího se kojeneckých ústavů, byla prostě pod bodem C8505 i tam možnost přijmout tu účinnost k 1. 1. 2025.

Zdůrazňuji, je to jakoby výlučně k těm mým pozměňovacím návrhům, samozřejmě podepsaným mnoha dalšími, které jsou pod těmi čísly 8504 nebo 8505. To je takhle přesně specifikováno. S legislativou by to mělo být v pořádku. Koukám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže zazněl tady protinávrh. Já tedy, jestli všichni tomu rozumíme, o čem budeme hlasovat, tak zagonguji. (Zní hudba. Pobavení v sále.) Tak ještě jednou. (Znovu zní hudba.) Takže to je asi nová znělka. (Smích v sále.) Tak aby to nezmátlo teď poslance.

V každém případě tedy budeme hlasovat o protinávrhu paní poslankyně Richterové.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 3, hlasovalo 114 poslanců, pro 101, proti 2. Návrh byl přijat.

Přistoupíme tedy, pane zpravodaji, seznamte nás tedy postupně s těmi návrhy a budeme o nich postupně hlasovat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Jako první bod hlasování o legislativně technických úpravách, které byly předneseny ve třetím čtení. Jsou to úpravy, které jsem načel já.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Ministr bez mikrofonu: Souhlasné.) Zapněte si kdyžtak mikrofon. (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 4, hlasovalo 114 poslanců, pro 110, proti 0. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Za druhé hlasování o A1, A2 a A3, což jsou výborové. Bude-li schválen A2, je dále nehlasovatelný C8470 body 2 a 4. Jedná se o oddělení dávkového zabezpečení zprostředkované a nezprostředkované pěstounské péče.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máte nějaké stanovisko výboru? (Zpravodaj: Stanovisko výboru je doporučující.) Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 5, přihlášeno 114 poslanců, pro 70, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Tímto se stal nehlasovatelný bod 8470, body 2 a 4 v proceduře pod čísly 16 a 18 pro vaši přehlednost.

Nyní hlasování tři o F8551, pozměňující návrh kolegy Juchelky a Dolínka vztahující se k usnesení výboru pro sociální politiku, body A4, A5, A8 a A16 a nové body 10 až 12. Dále nelze hlasovat C8470 bod 14, jelikož jsou totožné. Bude-li schválen, jsou dále nehlasovatelné A4, A5, A8, A16, C8470 body 4 až 13, C8473 bod 2, C8504 bod 11, D7481 a G7679. Tady vás upozorním, že v rámci změny procedury zůstává bod C8505. Jedná se o navýšení odměny pěstouna, její navázání na minimální mzdu, odstupňování výše odměny pro pěstouny na přechodnou dobu podle počtu svěřených dětí a jejich zdravotního stavu. Dále úprava nového příspěvku při pěstounské péči pro nezprostředkované pěstouny. A oproti pozměňujícímu návrhu výboru se jedná o postavení najisto (?) úpravy ohledně výše dávky u pěstounů-prarodičů, kteří pečují o dítě závislé na péči jiné osoby ve stupni dva až čtyři, a dále související změny v úpravě náležitosti žádosti o dávku pěstounské péče a v úpravě účinnosti.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak stanovisko výboru? (Doporučující.) Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 6, hlasovalo 114 poslanců, pro 99, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Já se teď omlouvám, ale vzhledem k tomu, že jsme vyřadili mnoho pozměňujících návrhů, tak požádám o chvíli strpení, protože sám potřebuji v proceduře trochu pořádek a vyřadit hlasování o bodu C8470 bod 14, následně se staly nehlasovatelnými bod A4, A5, A8 a A16, což máte v proceduře pod bodem pět... Následně C8470 body 4 až 13, následně C8473 bod 2 (vyškrťává si postupně z procedury), C8504 bod 11, D 7481 a G7679.

Nyní můžeme přistoupit k dalšímu hlasování a to je hlasování pod bodem čtyři pod bodem F8551, hlasování o A6, A7, A9, A10, A11, A12, A13, A14 a A15. Bude-li zde schválen A6, je dále nehlasovatelný C8470 bod 2. Jedná se o změny v úpravě řízení o dávkách pěstounské péče, které souvisí právě s oddělením dávkového zabezpečení zprostředkované a nezprostředkované pěstounské péče. Stanovisko výboru doporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, hlasovalo 114 poslanců, pro 81, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Bod pět nebudeme hlasovat, jelikož byl schválen F8551.

Následuje tedy bod šest, hlasování o B1 až B5, což je pozměňující návrh ústavně-právního výboru. Jedná se o rozšíření úpravy souhlasu OSPOD se smluvními pobyty dětí ve ZDVOP i na smluvní pobyty dětí mladších patnácti let. Stanovisko výboru doporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 8, hlasovalo 114 poslanců, pro 100, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Tak tímto se stal dále nehlasovatelným bod E7638.

Jako další budeme hlasovat pod číslem sedm hlasování o B6 až B10, což je opět ústavně-právní výbor, související změny v procesní úpravě řízení o vydání souhlasu OSPOD se smluvním pobytem dítěte. Stanovisko výboru doporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, hlasovalo 114 poslanců, pro 100, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Tak tímto se stal dále nehlasovatelným bod E7638.

Jako další pod číslem osm hlasování o B11 a B12, opět ústavně-právní výbor. Doprovodná novelizace zákona o sociálních službách. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 10, hlasovalo 114 poslanců, pro 100, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Dále pod číslem devět hlasování o B13, opět ústavně-právní výbor. Doprovodná novelizace zákona o zdravotních službách právě k souhlasu OSPOD se smluvním pobytem dítěte v dětském domově pro děti do tří let věku. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 11 hlasovalo 114 poslanců, pro 99, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Tímto se stal nehlasovatelným C8504 bod 9 a C8505 bod 9 a dále J8498 bod 8.

Následuje pod číslem deset hlasování o B14, B15, B16, B17 a B18 ústavně-právního výboru. Jedná se o změny v úpravě předběžných opatření soudů o úpravě poměrů dítěte v zákoně o zvláštních řízeních soudních. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 12 hlasovalo 114 poslanců, pro 64, proti 17. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Jelikož jsme schválili B15, je dále nehlasovatelný C8503.

Pod číslem jedenáct hlasování o C8466 kolegyně Richterové. Upřesnění okruhu osob a orgánů, které mohou požádat o přijetí dítěte do péče ZDVOP na základě smlouvy. Stanovisko výboru je negativní.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 13 hlasovalo 114 poslanců, pro 47, proti 8, návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Jelikož nebyl přijat, můžeme následně potom hlasovat další F8552 bod 2, který byl v kolizi. To přijde v následujícím hlasování pod číslem padesát pět.

Nyní budeme hlasovat o C8467 v bodech 1 a 2 paní poslankyně Richterové – zakotvení definice mladého dospělého, změna systematiky v úpravě podmínek nároku na zaopatřovací příspěvek. Stanovisko výboru – nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 14 hlasovalo 114 poslanců, pro 30, proti 10. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Pod číslem třináct hlasování o C8468 poslankyně Richterové – navázání výše jednorázového a opakovaného zaopatřovacího příspěvku na minimální mzdu. Výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 15 hlasovalo 114 poslanců, pro 48, proti 1. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Jako další pod číslem čtrnáct hlasování o C8469 kolegyně Richterové – zveřejňování pseudonymizovaných údajů z evidencí krajského úřadu vedených ve věci zprostředkování náhradní rodinné péče, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Stanovisko výboru je negativní.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 16 hlasovalo 114 poslanců, pro 28, proti 24, návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Následuje hlasování pod číslem patnáct – hlasování o C8470 bodu 1 poslankyně Richterové. Jedná se o zakotvení definice příbuzného pěstouna. Stanovisko výboru – výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 17 hlasovalo 114 poslanců, pro 44, proti 15. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Hlasování číslo šestnáct hlasovat nebudeme, jelikož byl schválen A2 a A6. Tam se jednalo o C8470.

Následuje tedy hlasování pod číslem sedmnáct a je to o C8470 bodu 3 paní poslankyně Richterové. Jedná se o navýšení částky státního příspěvku na výkon pěstounské péče na 66 000 za kalendářní rok.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko výboru? (Nedoporučuje.) Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 18 přihlášeno 113 poslanců, pro 48, proti 12. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Omlouvám se. Teď jenom se vrátím a lehce se zorientuji. Požádám jenom o malinké strpení. Tak. Děkuji za trpělivost. Takže hlasování číslo osmnáct nebudeme hlasovat, jelikož byl schválen A3. Hlasování číslo devatenáct taktéž ne, jelikož byl schválen F8551. Hlasování pod číslem dvacet taktéž ne, jelikož byl schválen taktéž 8551. Hlasování dvacet jedna taktéž ne. To samé – schválilo se F8551. Hlasování číslo dvacet dva k bodu 14 taktéž ne. A teď se omlouvám – ano, jelikož je totožný jako F8551, který jsme schválili v předchozím hlasování.

Takže pod číslem dvacet tři nyní hlasování o C8470 bodu 15 paní poslankyně Richterové. Jedná se o změnu úpravy místní příslušnosti OSPOD při výkonu opatrovnictví a poručenství dítěte. Výbor nedoporučuje

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 19 hlasovalo 114 poslanců, pro 31, proti 6. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Následuje pod číslem dvacet čtyři hlasování o C8470 bodu 16 kolegyně Richterové. Jedná se o odejmutí nároku na rodičovský příspěvek pro příjemce odměny pěstouna a zde je nedoporučující stanovisko výboru.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 20 hlasovalo 114 poslanců, pro 12, proti 5. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Následuje hlasování pod číslem dvacet pět o C8473 bodu 1 kolegyně Richterové. Změna materiálního a personálního standardu v domově pro osoby se zdravotním postižením. Výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Já zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 21, hlasovalo 114 poslanců, pro 29, proti 5. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Hlasování číslo dvacet šest nebudeme hlasovat, jelikož byl schválen F8551. Totéž hlasování pod číslem dvacet sedm o C8503, jelikož zde byl schválen B15. Takže budeme pokračovat v hlasování pod číslem dvacet osm. Je to pozměňující návrh C8504 v bodech 1, 2 a 3 paní poslankyně Richterové, Juchelky a dalších. Jedná se o zakotvení věkové hranice tří let pro poskytování institucionální péče dítěti v zákoně o sociálně-právní ochraně dětí, výchovné opatření soudu. Výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 22, přihlášeno 114 poslanců, pro 71, proti 25. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Tím se stal nehlasovatelným pozměňující návrh J8498 v bodech 1, 2 a 3. Následuje hlasování pod číslem dvacet devět, hlasování o C8504 v bodech 4 a 5, poslankyně Richterová, Juchelka a kolegové. Jedná se zakotvení věkové hranice tří let pro poskytování institucionální péče, tentokrát v zákoně o sociálně-právní ochraně dětí, a jedná se o výjimky pro umístění dítěte v zařízení sociálních služeb a pro sourozenecké skupiny. Výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 23, přihlášeno 114 poslanců, pro 71, proti 25. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Následuje v proceduře pod číslem třicet hlasování o C8504 bodu 6 kolegyně Richterové, Juchelky a kolektivu. Jedná o zakotvení věkové hranice tří let pro poskytování institucionální péče dítěti v zákoně o sociálně-právní ochraně dětí, aktuálně týkající se ZDVOP. Výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Já zahajují hlasování. Prosím. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 24, hlasovalo 114 poslanců, pro 71, proti 23. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Tímto se stal dále nehlasovatelným pozměňující návrh pod písmenem J8498 bod 4. Tak moment, omlouvám se. (Pracovnice legislativy krátce hovoří se zpravodajem.) Děkuji. Jenom si ten bod škrtnu. Pro vás je to bod v proceduře 63.

Takže následuje hlasování o C8504 bodu 7 poslankyně Richterové, Juchelky a dalších. Jedná se o zakotvení věkové hranice čtyř let pro poskytování institucionální péče dítěti pro děti na úrovni stupně třetí a čtvrté závislosti na pomoci jiné fyzické osoby. Stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 25, hlasovalo 114 poslanců, pro 71, proti 26. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Následuje v proceduře číslo třicet dva hlasování o C8504 bodu 8 poslankyně Richterové, Juchelky a dalších. V případě, že bude tento schválen, je dále nehlasovatelný J8498 bod 7. Jedná se o změny spojené se zrušením zákonné úpravy dětského domova pro děti do tří let věku. Jde o doprovodnou novelizaci. Stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 26, přihlášeno 114 poslanců, pro 69, proti 26. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Tak tímto se stal nehlasovatelným J8498 bod 7. Hlasování pod číslem procedury třicet tři není možné hlasovat, jelikož jsme schválili B13. Následuje tedy v proceduře číslo třicet čtyři, hlasování o C8504 bodu 10 poslankyně Richterové, Juchelky a dalších. Jedná se o zakotvení věkové hranice tří let, tentokrát směřující k úpravě předběžných opatření soudu. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 27, přihlášeno 114 poslanců, pro 70, proti 26. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Nyní je hlasování C8504 bod 11 nehlasovatelné, jelikož jsme schválili F8551. Následuje tedy hlasování v proceduře pod číslem třicet šest o C8505 bodu 11 poslankyně Richterové a Juchelky. Zde se jedná o úpravu účinnosti zákona v návaznosti na zakotvení věkové hranice a jedná o platnost od 1. 1. 2025. Stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 28, hlasovalo 114 poslanců, pro 107, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Bod 37 procedury hlasovat nebudeme, jelikož byl schválen bod F8551, totéž pod číslem třicet osm E7638 bod 1 nebudeme hlasovat, jelikož byl schválen B1 až B5. Následuje tedy v proceduře číslo třicet devět, hlasování o E7638 bodu 2 pana poslance Pávka. Jedná se o navazující zrušení podmínky souhlasu OSPOD v úpravě smlouvy o poskytování ochrany a pomoci dítěte ve ZDVOP a zrušení úpravy nejzazší doby trvání smluvního pobytu dítěte v péči ZDVOP. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 29, přihlášeno 114 poslanců, pro 1, proti 36. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Následuje v proceduře bod čtyřicet, hlasování o E7638 bodu 3 kolegy Pávka. Jedná se o novou úpravu nejzazší doby trvání smluvního pobytu u dítěte v péči ZDVOP, zrušení podmínky souhlasu OSPOD s prodloužením smluvního pobytu dítěte v péči ZDVOP. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 30, přihlášeno 114 poslanců, pro 3, proti 32. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Následuje hlasování o E7638 v bodech 4, 5 a 6 kolegy Pávka, zachování stávající nejvyšší přípustné kapacity ZDVOP na počtu 28 dětí, zrušení zákazu

souběhu v provozování ZDVOP s jiným typem ústavního zařízení u nově zřizovaných zařízení. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 31, hlasovalo 113 poslanců, pro žádný, proti 16. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Pod číslem čtyřicet dva v proceduře následuje hlasování o E7638 bodu 7 kolegy Pávka. Jedná se o vypuštění podmínky vypracování individuálního plánu mladého dospělého z úpravy nároku na zaopatřovací příspěvek. Stanovisko výboru: výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné. – Předsedající se odmlčel. Hlas z pléna: Nesouhlasné.) Jo, jo, aha, já jsem se přeslechl.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 32, přihlášeno 113 poslanců, pro žádný, proti 11. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Tak následně hlasování o E7638 bodu 8 kolegy Pávka, vypuštění podmínky vypracování individuálního plánu mladého dospělého, opět z úpravy nároku na zaopatřovací příspěvek. Stanovisko výboru: výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 33, přihlášeno 113 poslanců, pro 1, proti 12. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Následuje v proceduře pod číslem čtyřicet čtyři hlasování o E7638 v bodech 9, 10, 11, 12 a 13 pana poslance Pávka, vypuštění úpravy individuálního plánu mladého dospělého a související změna v úpravě náležitostí žádosti o zaopatřovací příspěvek a změny v úpravě přestupků související s návrhy změn. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 34, přihlášeno 113 poslanců, pro žádný, proti 15. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Vzhledem k tomu, že byl schválen B6 až B10, tak nebudeme hlasovat o E7638 kolegy Pávka a budeme pokračovat v proceduře číslo čtyřicet šest, hlasování o E7638 bodu 15 poslance Pávka, vypuštění přechodných ustanovení k nové úpravě provozních a personálních standardů ZDVOP. Stanovisko výboru: výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 35, přihlášeno 113 poslanců, pro žádný, proti 28. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Tak, nyní pod čtyřicet sedm hlasování o F8549 v bodech 1, 2, 3, 4 a 5 poslance Juchelky. Jde o legislativně technické změny související s úpravou služebního průkazu zaměstnance OSPOD. Stanovisko výboru: výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 36, přihlášeno 113 poslanců, pro 82, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Nyní hlasování o F8549 v bodech 6 a 7 kolegy Juchelky. Jedná se o legislativně technické opravy v úpravě smluvních pobytů dětí v péči ZDVOP. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 37, registrováno 113 poslanců, pro 80, proti 14. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Tímto se nám už podruhé stal nehlasovatelným F8552 bod 2. Nyní přejdeme k hlasování o F8549 v bodech 8, 9, 10 a 11 kolegy Juchelky, legislativně technické opravy v úpravě úhrad za pobyt dítěte v péči ZDVOP a v úpravě řízení o dávkách pěstounské péče. Stanovisko výboru: výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 38, přihlášeno 113 poslanců, pro 97, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Následuje v proceduře pod bodem padesát hlasování o F8549 bodu 12 kolegy Juchelky. Jde o legislativně technické opravy v úpravě zaopatřovacího příspěvku. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 39, přihlášeno 113 poslanců, pro 99, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Následuje hlasování o F8549 bodu 13 kolegy Juchelky, legislativně technické opravy v úpravě opět zaopatřovacího příspěvku. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 40, přihlášeno 113 poslanců, pro 100, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Následuje pod číslem procedury padesát dva hlasování o F8549 v bodech 14 až 27 kolegy Juchelky, legislativně technické opravy v úpravě řízení o zaopatřovacím příspěvku, zakotvení nové úpravy služebního průkazu zaměstnance OSPOD, zavedení možnosti poskytování mimořádných dotací pověřeným osobám z rozpočtu obcí a krajů a ze státního rozpočtu, rozšíření možnosti valorizovat nařízením vlády státní příspěvek na výkon pěstounské péče a zaopatřovací příspěvek. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 41, hlasovalo 113 poslanců, pro 97, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Nyní je hlasování o F8549 v bodě 28 poslance Juchelky. Jedná se o posunutí termínu nabytí účinnosti zákona o jeden rok oproti vládnímu návrhu. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? (Ke zpravodajovi přistupuje pracovnice legislativy, konzultace.)

Hlasování číslo 42, přihlášeno 113 poslanců, pro 87, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Já se omlouvám a děkuji legislativě, že pomáhá. Nicméně vzhledem k tomu, že jsme právě přijali C8505 v bodě 11, tak jsme již tento bod hlasovat neměli, a tudíž bych vás požádal, pane předsedající, kdyby bylo možné i ve shodě s kolegy prohlásit to předchozí hlasování za zmatečné a tento bod již nehlasovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže to hlasování 42 by mělo být prohlášeno za neplatné?

Poslanec Marek Novák: Ano, přesně tak.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře, tak jestli je na tom takhle shoda. Teď nevím, jestli to takhle můžu říct na mikrofon pouze. (Ze sálu zní, že ano.) Takže jestli nikdo neprotestuje, tak já tedy prohlašuji hlasování číslo 42 za neplatné. Budeme pokračovat.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za spolupráci. Nyní pod číslem procedury padesát čtyři hlasování o F8552 v bodech 1, 3 a 4 kolegy Juchelky. Jsou to změny související s návrhem na vypuštění úpravy smlouvy o poskytování ochrany a pomoci dítěti v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 43, přihlášeno 113 poslanců, pro 44, proti 13. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Následuje hlasování pod číslem padesát šest o F8552.II kolegy Juchelky. Jedná se o rozšíření nároku na náhradu nákladů ze státního rozpočtu i na kraje a hlavní město Praha. Výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 44, přihlášeno 113 poslanců, pro 46, proti 2. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Nyní pod číslem v proceduře padesát sedm hlasování o F8553.I v bodě 1. Jedná se o navázání odborné způsobilosti pro poskytování sociálně-právní ochrany pověřenými osobami na úpravu odborné způsobilosti sociálního i pracovního podle zákona o sociálních službách. Výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 45, přihlášeno 113 poslanců, pro 56, proti 5. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Nyní pod číslem v proceduře padesát osm hlasování o F8553.II body 1, 2 a 3 kolegy Juchelky. Jedná se o změny v úpravě nahlížení do spisové dokumentace OSPOD o dítěti, sdělování údajů advokátům, kteří jsou opatrovníky dítěte, nahlížení dětmi starším 15 let a osvojenci. Výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 46, přihlášeno 113 poslanců, pro 57, proti 5. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: O G7679 kolegyně Golasowské nebudeme hlasovat, jelikož byl schválen F8551. Následuje tedy hlasování o H7763 kolegyně Šlechtové. Jedná se o zakotvení možností svěřením dítěte do společné pěstounské péče jiným dvěma osobám, než jsou manželé. Stanovisko výboru doporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 47, přihlášeno 113 poslanců, pro 54, proti 17. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Já teď poprosím jenom o pět sekund. (Porada mimo mikrofon.) Děkuji. Potřeboval jsem kontrolu čtyř očí. Nyní budeme hlasovat o I7682 kolegy Bauera. Jedná se o navýšení částky státního příspěvku pro zřizovatele ZDVOP na 36 tisíc korun měsíčně. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 48, přihlášeno 113 poslanců, pro 107, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Tímto se staly dále nehlasovatelnými K8501 a L7744. Hlasování o J8498 nebudeme hlasovat, jelikož byl schválen C8501 body 1, 2. Totéž, nebudeme hlasovat J8498, jelikož byl schválen C8504 body 3 a 6. Nyní tedy budeme hlasovat v proceduře pod číslem šedesát čtyři J8498 v bodech 5 a 6 poslance Čížinského. Jedná se o zakotvení věkové hranice šest let pro poskytování institucionální péče dítěti v zákonech o sociálních službách. Stanovisko výboru: výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 49, přihlášeno 113 poslanců, pro 30, proti 28. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Vzhledem k tomu, že byl přijat C8504 bod 8, tak nebudeme hlasovat o J8498 v bodě 7. Taktéž nebudeme hlasovat o J8498 v bodě 8, jelikož byl schválen B13. Nyní tedy v proceduře pod číslem šedesát sedm budeme hlasovat o J8498 bodu 9 poslance Čížinského. (Upozornění mimo mikrofon.) Nebudeme, omlouvám se. Nebudeme o něm hlasovat, jelikož byl schválen 8551. Omlouvám se. Je jenom potřeba lépe škrtnat.

Nyní tedy budeme hlasovat pod číslem procedury šedesát osm o K7586 poslankyně Gajdůškové, jedná se o jmenování advokáta jako dalšího opatrovníka dítěte vedle OSPOD v soudních řízeních ve věcech péče o nezletilé. Zde výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 50, přihlášeno 113 poslanců, pro 20, proti 12. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Nyní hlasování o K8499 paní poslankyně Gajdůškové, zakotvení nároku na příspěvek na úhradu potřeb dítěte pro nezaopatřené děti svěřené do péče jiné osoby. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 51, hlasovalo 113 poslanců, pro 90, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Následuje hlasování o K8500 paní poslankyně Gajdůškové. Jedná se o zvýšení částky státního příspěvku na výkon pěstounské péče na 60 000 za kalendářní rok. Výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 52, přihlášeno 113 poslanců, pro 49, proti 7. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: K8501 bod 1 nebudeme hlasovat, jelikož byl schválen I7682. K8501 v bodech 2, 3, 4 nebudeme hlasovat. Ano, protože byl také přijat předchozí bod. A následuje tedy číslo procedury sedmdesát tři, hlasování o L7742 kolegyně Červíčkové, změna úpravy personálního standardu ZDVOP v případě péče o sourozeneckou skupinu nebo při zajišťování krizové péče. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 53, hlasovalo 113 poslanců, pro 79, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Hlasování o L7744 nebude, jelikož byl schválen bod K8501 bod 1. Tím jsme tedy vyčerpali všechny pozměňující návrhy a můžeme hlasovat o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, o všech návrzích bylo hlasováno, přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 911, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Já zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? (Hlas z pléna. – Zpravodaj: Ještě doprovodné, ještě jedno hlasování.)

Hlasování číslo 54, hlasovalo 113 poslanců, pro 99, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Žádám ještě zpravodaje, aby uvedl návrh doprovodného usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Jako doprovodné usnesení je návrh poslankyně Lucie Šafránkové, který zní: Poslankyně Lucie Šafránková... Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky... Takže znovu prosím. Návrh... (Hluk v sále. Zpravodaj vyčkává.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid v jednacím sále. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Už jsem trošku vymluvený.

Takže návrh poslankyně Lucie Šafránkové zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky prostřednictvím vlády ukládá ministryni práce a sociálních věcí, aby do 31. 8. 2021 zpracovala a předložila Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky komplexní závaznou metodiku pro činnost doprovázejících organizací a dalších subjektů poskytujících služby odborné pomoci pěstounům.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 55, hlasovalo 113 poslanců, pro 76, proti žádný. Konstatuji, že návrh usnesení byl přijat. Končím projednávání tohoto tisku.

Přečtu ještě jednu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Jan Zahradník v pátek, dnes, 6. 8., z osobních důvodů. Předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobré odpoledne. Přistoupíme k projednávání dalšího bodu, to je

2.

Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 652/ - třetí čtení

Projednávání tohoto bodu jsme zahájili dne 28. července na 114. schůzi Poslanecké sněmovny. Rozprava byla přerušena, protože na jednání po 14. hodině byla vznesena námitka poslaneckými kluby Piráti, STAN, ODS, KDU-ČSL a TOP 09.

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele poslankyně Lucie Šafránková a zpravodajka garančního výboru paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Připomínám, že návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 652/9, který byl doručen dne 25. května 2021, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 652/10. Budeme tedy pokračovat v přerušené rozpravě, do které se dále přihlásili – první v pořadí je přihlášená paní poslankyně Věra Kovářová. (Poslanec Profant připomíná, že jeho diskusní příspěvek byl přerušen.)

Pardon, máte pravdu, bylo přerušeno vystoupení pana poslance Profanta, takže se omlouvám, prosím, máte slovo. Připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Poprosím o klid v jednacím sále.

Poslanec Ondřej Profant: Děkuji za slovo. Já připomenu, že jsem minule hovořil o tom, že tenhle tisk má ten problém, že prostě vede k tomu, že se budou odebírat byty invalidním důchodcům, samoživitelkám a podobným lidem, kteří si nemůžou prostě sjednat

rozumně tržní nájemné v bytě podle ideálních představ. Vyprávěl jsem případ pana Bronislava, který má těžkou schizofrenii, a z toho důvodu je sám velmi rád, že má svůj byt, že má svůj klid, a tato novela by... (Hluk v sále. Řečník vyčkává.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano, já vám rozumím, poprosím o klid v jednacím sále, protože opravdu není tady slyšet, pokud tady není absolutní ticho. Děkuji.

Poslanec Ondřej Profant: Mně když tak nevádí to zopakovat víckrát. Pan Bronislav prostě si ten byt nezajistí, jak jsem říkal minule. Pan domácí pana Bronislava mu rád bude udržovat ten byt za současných podmínek, ale prostě není rentabilní, aby dělal kompletní rekonstrukci, respektive pokud by majitel bytu udělal komplexní rekonstrukci, tak by podle jeho slov zvýšil nájem a pan Bronislav by skončil na ulici. Nemůže jít na ubytovnu kvůli své psychické nemoci. Sečteno, podtrženo: Snížená kvalita bytu nemusí být důsledkem úmyslného ničení nebo zlé vůle pronajímatele. Bydlení ve finančně dostupném bytě je při pravidelném využívání terénních služeb pro osoby s duševním onemocněním lepší řešení než jejich vykořevení. Jo, zdůrazňuji. Duševní onemocnění. Ten člověk opravdu bude mít i problém, i kdybychom mu dali jiný byt, tak jenom si na něj zvyknout. Takže to je příběh pana Bronislava, už ho nebudu celý opakovat. Doufám, že mi pak předkladatel, zástupce předkladatele vysvětlí, co má tedy pan Bronislav dělat podle těch nových norem, které tady navrhuji.

A já se přesunu k dalšímu příběhu, o kterém jsem minule ještě nemluvil, a to je příběh paní Edity. Paní Edita žije na Olomoucku, má nízký starobní důchod, a je proto závislá na příspěvcích na bydlení. Ty jí byly zamítnuty kvůli špatnému – špatnému, nebo spíše jinému než požadovanému vyúčtování zálohově placených služeb od pronajímatele. Takže to, co se stalo, je, že to nebyla její vina, ale toho pronajímatele. Na úřadě práce jsme byli s klientkou čtyřikrát, než se povedlo doložit potřebné dokumenty o vyúčtování. Přitom stačilo, aby úřednice zvedla telefon a sama se s pronajímatelem domluvila, co konkrétně potřebují rozepsat. Editě byla dávka státní sociální podpory kvůli tomu pozdržena. Mezitím si bohužel vzala půjčku od nebankovní společnosti, aby měla na nájem. Takže opět kvůli nekonečné byrokracii tohoto státu tady důchodce s opravdu nízkým důchodem ženeme do nějakých půjček k lichvářům.

Na úřadě práce jsme proto zažádali o dávky v hmotné nouzi, kde opět chtěl doložit rozhodnutí o přiznání starobního důchodu, který klientka pobírá již dvanáct let a pravidelně úřadu práce dokládá ústřížky. Doložila oznámení o navýšení starobního důchodu na rok 2020. Ani to ovšem nestačilo a musela požádat na Českou správu sociálního zabezpečení o kopii rozhodnutí. Dále po ní chtěli doložit i metry čtvereční bytu, jestli tam je balkon či sklep, přestože tam byli zaměstnanci úřadu práce na terénním šetření. Pracovnice oddělení hmotné nouze chtěla po klientce doložit smlouvu s dodavatelem energií, sazbu jističe a tak dále, přestože klientka žádnou smlouvu s dodavatelem nemá. V tomto případě nám vyšel vstříc pronajímatel a vše potřebné doložil.

Paní úřednice byla na prvním jednání velice nepříjemná. Po doložení všech dokladů ale nakonec klientce byla dávka přiznána a pracovnice úřadu práce změnila svůj postoj a způsob jednání. V současnosti komunikuje po telefonu a je ochotná s námi jako s pomáhající organizací spolupracovat. Dle mého nakonec pochopila, že jim nejsme na obtíž, ale spolupráce s naší organizací může být i pro ně přínosná. Klientka by ale nebyla schopná si s takovým přístupem některých úředníků sama dávky v žádném případě vyřídit. Takže jak tady mí kolegové právě z té pomáhající organizace zaslali, došlo tady ke střetu byrokracie tohoto státu, který se vždycky viditelně snaží po lidech chtít zcela administrativně zbytečné věci, nechce jim vyjít vstříc, sami úředníci v bytě byli, aby pak žádali další věci. Úředníkům

se nelíbilo vyúčtování, opět. To, že vám pronajímatel, ten, kdo vlastní ten byt, dá špatné vyúčtování, znamená, že vám seberou příspěvek na bydlení. Příběh Edity je tedy o tom, že ve složitějších případech musí komunikovat s pronajímateli o poskytování služeb spojených s bydlením úřad práce, nikoliv nájemce.

Komplexní návrh 8404 obsahuje v bodě 12 část druhou, pokuty pro pronajímatele, kteří neposkytují úřadu práce součinnost. Piráti navrhuji pokutovat pronajímatele také tehdy, pokud na výzvu úřadu práce neprovedou nezbytné opravy v bytě. Tady se vracíme k tomu, že ne vždy je ten nájemce zodpovědný za stav toho bytu, ať už je to stářím, ať už je to nevhodnými podmínkami. Ten člověk prostě musí někde bydlet, zvláště pokud je to samoživitel, samoživitelka, s početnější rodinou, pokud je to člověk duševně nemocný, tak je i velmi těžké, i když by se našel třeba vhodnější byt, tak aby to ten člověk přijal a bylo to funkční. Takže ještě... Úřadu práce se vyplatí spolupracovat s pomáhajícími organizacemi, které mu pomohou poskytnout ucelenou informaci o situaci jejich společného klienta nutnou pro individuální posuzování každého případu.

Tak to byly za mě dva příběhy, pana Bronislava a paní Edity. Pan Bronislav je invalidní důchodce, paní Edita je starobní důchodkyně. Opravdu ani jeden z nich není nijaký potíživista, ani jeden z nich nedělá nic špatného, snaží se žít. Doufám, že mi kolegové – pan Foldyna už se tady hlásí, tak doufám, že mi to všechno vysvětlí a dozvíme se, jak se to bude dělat dál.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Jaroslav Foldyna. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Původně jsem si myslel, že nebudu vystupovat, abych nezdržoval, abychom se dostali k hlasování. Pochopil jsem, že skupina Pirátů a spol. k žádnému hlasování nechce přistoupit, bude tady obstruovat. Proto jsme... A já jim to neberu, mají na to právo, patří to k demokratickému systému tohoto parlamentu.

Poznámka k svému předřečníkovi. Samozřejmě přečetl nám tady nějaký příběh, který je úplně mimo téma. Vůbec se netýká pana Bronislava. Pan Bronislav by dál žil, dostával by podporu. Ten příběh, který měl říct, se týká lidí, kteří otravují život lidem v Ústeckém kraji (mluví hlasitě, emotivně), otravují život lidem v Moravskoslezském kraji, jsou to paraziti, který dělají bordel ve městech. Těch se týká tento zákon! Týká se to těch milionů lidí, kteří tam s nimi musejí žít. A vy tady bojkotujete přijetí zákona, který by zpřísnil vyplácení sociálních dávek lidem, kteří porušují normy! Kteří porušují normy, dělají bordel v noci, obtěžují společnost. A vy tady neříkáte příběh lidí z Ústeckého kraje, z Děčína, z Chomutova, z Ústí nad Labem, ze Šluknova, z Jiříkova, z Moravskoslezského kraje, z Ostravy, kde ten bordel musíme snášet! Hodnota našich nemovitostí klesá, protože žijeme s lidmi, kteří nechtějí dodržovat normy. Ten bordel, kterej se tam děje, dělají nepřizpůsobiví občané bez rozdílu jejich rasové či barvy nebo já nevím, čeho tady... Vždycky se pokrytecky schováváte za to, abyste pojmenovali, kdo ten bordel dělá. V Ústí nad Labem, přijed'te se podívat v pět hodin večer, přijed'te se tam podívat v jednu hodinu v noci, přijed'te se podívat každou hodinu do Děčína, vystupte na tom nádraží a běžte se podívat! Tady kolega říkal, nejsou tam vraždy. No to tam vraždy nejsou, to já nemluvím (upozornění na čas). Ale je tam bordel!

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Čas. Jsou tady další dvě faktické poznámky. První je poslanec Ondřej Profant, připraví se poslanec Mikuláš Ferjenčík. Prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Vážený pane kolego, Česká republika není pouze Ústecký kraj. Krajů máme čtrnáct. My si vás nebereme jako rukojmí. My nejsme viníky toho, jak vy to

tam vedete. Problém pana Bronislava je, jak jsem už říkal, že ten byt je ve špatném stavu, na nějakých místech se objevila plíseň, a když tam zajde ten terénní pracovník, který tam pravidelně chodí, tak řekne: to není podle nových předpisů, tady na to nemůžete pobírat příspěvek, proto si to nějak zaříďte. To znamená, pan Bronislav to nezařídí, bude mu odebrán příspěvek, následně bude vystěhován a tento invalidní důchodce bude trpět za to, že si v Ústí neumíte vyřídit nějaké problémy. Tomu já opravdu nerozumím. My všichni ve všech krajích máme také různé problémy, například se staráme o ty invalidní důchodce a podobně. Nejsou jenom vaše problémy.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Další vystoupí pan poslanec Mikuláš Ferjenčík, připraví se pan poslankyně Eva Fialová, všechno faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl vašim prostřednictvím reagovat na kolegu Foldynu. Já počkám, až přestane telefonovat. (Poslanec Foldyna gestikuluje.) Bezva, děkuju. A jedna věc je nějaký konkrétní problém, já ho rozhodně nepopírám a souhlasím, že existuje především problém s vyloučenými lokalitami. Je to převážně problém v Ústeckém kraji, nicméně ten váš návrh se týká celé republiky. A ten váš návrh hází do jednoho pytle lidi s různými životními osudy. A to je ten základní problém. Vy házíte do jednoho pytle lidi, o kterých vy jste přesvědčeni, že nechtějí pracovat, a údajně berou nějaké dávky. Současně ale házíte do toho samého pytle invalidní důchodce, matky samoživitelky, seniory, lidi s duševními onemocněními. A na všechny ty skupiny dopadne tento zákon. Na všechny ty skupiny. A to, že někdo má například schizofrenii a bojí se otevřít úředníkovi, který nově získává právo kontrolovat mu bydlení, a kvůli tomu přijde o dávku v hmotné nouzi, protože invalidní důchody často nejsou přiznávány, nebo jsou přiznávány ve zcela minimální výši těmto lidem, a na ty to taky dopadne, tak my myslíme i na tyhle lidi.

A je potřeba vždycky přemýšlet, když navrhujeme nějaký zákon o tom, jaký bude dopad na celý stát. Já uznávám problémy, které jsou v ghettech v Ústeckém kraji. Ale to přece neznamená, že hodíme další desítky tisíc lidí do jednoho pytle a uvrhneme je do existenčních problémů. Navíc před chvílí jsme tady slavně rušili umístování malých dětí do kojeneckých ústavů, a teď vy se zase chystáte nahrnout další lidi a další děti do ústavní péče nebo odebírat je rodičům jenom proto, že jejich rodiče jsou chudí. (Předsedající: Čas, pane poslanče.) Zase chcete zhoršovat sociální situaci u nás.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní poslankyně Eva Fialová, připraví se pan místopředseda Okamura, všechno faktické poznámky. Prosím.

Poslankyně Eva Fialová: Já děkuji za slovo. Já bych chtěla vašim prostřednictvím, pane předsedající, reagovat na kolegu Profanta. On tady popsal příběhy a mně je pana Bronislava i paní Edity upřímně líto. A zajímalo by mě v tom příběhu, co tedy pan Bronislav přesně nesplňuje, proč je ten byt nevyhovující. Nemá okna? To tam vy neříkáte. Dostanete popsany příběh... A v tom komplexním pozměňovacím návrhu je napsané, že nevyhovující byt je jenom v případě, že nemá okna, nemá dveře, nemá... musí mít zajištěnou pitnou vodu a musí mít sociální zařízení. Tak v čem tedy tento byt, kde pan Bronislav celou dobu bydlí, nesplňuje najednou ty podmínky? (Zvýšeným hlasem.) To by mě zajímalo.

A vaše poznámka, z Prahy, jak to tam vedete – tak víte, jaká je realita? Nikde nenajdete v realitkách nabídku těchto bytů nebo baráků. V tom fungují bílí koně, kdy Pražáci skupují nemovitosti v těchto lokalitách. Nemáte nikde v realitkách nabídku těchto baráků. A cíleně vyvážejí tyto lidi do těchto lokalit, aby byla ta situace ještě horší! Takže nám neříkejte, jak vy

to tam vedete! Udělejte si pořádek nejdřív tady, dejte si do pořádku svoje bílé koně, kteří tam jezdí, a pak nám tady něco vykládejte! Děkuju. (Tleská poslanec Foldyna.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan místopředseda Okamura, připraví se pan poslanec Foldyna. Prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, tak já jsem si všiml, že my tady už tedy několik měsíců se snažíme dostat k poslednímu závěrečnému hlasování návrhu SPD na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. A Piráti to tady blokují. Blokují to, protože podporují nepřizpůsobivé. A teď si našli novou výmluvu, že prý návrh SPD postihne nějaké ohrožené důchodce a zdravotně postižené lidi. Přitom je to přesně naopak.

Návrh SPD přináší úsporu cca půl miliardy korun, kterou my chceme naopak přesunout těm potřebným lidem. A proč to říkám? Protože to, jakým způsobem přesouvají peníze Piráti, vidíme přesně na pražském magistrátu. To znamená, zdražili jízdné na MHD, protože prý nejsou peníze, a zároveň vyplatili teď v krizi letos peníze, vyplatili podporu homosexualistickému festivalu Prague Pride. To znamená, zdražení jízdného plošně pro Pražany – ano, pro ty, kteří si platí jednotlivou jízdenku – protože prý nejsou peníze, a zároveň peníze jsou na homosexualistický festival Prague Pride. Takže to je to zacházení Pirátů s penězi. Je to hrůza! Musíme tomu zamezit, aby se taková strana dostala vůbec někdy do vlády.

Takže nepřekrucujte to, ty vaše zástupné řeči, které říkáte v médiích, ty lži, že prý návrh SPD ohrožuje ty slušné lidi v nouzi. Nechte už těch lží prosím vás! Je to návrh na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými, naopak díky tomuto návrhu máme získat další peníze na podporu slušných a řádných lidí. Naopak my chceme podpořit lidi, kteří jsou v nouzi a dostali se tam ne vlastní vinou, to už tady kolegyně Šafránková za SPD říkala snad stokrát. Vy si sedíte na uších. Takže prosím vás, fakt je ten – mám posledních deset sekund – Piráti podporují nepřizpůsobivé, blokují návrh zákona na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými a doufám, že to vyhodnotí voliči v říjnových volbách a nebudete nikdy ve vládě. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Foldyna, připraví se paní poslankyně Šafránková.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji i já kolegovi Ferjenčíkovi. Prostřednictvím pana předsedajícího, pane Ferjenčíku, já nemám v nejmenším chuť poškodit jakkoliv lidi, kteří pracovali nebo kteří pracovat nemohou, kteří jsou invalidní nebo jakkoliv. Podívejte se, já se držím jedné zásady. Já si myslím, že lidi, kteří pracují, tak by se měli mít velmi dobře. Lidi, kteří nemohou pracovat, by se měli mít důstojně. Důstojně, a to se týká těch postižených a tak dále. Důstojně. Opakuji, ti, co pracují, by se měli mít velmi dobře, ti, kteří nemohou pracovat, by se měli mít důstojně.

A ti, co zastupujete teď vy Piráti tady, vehementně, ty, kteří nepracují, tak ať se mají blbě, mně to je úplně ukradené. To mě vůbec nezajímá. Hlavně když ti, co pracují, se budou mít dobře a důstojně ti, co pracovat nemohou. A vy tady holt zastupujete ty druhé, co pracovat nechtějí, a chcete, abychom my anebo všichni ti ostatní, kteří pracují, na ty nemakačenky platili. A to je celá politika! Tak to řekněte na rovinu.

Pojďme hlasovat, protože přece vy víte už, jak se bude hlasovat v té Sněmovně, že to chcete zdržovat? Víte to dopředu? Na mě jde strach z demokracie, kterou byste měli propagovat vy a zastupovat. Z té demokracie jde na mě strach, protože jsem ji předtím třicet let zažil a začínám ji zažívat v této chvíli znovu. Začínám zažívat obavu o svobodu slova a o demokracii. A to je ten problém, který je vedlejší v tom vašem vystupování.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně Šafránková, připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych tady chtěla ubezpečit všechny, že někdo, kdo má v bytě trošku plísně, tak se mu nic nestane. O tomhle ten návrh není. Je to o tom, že definujeme standardy bytů, které jsou tady v tom návrhu jasně vyjmenované. Ale teď si nejsem jista, jestli piráti tento návrh četli, protože kdyby ho četli, tak by to tady jasně viděli. Je to v pozměňovacím návrhu na straně 11, takže si to můžete najít. A jak už tady říkala moje předřečnice Eva Fialová, tak jde o to, aby ten byt měl uzamykatelné vstupní dveře, měl okno, jednu místnost, kde si budou moci připravit popřípadě jídlo, toaletu a koupelnu, která ani nemusí být v tom bytě. Jinak bych vám tady chtěla říct, že se jedná o to, aby se státní peníze daňových poplatníků nevyplácely do takovýchto bytů. A ještě pro vaši představu – v tomhle byly děti. V tomhle byly děti a v tomhle vyrůstají další generace, které se mají vzdělávat, chodit do školy a připravovat se na své budoucí povolání. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Mikuláš Ferjenčík, připraví se paní poslankyně Olga Richterová. Všechno faktické poznámky. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl zareagovat na kolegyni Šafránkovou. Tady je totiž přesně ten problém v tom vašem přístupu. Problém je v tom, že místo toho, abyste se zaměřili na obchodníky s chudobou, kteří by přišli o ty nároky na doplatky, tak místo toho se zaměřujete na obyvatele těch bytů. A to je ten základní koncepční problém vašeho návrhu. Že místo toho, abyste řešili ten problém, že někdo – a myslím si, že je velmi nefér to, co používá paní Fialová, protože přece to, odkud ten člověk pochází, není podstatné, a stejně jako je nesmysl házet lidi do jednoho pytle v rámci tohoto návrhu, tak je nesmysl říkat, odkud jsou majitelé těch bytů. Jsou to prostě nějakí spekulanti s těmi byty, kteří je samozřejmě cíleně vykupují a pak žijí z těch dávek. Ale to je přece ten problém, který musíme řešit. A nemáme se zaměřovat na obyvatele těch bytů. To už jsou oběti, a ne ti lidé, kteří skupili ty nemovitosti a teď sají státní peníze.

Naprosto souhlasím s tím, že tenhle problém řešit máme, ale myslím si, že řešení není to, že sebereme obyvatelům těch bytů dávky, ale že to sebereme přece majitelům těch bytů.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně Olga Richterová, připraví se pan poslanec Jan Lipavský. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Já zkusím velice stručně, protože to, co tady zaznívá, jsou omyly ze strany SPD. My samozřejmě chceme, aby fungovalo to, co dneska je, a v zákonech to je naprosto přesně: dávky jenom pro ty, kteří je opravdu potřebují. Akorát tak jak je to zacílené, ta novela, tak to neřeší obchod s chudobou, nažene to lidi do ubytoven a namísto toho vlastně to nemění to, kdo je považován za osobu v hmotné nouzi, ale zvyšuje

to sankce zejména pro lidi s duševním onemocněním, pro lidi v invalidním důchodu, kteří žijí z dávek hmotné nouze ve velkých počtech – bohužel přesná čísla jsem nedostala, i když jsem žádala paní ministryni – protože máme špatný systém toho, jak jsou nastavené invalidní důchody. A když onemocníte ve špatný čas, tak potom máte takzvaně přiznán invalidní důchod, ale bez výplaty a žijete z dávek hmotné nouze. A právě u těch duševních onemocnění je bohužel ta navržená sankce za neotevření dveří přesně něčím, kdy je trestán člověk za projevy svého onemocnění, když se bojí cizích lidí. Já vám dávám konkrétní příklad.

Ale celkově je vidět – já (ne)mám (?) konkrétní věci k tomu, jak možná ani netušíte, jak přísné už ty naše zákony dneska jsou, akorát se nevymáhají. A to, co my tady jako Piráti, říkáme, že klíčové je zavést skutečně funkční vymáhání. Ty kontroly pracovníky z poboček úřadu práce odjinud, aby se nebáli. Prostě v rámci krajského pracoviště mohou posílat lidi odjinud. Navrhujeme úplně konkrétní věci, ale ne abychom hromadně postihli, a to zdůrazňuji, lidi v invalidním důchodu, kteří jsou u nás v obrovských počtech odkázáni na podporu v rámci dávek hmotné nouze. A to je prostě chyba té novely. Jde to po lidech, po kterých to jít nemá, hází to všechny do jednoho pytle a jde to po lidech bydlících v těch špatných bytech. (Předsedající: Čas prosím.) Má to jít po majitelích.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Jan Lipavský, připraví se paní poslankyně Eva Fialová. Prosím.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den, děkuji za slovo. Já mám potřebu reagovat na ty úplně nesmysly nebo nepochopení. To, co tady říkal pan předseda Okamura, vykládal tady něco o zdražení jízdného, tak se prosím vás podívejte na to, co proběhlo. Kdybyste se dobře informoval, tak víte, že my jsme snížili cenu jízdného pro lidi, kteří jsou v hmotné nouzi v Praze. Protože si uvědomujeme, jak je ten život těžký. Takže nás tady vůbec nepoučujte o tom, jak je Praha na tom s financemi nebo není. Samozřejmě pro turistu, který přijede do Prahy, potřebuje se někam svézt na půl hodiny, tak tam se to jízdné zvedlo. Děje se to ve všech krajských městech. Jinak v Praze je nejlevnější tramvajenka. Já vůbec nechápu, proč toto řešíme na plénu Poslanecké sněmovny. Prostě to sem nepatří, tak to sem, pane předsedo, zcela zbytečně netahejte, ať se můžeme věnovat tomu, co máme projednávat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní poslankyně Eva Fialová, připraví se pan poslanec Patrik Nacher. Prosím.

Poslankyně Eva Fialová: Děkuji. Já bych se ještě ráda vrátila k příkladu paní Edity od pana kolegy Profanta. Kdyby vaše návštěvy směřovaly – a teď nebudu říkat do těch nejhorších vyloučených lokalit v Ústeckém kraji, ale do normálního soužití s normálními lidmi, dám třeba příklad Teplice-Trnovany. Stačilo by si tam sednout, chvílku pozorovat a mluvit s normálními lidmi, kteří jsou dennodenně nuceni nějakým způsobem komunikovat a snášet tu danou situaci, a nejezdili byste jenom za svými kamarády do neziskových organizací, kteří jsou často vám vašimi politickými partnery, kteří vám říkají, jak všechno funguje, jak potřebují další peníze na svoje dílčí aktivity pro pár vyvolených, tak byste viděli tu situaci. A ta situace je taková, že normální starobní důchodce se bojí jít na úřad práce pro nějakou podporu, protože mu nebude vyhověno, má s tím komplikace atd. Ti lidé se bojí a chtějí jenom spravedlnost v tomhle světě. A tenhle návrh aspoň trošku přináší nějakou spravedlnost. Vychází starobním důchodcům vstříc, zvyšuje koeficienty atd. Vy vidíte jenom to špatné a říkáte, že házíme lidi do jednoho pytle. My chceme padni komu padni! Pokud se

chováš slušně a všechno splňuješ, tak prostě není důvod něco někomu zakazovat atd. My chceme, ať se chovají všichni normálně, slušně. A slušní pracující lidé, kteří chodili x let do práce, mají právo na svůj klid. A dojděte se podívat do lokalit, kde ti lidé žijí pohromadě, a mluvte s nimi! Nejezděte jenom tam, kam se vám to hodí!

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Další vystoupí pan poslanec Patrik Nacher, připraví se paní poslankyně Tereza Hyťhová.

Poslanec Patrik Nacher: Pěkné odpoledne. Já jsem tedy původně hovořit nechtěl, klasicky, ale musím. Nebudu reagovat ani na kolegu Lipavského ohledně MHD v Praze, to by tady bylo na delší dobu, to já mu klidně v soukromí vysvětlím, jak se mylí. Ani nebude říkat, že to je právě moje kolegyně Eva Fialová, která v té vyloučené lokalitě půl roku žila, a pokud si dobře vzpomínám, tak tam zvala i kolegy z Pirátské strany, a pokud si dobře vzpomínám, tak tam za ní nikdo nepřijel. To znamená, teorie je jedna věc a praxe tam skutečně bydlet je věc druhá.

Já bych chtěl říct jednu věc, proto jsem se přihlásil – protože Eva Fialová se umí bránit sama, tak tady nepotřebuje advokáta – a to je to, že já, teď musím říct upřímně, té debatě tady moc nerozumím. Na minulém schůzi jsme se dohodli, že když to projednávání bude v pořadí, že se nejdřív zruší ty kojeňáky a pak bude zákon o pomoci v hmotné nouzi, tak to Piráti obstruovat nebudou, protože se zachová to pořadí. A teď nastává situace, že první bod jsme schválili. A tam já jsem hlasoval stejně jako kolegové Piráti, mimochodem, abyste mě nezaškatulkovali někam, že jsem proti vám. Ale pak nastává tenhle bod a nastává zase ta obligátní obstrukce, spousta přihlášených apod. Takže to vlastně nechcete projednat. Tak to nechte prohlasovat, nějak to dopadne, to je ta demokracie. Stejně tak jako předchozí bod nějak dopadl, a byla tady celá řada kolegů, kteří vystupovali proti, a byli přehlasováni. Tak o toto bych vás chtěl poprosit, jakkoliv je to asi marná žádost v momentě, kdy je 13.38. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně Tereza Hyťhová, připraví se pan místopředseda Tomio Okamura. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Děkuji za slovo. Vážení přátelé, vážení poslanci, vážená poslankyně, já vás tady vítám na komedii naší strany Pirátů, kterou tady dnes opět asi potřetí předvádí. Minule jsme tu slyšeli, že jsme blokovali OSPOD a zákon, který před chvílkou prošel třetím čtením, že jsme to my, kdo to tady blokuje, ale dneska se podívejte na tu pravdu. Je 13.39, jsme tady v pátek na mimořádné schůzi.

Pane Ferjenčíku, prostřednictvím pana předsedajícího, prosím, mohl byste mě poslouchat? Já jsem k vám hovořila už minule. A jste to dneska opět vy, kdo tady blokuje to, aby naši nepřizpůsobiví občané, kam denně jezdím domů, přestali zneužívat sociální dávky. (Hovoří hlasitě, emotivně.) Jste to vy, kdo to tady dneska blokuje, opět. A já vás už podruhé vyzývám, abyste sem přišel před ten mikrofon a řekl tady našim občanům, že chcete, aby dále naši nepřizpůsobiví občané zneužívali sociální dávky. Přestaňte lhát, přestaňte říkat lži a pojd'te sem a řekněte to už, protože opravdu té komedie už tady bylo dost!

Takže já vás tímto vyzývám prostřednictvím pana předsedajícího, pojd'te sem, ušetřete nám čas a řekněte to na rovinu. Pojd'me si to odhlasovat. Vždyť se tady ukáže ta pravda tím hlasováním. Máte tam svoje pozměňovací návrhy. Ale vy jenom lžete, protože vám jsou tito občané ukradení. Kdybyste věděli, jaká je situace, tak byste tady takhle nemohli hovořit. Dojed'te k nám do Ústeckého kraje, i do jiných krajů. Já nechci hovořit jen o Ústeckém. Je to

po celé České republice. Jeďte do těch lokalit! Přespěte tam na týden. A já vám garantuji, že na to budete vzpomínat celý život. Ještě ve stáří na to budete vzpomínat.

Takže já vás tady prosím, přestaňte konečně už lhát. Děkuju vám za to.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan místopředseda Tomio Okamura. Připraví se paní poslankyně Lucie Šafránková. Všechno faktické poznámky. Prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Myslím si, že je potřeba si to znovu zopakovat. Piráti už to tady blokují několik měsíců. Blokují návrh SPD na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. Teď bych k tomu ale přidal další informaci, protože jestliže si to v srpnu neprohlasujeme, tak už se to nestihne do voleb. Protože v případě, že by to vrátil Senát, tak pochopitelně Sněmovna se už nesejde, protože máme volby.

Cílem Pirátů je – abych to přeložil veřejnosti – zablokovat tak, aby se to nestihlo do voleb, potom se bude měsíce skládat vláda, legislativní proces u běžného návrhu zákona trvá cca rok, takže tím, jak to tady pan Ferjenčík z Pirátů a jeho sestra paní Richterová z Pirátů, jak to tady blokují, tak si vzali rukojmí miliony občanů České republiky. Ne desetitisíce, ale miliony. A kvůli vám dvěma – panu Ferjenčíkovi, poslanci Pirátů, a vaší sestře poslankyni Richterové – teď miliony lidí budou doplácet na takzvané nepřizpůsobivé. To je vaším cílem. To znamená, jestli vy to dneska zablokujete, a my se pokusíme ještě svolat mimořádnou schůzi v srpnu, tak o rok až o rok a půl, a ještě v případě, že vy nebudete u vlády, což já si přeju a uděláme všechno pro to, protože my nechceme extremisty a neomarxisty ve vládě, tak vy to vlastně zablokujete a kvůli vám občané budou trpět, všichni slušní občané v České republice, protože všichni doplácí na ty dávky. Takže to je ta pointa.

A ještě k panu Lipavskému, poslanci za Prahu za Piráty. Ten tady lže, úplně jako když tiskne. Já vám řeknu, jak vy zacházíte s penězi. Já bydlím na Praze 6. A když jsem se informoval u starosty Prahy 6, který je mimochodem ze strany, která je součástí tady toho vašeho Demobloku, tak říkal, že právě pirátský radní na magistrátu, tuším, že je to ten Zábranský nebo jak se jmenuje, a teď mě nechytejte za slovo, nechce dát peníze na opravu vedlejších silnic. Jsou úplně v dezolátním stavu vedlejší silnice v Praze. A vy tam blokujete peníze. Ale na Prague Pride dáváte! Na Prague Pride peníze dáte. Ale na to, aby se zlepšil život v Praze, ne. To je váš způsob, jak vy hospodaříte!

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně Lucie Šafránková. Připraví se pan poslanec Jaroslav Holík. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji. Já tady chci ještě reagovat na pana kolegu Ferjenčíka, který tady říkal, že tady postihujeme nájemce v bytech. Ne, není to tak. Přesně jak jsem říkala předtím, kdybyste ten návrh četl, je tam přechodné období, prodloužená účinnost, která začne platit až za další tři roky. Ve chvíli, kdy se zjistí závažná závada v bytě, je vyrozuměn jak pronajímatel, tak obec, v případě, že tam jsou nezletilé děti, tak příslušný OSPOD i ten nájemce. A stanoví se lhůta na odstranění. Takže tam bude dostatečně dlouhá lhůta na to, aby se to odstranilo. A hlavně tam začne spolupráce s obcí na hledání popřípadě jiného bydlení, pokud to nebude možné odstranit.

Co se týká duševně nemocných, ano, dostali jsme tady všichni e-mail z Ministerstva zdravotnictví. Já jsem okamžitě volala na tři různá místa úřadů práce a ptala jsem se, jak to je, jestli by náhodou tedy ohrožení nebyli. Bylo mi jasně řečeno, že za celou dobu praxe, kterou vykonávají, a vykonávají kontroly, tak se s něčím takovým nesetkali. Tak jsem se ptala, co by

nastalo, kdyby se s něčím takovým setkali. V případě, že se jedná o duševně nemocného člověka, tak je jednoznačné, že by měl nějaké potvrzení od lékaře, že je skutečně duševně nemocný, nebo by měl opatrovníka, příspěvek na péči. A pak by se následně šetření dělalo například u sousedů. Takže si myslím, že i tahle věc, se kterou vy tady strašíte, je naprosto zbytečná. A už k tomu nemám co více říci. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Jaroslav Holík. Připraví se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já jsem původně nechtěl reagovat, ale dnes ráno jsem si přečetl článek na iDnesu: Poslanci budou rozhodovat o odměňování pěstounů a zpřísnění dávek. A hned první reakce, kterou jsem přečetl, mně utkvěla v paměti. Chtěl bych ji citovat, jedná se o příspěvek paní Kozákové Volrábové: Už aby byl zaveden cukr a bič kromě cukru a cukru. Sousedka bydlí v pronajatém bytě a je jí jedno, kolik stojí sociálka a čím ji zaplatí. Její kamarádce zdražili elektřinu, ale jí je to jedno, sociálka zaplatí. Atd. Atd. Proč by usilovaly o snížení svých nákladů? Jejich argument je, když ostatní odrbávají stát, proč bychom to nedělali i my. A na můj postesk, že my, co pracujeme, se jim na to skládáme, se jen smějí: když jste blbí, tak jste blbí.

Takže vážené kolegyně a kolegové, my jsme si tady vychovali generaci, která nechce a nebude dělat.

A abych to malinko zlehčil, tak bych to zakončil pohádkou o Otesánkovi. Sami znáte ten začátek. A dostávám se až do té situace, kdy říká: "Jedl jsem. Snědl jsem kaši z rendlíka, ucháč mlíka, pecen chleba, mámu, tátu, děvečku s jetelem, sedláka se senem, pasáka s prasaty, ovčáka s jehňaty. A tebe, babko, také sním!" Jenomže ta babka se nenechala a víceméně se v tom břichu proti němu postavila a zachránila nejen ta prasata s ovčákem, nebo s pasákem, a jehňata s ovčákem, oni zachránili i ten chléb náš vezdejší. Tak je to, milé děti. Proto něco dělejme, abychom nezůstali na tomto světě podobně sežraní jako ti od toho Otesánka. (Tleská poslanec Foldyna.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Připraví se pan poslanec Jan Pošvář. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych vaším prostřednictvím reagovat na kolegyni Fialovou, a to ohledně její poznámky o tom, jestli jsme, nebo nejsme v obraze o tom, jak to v těch lokalitách vypadá. Já jsem se na její výzvu vypravil do největšího ghetta v Pardubickém kraji v České Třebové. Tak já dám tady stručný popis té situace a pak mně paní Fialová může říct, jestli to tady lakují narůžovo, nebo ne.

Situace je taková, že slečny zpravidla od 13 let rodí děti, chlapani zhruba od 13 let bohužel začínají často dřív, jsou na pervitinu a jejich vstupní rituál do dospělosti je odkroutit si rok ve vězení. Taková je situace. Počet dětí, které udělaly aspoň učňák za posledních dvacet let, se dá spočítat na prstech obou rukou. A zhruba takováhle je situace v tom ghettu v Pardubicích. Myslím si, že to je dost podobné jako v ghettech jinde.

A my pojďme řešit, jak se s tou situací dá něco udělat. Představa, že to vyřešíme tím, že zpřísníme zákony, když už ani dneska nedokážeme ty stávající vymáhat, je podle mého lichá. A navíc to (nesrozumitelné) dopadne na celou řadu lidí, na které jsme vůbec cílit nechtěli. To

je ten můj základní argument. My víme o tom, že ta situace je naprosto katastrofální. Víme o tom, že je to potřeba řešit. Ale nejsme přesvědčeni o tom, že to vaše řešení je rozumné, a máme obavu o ty další skupiny lidí mimo ta ghetta, na které to taky může dopadnout.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Jan Pošvář. Připraví se pan poslanec Jan Lipavský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Pošvář: Děkuji za slovo. Tady zazněl výraz politické neziskovky. Mě by zajímalo, co to vlastně je. Dokonce svého času jsem tady zaslechl politické neziskovky s politickým programem. Tak když nad tím jako tak přemýšlím, mě napadá, co by to tak mohlo být. Tak snad politická strana nebo politické hnutí. No jasně. Tak samozřejmě. Tak občas někdy spolupracujeme s nějakou politickou stranou nebo s politickým hnutím, abychom prosadili své záměry. To má nějakou logiku.

Pak dále tady zaznělo, že je tady několik, nebo spousta přihlášek. Pokud počítám dobře (ukazuje na tabuli), je jich tam pět. (Nesrozumitelné) dva lidí. Tak nevím, co je to spousta, protože svého času tady zase bylo třeba 20 přihlášených a ještě 20 přednostních práv. Tak co je to ta spousta prosím? Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak abych to uvedl na pravou míru, tak já tady vidím osm, ale je možné, že to je ještě víc, protože moje obrazovka má taky nějaký limit. Osm přihlášených do rozpravy. (Na tabuli v sále je vidět pět přihlášených.)

S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Jan Lipavský, připraví se pan poslanec Petr Třešňák.

Poslanec Jan Lipavský: Dámy a pánové, děkuji za slovo. Já věřím, že i na ty další přihlášené se v debatě dostane. Možná to nebude dnes, ale pochopil jsem, že se k této látce budeme ještě dále scházet v tomto měsíci. Nic proti tomu nemám, jsme připraveni ty argumenty vznášet. A ta důležitost toho je poměrně jasná a zaznívá v konkrétních příbězích lidí, kteří jsou tímto zákonem hozeni do jednoho pytle s těmi skupinami obyvatel, které zde jsou také notně propírány.

Nicméně o tom, jak je ta debata kvalitní a jak hluboko v ní jdeme, opravdu vypovídá počet poslanců v sále, což je samo o sobě také docela tristní pohled. (Sál poloprázdný.) Ale respektujme to.

A v neposlední řadě musím také zareagovat na slova pana poslance Okamury. Tomu pravděpodobně špatně posloužila paměť, protože náš radní Zábranský v Praze nezodpovídá za dopravu a za silnice, takže ani nedoručí žádný rozpočet, a tím pádem ani nemůže rozhodovat o nějakých silnicích, to si když tak zjistíte, jak to je, ve vlastním volném čase, prostřednictvím pana předsedající. A to je asi tak všechno, co k tomu má smysl doplnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Roman Kubíček.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, taková maličkost. Mně by vůbec nevadilo, že tady diskutujeme dny, týdny, roky, je mi to úplně jedno, pokud by to bylo ve druhém čtení. Ale my jsme ve třetím čtení. A přečtěte si jednací

řád. My jsme to tady dotáhli do takové dokonalosti, že veškeré věci, které se měly říct právě při tom druhém čtení, se říkají teď. Kdybyste nějakým způsobem tady vyjádřili svůj názor, názor svého klubu a vyjádřili to potom hlasováním, tomu rozumím. Ale obstrukce ve třetím čtení se staly teď momentálně nástrojem, který nás tady stojí mimořádně a zvláštní schůze. A je vidět, jak nás to hrozně baví, i na tom počtu poslanců v sále. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já se omlouvám, udělal jsem teď technickou chybu, protože jsem dal slovo panu poslanci Kubíčkoví, protože jsem si myslel, že máte procedurální návrh nějaký, ale to byla faktická poznámka. (Poslanec Kubíček z místa: Přednostní právo.) No, přednostní právo není před faktickými poznámkami.

Takže pan poslanec Třešňák, ten byl řádně přihlášen, pak to bude pan místopředseda Tomio Okamura. Prosím.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné páteční odpoledne, vážení kolegové. Ona to vlastně od pana Kubíčka byla taková faktická, takže já na to plynule navážu.

Tady jsme obviňováni z nějakého obstruování. Já jsem se ještě nepřihlásil do řádné rozpravy a v souladu s jednacím řádem jsem měl v plánu obhajovat pozměňovací návrhy pod označením E31 a E36, k tomu se tedy pravděpodobně nedostaneme. Ale v kontextu toho mi přijde skutečně absurdní, když vystoupí čtyři poslanci SPD, z toho ještě pan poslanec Holík tu něco recituje, ale my jsme označováni těmi, kdo to tu obstruují. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak pan místopředseda Okamura, připraví se paní poslankyně Pastuchová.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak už se nám blíží 14. hodina, za sedm minut, takže opět se Pirátům podařilo zablokovat náš návrh zákona z pera SPD na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. To byl váš cíl.

Ale pan poslanec Lipavský mi připomněl jméno – mluvil o panu Adamu Zábranském, pražském radním. Ano, teď jste mi připomněl to jméno. To je ten váš kandidát Pirátů na ministra pro místní rozvoj a pražský radní, který finančně podporuje radikální ekologické hnutí Extinction Rebellion. Ano, to máte pravdu, televize Prima to zveřejnila. A tohleto Extinction Rebellion, to je známé svými akcemi, při nichž např. pravidelně blokuje hlavní silnice nebo obsazuje významné instituce. Koncem června toto hnutí, radikální ekologické extremistické hnutí podle mého názoru, také obsadilo Českou národní banku a zneprůchodnilo vchod na desítky minut. To je kandidát na ministra pro místní rozvoj. Radikální extremist. A na dotaz TV Prima, co ho vedlo k podpoře takového hnutí, on posílal peníze tomu hnutí, 500 korun měsíčně mu posílal, tak odpověděl – cituji: Začal jsem jim přispívat proto, že mně jejich aktivity byly obecně sympatické. – Takže ano, Adama Zábranského známe, tak doufám, že nikdy nebude ve vládě takovýto extremist, ostatně jako vaše strana.

A připomenu, že Piráti tady minulý týden spolu s ODS, TOP 09 a STAN nepodpořili při hlasování zvýšení důchodů na příští rok. Nepodpořili. Naštěstí díky hlasům poslanců SPD zvýšení důchodů prošlo. Takže jsme tady v praxi viděli, co invalidní a starobní důchodce čeká, pakliže se Piráti, ODS, TOP 09 a STAN dostanou k vládě.

A ještě minulý týden pan Ferjenčík lhal na Twitteru, že prý kvůli SPD se zablokoval zákon o lobbingu. My jsme tady nic neblokovali minulý týden. Naopak jsme tady veřejně řekli, že ten zákon podpoříme, přestože ho považujeme za nedokonalý. Hnutí SPD má jasný

protikorupční program a neustoupíme z něj. Takže ty lži před volbami, jak jste nervózní, jak už jste se viděli ve vládě – už toho nechte!

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržování času. Než dám slovo paní poslankyni Pastuchové, tak přečtu omluvy. Pan poslanec Běhounek se omlouvá od 13. hodiny do konce jednacího dne z rodinných důvodů, pan poslanec doktor Kamil Farhan od 13.20 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Antonín Staněk od 13.15 do konce jednacího dne z osobních důvodů. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, protože je 13.56 a je jasné, že Piráti opět zobstruovali tento zákon, tak jsem si dovolila vystoupit, jinak bych raději hlasovala.

Na tomto zákoně spolupracovalo opravdu mnoho lidí, udělali jsme mnoho práce. Pozměňovací návrh komplexní, který byl konzultován i s Ministerstvem práce a sociálních věcí, myslím, že jsme ten zákon dostali aspoň do takové roviny, že by obstruován být neměl. Moc mě to mrzí vůči nám všem, kteří opravdu na tom strávili hodně času.

A vaším prostřednictvím vzkaz panu poslanci Lipavskému. Vy nám tady říkáte, že tu nikdo nesedí. No nesedí, protože všichni víme, a vy se tím ani netajíte, že dnes budete tento zákon obstruovat, tak nevím, jestli jste nám tady chtěli předčítat znovu zprávu pana ombudsmana, kterou jste nám tady četli tuším dvakrát nebo třikrát. Takže někteří poslanci nechybí, ale jsou tady v předsáli, protože si myslím, že ty vaše reakce, které nám tady předčítáte a sháníte, jenom abyste zabránili hlasování, tak už některé opravdu nebaví poslouchat.

Já věřím, že do konce volebního období máme ještě čas, abychom to prohlasovali. A já za sebe budu klidně jezdit na mimořádné schůze, jenom abychom to stihli. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Jan Lipavský, připraví se pan poslanec Ondřej Profant.

Poslanec Jan Lipavský: Vážená paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, jestli se nepletu, tak hnutí ANO má 78 poslanců, pan poslanec Andrej Babiš se omlouval z pracovních důvodů a na Facebooku vidíme, že někde rozdává předvolební zmrzlinu. Tak asi tolik k tomu, jak se tady v tomto domě pracuje.

Co se týče těch výroků pana předsedy Okamury, tak za prvé jste ani správně anglicky nedokázal přečíst název té organizace, ale tak to už jsme zvyklí, že řada našich kolegů politiků jaksi tento jazyk neovládá. A zapomněl jste dodat jednu důležitou věc, že pan radní Zábranský jaksi potom vyjádřil lítost nad tím a stáhl to, když pochopil, že se aktivity této organizace ubírají trošku jiným směrem, než to vidí on, což je poměrně asi důležité, když máte potřebu to takhle vytáhnout.

Já jsem pochopil, a vidíme to všichni, že předvolební kampaň začala a předvolební kampaň běží, to jednání Sněmovny vůbec neodpovídá tomu charakteru, jak jsme tady byli zvyklí jednat ty uplynulé čtyři roky. Já jsem si i všiml, že SPD zahájila taky volební kampaň. Všiml jsem si, že zatím má jedny z nejvyšších výdajů na volební kampaň. Také jsem si všiml, jak draze např. nakupuje některé reklamní předměty, a také si všímám, pane předsedo Okamuro, prostřednictvím pana předsedajícího, jak krásně roste vaše vila v Břevnově. (Poslanec Okamura mimo mikrofon dodává, že už ji má postavenou.) Gratuluji, je to krásný dům. Děkuji za slovo. (Poslanec Okamura mimo mikrofon doplňuje, že má hypotéku.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak poprosím, abyste na sebe nepokřikovali a nevcházeli do osobních rovin. Je 13 hodin 59 minut 30 vteřin. Pan poslanec Ondřej Profant s faktickou poznámkou. Jestli to stihne, máme posledních patnáct vteřin. Ve 14 hodin přeruším projednávání tohoto bodu.

Poslanec Ondřej Profant: Já jsem ještě chtěl k té Extinction Rebellion. To je organizace, která se snaží o to, aby tato planeta byla i v budoucnosti obyvatelná. Co na tom někomu vadí, to já opravdu nechápu. (Potlesk, povzbuzení v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, vypršel váš čas, je 14 hodin. (Poslanec Profant: Tak já bych řekl víc, ale...) Projednávání tohoto bodu jsem nucen přerušit, protože je 14 hodin a čas vymezen pro projednávání třetích čtení vypršel. Pan...

Poslanec Lukáš Černožský: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já akorát tedy tady nemám další kolegy, se kterými bych to prokonzultoval. Viděl jsem tady paní poslankyni Pastuchovou, vidím tady i pana zpravodaje, že bychom mohli teď rychle dokončit případně to druhé čtení, v rámci kterého se můžou případně načíst pozměňovací návrhy, tak aby běžela případně lhůta, a na následující schůzi, která už bude tedy případně řádná, bychom prošli vlastně třetí čtení u toho třetího bodu, který tam je. Děkuji. V sále je hluk a neklid.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Podle mých informací, které mám, bychom měli pokračovat v projednávání tohoto třetího bodu. Takže přesně tohleto mám v plánu. Je 14 hodin, takže máme tady

3.

**Návrh poslanců Jany Pastuchové, Jana Bauera, Hany Aulické Jírovcové,
Víta Kaňkovského, Lucie Šafránkové, Markéty Pekarové Adamové
a Lenky Dražilové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb.,
o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony
/sněmovní tisk 1143/ - druhé čtení**

Já vás poprosím o klid v jednacím sále, neslyším, co sám říkám. Projednání tohoto bodu jsme přerušili v obecné rozpravě ve středu 14. července 2021 na 111. schůzi Poslanecké sněmovny. Připomínám, že jsme návrh v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu a usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 1143/2. Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali za navrhovatele paní poslankyně Jana Pastuchová a zpravodaj výboru pro sociální politiku, pan poslanec David Kasal.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Dne 14. 7. vystupovala paní poslankyně Richterová a té dávám v tuto chvíli slovo. Paní poslankyně Richterová není přítomna v jednacím sále a nikdo další není přihlášen do obecné rozpravy. Já obecnou rozpravu končím. Máte zájem o závěrečná slova? Asi ne, takže zahajuji podrobnou rozpravu a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Paní poslankyně Pastuchová, prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, pane předsedající. Já bych v podrobné rozpravě chtěla načíst pozměňovací návrh pod číslem 8769. A zkráceně jenom řeknu, že je to

pozměňovací návrh, který je vypracován kolegy a kolegyněmi napříč politickým spektrem. Jedná se o pečovatelskou a asistenční službu, kdy se tyto dvě organizace slučují. Jedná se tam o neformální pečující. Jedná se o sloučení pobytových služeb, sociálně-terapeutické činnosti v azylových domech a dlužení navýšení maximálních úhrad o 20 % v rámci přechodných ustanovení. Vše je podrobně s podrobným vysvětlením opravdu vyjádřeno pod sněmovním tiskem... tedy pardon, pod pozměňujícím návrhem pod číslem 8769. A všem, kdo na něm spolupracovali, moc děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní poslankyni. Olga Richterová v podrobné rozpravě.

Poslankyně Olga Richterová: (Hledá podklady v telefonu.) Já se omlouvám, já potřebuji chvíličku strpení na načtení těch pozměňovacích návrhů, nenačítá se mi internet v mobilu na číslo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní poslankyně, máte čas, můžete se připravit. Proto já mám nejradši papírovou formu.

Poslankyně Olga Richterová: Tak, už to mám. Jde o číslo... načítám tedy dva pozměňovací návrhy, 8658 a 8841. Jde o pozměňovací návrhy prostě ještě mírným způsobem vylepšující ten komplexní pozměňovací návrh, který vlastně jsme společně podali s mnoha dalšími kolegy a kolegyněmi a za kterým si stojím. Je tímto načítám a děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Do podrobné rozpravy nemám zatím nikoho dalšího přihlášeného. Ještě paní poslankyně Richterová.

Poslankyně Olga Richterová: Ještě můžeme, myslím, vážené kolegyně, kolegové, hlasovat o zkrácení doby projednávání. Navrhovala bych na 14 dní.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Jak? Já jsem neslyšel. (Poslankyně Richterová: Čtrnáct dní.) Čtrnáct dní. Dobrá, tak já nechám o tomto... (Reakce z pléna.) No, takže nic. Počkejte, já nebudu o ničem nechávat hlasovat, protože to tam je automaticky. Ten návrh byl stažen, takže nebudeme hlasovat. Nebudeme hlasovat, takže se nemusíte stresovat tím, že bychom se museli odhlašovat.

Do podrobné rozpravy nemám nikoho dalšího přihlášeného. Končím podrobnou rozpravu. Je zájem o závěrečná slova? Není. Nejsou tady žádné návrhy... (Poslanec Černohorský před řečnickým stolem hovoří s poslankyní Richterovou.) Na těch 14 dnů? Ano, to jsem pochopil. To jsem pochopil, proto říkám, že nemám nic, o čem bych nechával hlasovat. A já končím druhé čtení tohoto návrhu.

Přeji vám pěkný den. Projednali jsme stanovený pořad... Jo, je tam přerušený bod, takže jsme neprojednali. Takže já vám přeji pěkný den a na shledanou. Já přerušuji 116. schůzi Poslanecké sněmovny.

(Schůze přerušena ve 14.07 hodin.)

116. schůze Poslanecké sněmovny nebyla do konce 8. volebního období ukončena.